

อุโบสถ

วัดป่านานาชาติ
Wat Pah Nanachat

UPOSATHA HALL

A decorative archway with a central bird-like sculpture, possibly a Garuda, with its wings spread. The archway is made of light-colored stone or concrete and features intricate carvings. The background shows a dark interior space with horizontal lines, possibly a hallway or a large hall.

เนื่องในโอกาสพิธีเปิดทองตัดหวายลูกนิมิต
พุทธสิมาวัดป่านานาชาติ

๒๕ - ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๕

Uposatha Hall and Sima Inauguration
Wat Pah Nanachat
25-28 December 2022

พระภิกษุญาณเดร
(ชา สุกุโท)
วัดหนองป่าพง
จังหวัดอุบลราชธานี

Phra Bodhinyanathera
(Ajahn Chah Subhaddo)
Wat Nong Pah Pong
Ubon Rachathani

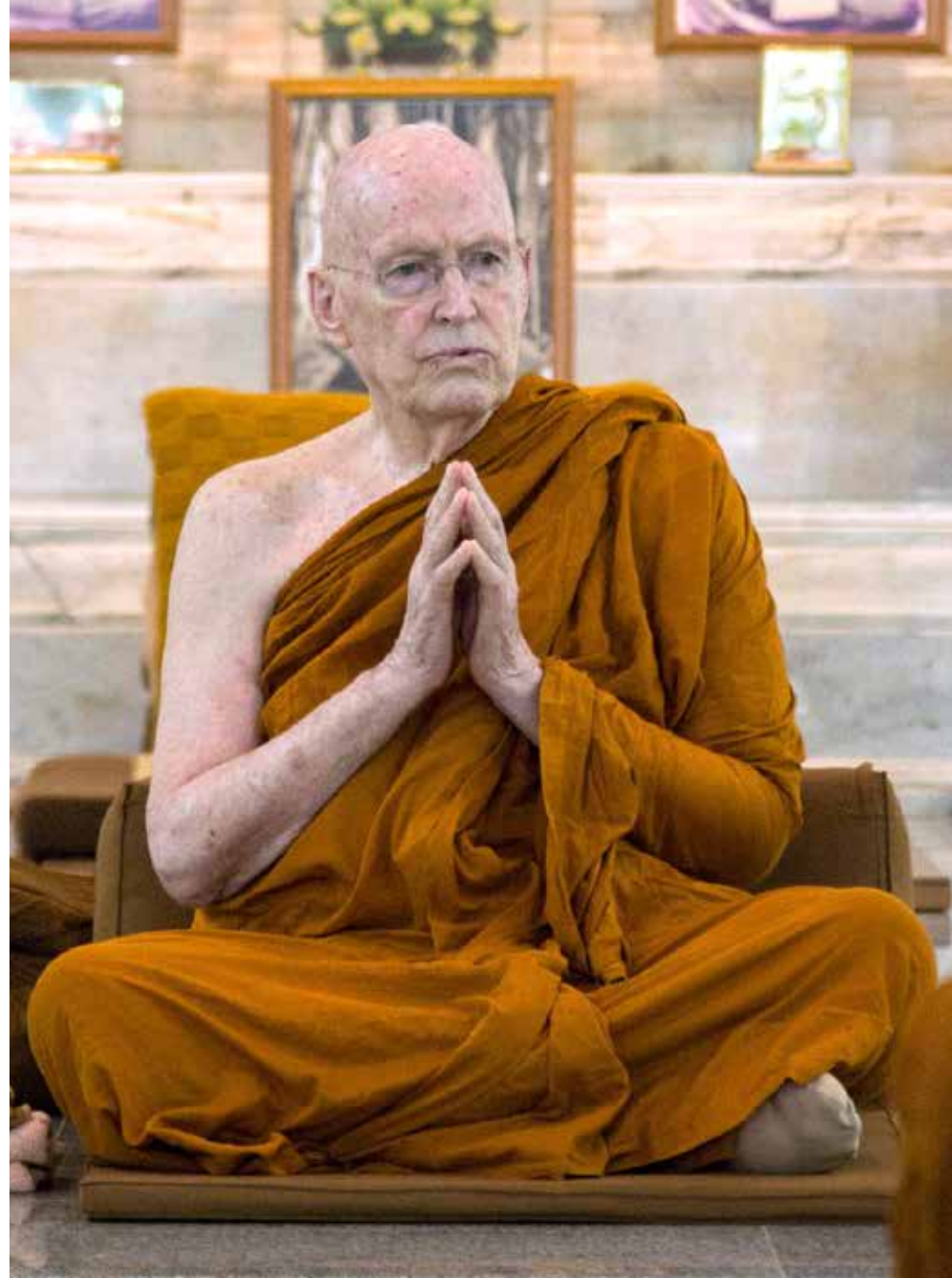

พระเทพวชิรญาณ
(เลี่ยม ฐิตธมฺโม)
วัดหนองป่าพง
จังหวัดอุบลราชธานี

Phra Thepvachirayan
(Luang Por Liem Thitadhammo)
Wat Nong Pah Pong
Ubon Rachathani

พระพรหมวชิรญาณ
(โรเบิร์ต สุมโธ)
วัดอมราวดี
ประเทศอังกฤษ

Phra Bromvachirayan
(Luang Por Sumedho)
Wat Amaravati
United Kingdom

กำหนดการ
พิธีเปิดทองตัดหวายลูกนิมิตผูกพัทธสีมา
ณ วัดป่านานาชาติ บ้านบุงหวาย อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
วันที่ ๒๕ - ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

Program :

Uposatha Hall and Sima Inauguration

Wat Pah Nanachat, Ubon Rachathani, Thailand

25 – 28 December 2022

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ / 25 December 2022

- 08:00 ถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์
Meal offering to the Sangha.
- 15:00 พิธีเปิดงานฉลองอุโบสถ-พิธีตัดหวายลูกนิมิต ๘ หลุมรอบอุโบสถ
โดยญาติโยมลูกศิษย์วัดป่านานาชาติ ๘ กลุ่ม พระสงฆ์เจริญชัยมงคลคาถา
Official start of the Uposatha Hall Inauguration Ceremony;
Embedding eight Sima Stones around the Uposatha Hall
by groups of disciples of the monastery;
Blessing chants.

- 18:00 รวมนั่งสมาธิ-สวดมนต์ทำวัตรเย็น
Evening chanting and meditation.
- 20:00 สมาทานศีล - ปฐมนิเทศ (เปิดงาน) ฟังพระธรรมเทศนา
โดย **พระเดชพระคุณพระเทพวราจารย์** เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี
Giving five precepts and Dhamma talk by **Ven. Phra Thepvarajarn**,
Head of Ubon Rachathani Sangha Administration.

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ / 26 December 2022

- 03:30 รวมนั่งสมาธิ-สวดมนต์ทำวัตรเช้า
Morning chanting and meditation.
- 08:00 ถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์
Meal offering to the Sangha.
- 13:00 นั่งสมาธิ-ฟังพระธรรมเทศนา-ปฏิบัติธรรม
Meditation and Dhamma talk.
- 18:00 รวมนั่งสมาธิ-สวดมนต์ทำวัตรเย็น
Evening chanting and meditation.
- 20:00 ฟังธรรมเทศนา ๑ กัณฑ์
โดย **พระเดชพระคุณพระเทพวชิรญาณ (เลี่ยม จิตธมโม)** เจ้าอาวาสวัดหนองป่าพง
Meditation and chanting, followed by Dhamma talk by
Ven. Phra Thepvachirayan (Luang Por Liem Thitadhammo), Abbot of Wat Nong Pah Pong.

วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ / 27 December 2022

- 03:30 รวมนั่งสมาธิ-สวดมนต์ทำวัตรเช้า
Morning chanting and meditation.
- 08:00 ถวายภัตตาหาร แต่ พระสงฆ์
Meal offering and blessing.
- 17:00 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี
เสด็จพระราชดำเนินไปทรงประกอบพิธีฉลองอุโบสถัดตหวายลูกนิมิต
HM King Mahavajiralongkorn and HM Queen Suthida embed
the central Sima Stone in the Uposatha Hall of Wat Pah Nanachat.
- 20:00 พิธีผูกพัทธสีมา
Sangha determining new Sima.
- 22:00 ฟังพระธรรมเทศนา จากพระเถรานุเถระ
Dhamma talks by various senior monks.

วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๕ / 28 December 2022

- 08:00 ถวายภัตตาหาร แต่พระสงฆ์
Meal offering and blessing.
- 13:00 พิธีอุปสมบทฤกษ์ชัยอุโบสถวัดป่านานาชาติ
Inaugural Upasampada ceremony.

หมายเหตุ กำหนดการนี้ อาจจะมีการปรับตามความเหมาะสม

Note : Program may be subject to change.

คำนำ

พระครูอุบลภาวนาวิเทศ (เฮ็นนิง เกวลี)

เจ้าอาวาสวัดป่านานาชาติ

หนังสือ“อุโบสถวัดป่านานาชาติ” แจกเป็นธรรมทาน เนื่องในโอกาสอันเป็นสิริมงคลอย่างยิ่ง ที่ทางคณะลูกศิษย์ วัดป่านานาชาติ ทั้งพระและโยมได้จัดพิธีปิดทองตัดหวายลูกนิมิต ผูกพัทธสีมาฉลองอุโบสถหลังใหม่ เมื่อวันที่ ๒๕-๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

นอกจากพระธรรมเทศนาต่างๆ ภายในเล่มนี้ได้อธิบาย ความรู้เกี่ยวกับโบสถ์ ภาคอีสาน “โบสถ์” เรียกว่า “สิม” เช่น สิมวัดป่านานาชาติ เพราะเป็นอาคารสำหรับใช้ทำสังฆกรรม ซึ่งต้องทำกันในสีมา (สิม) ในโอกาสนี้วัดป่านานาชาติจึงมีการผูกพัทธสีมาอุโบสถหลังใหม่ ซึ่งจะทำให้วัดป่านานาชาติ ได้เป็นวัดสมบูรณ์ครบถ้วนสามารถทำสังฆกรรมทุกประเภทตาม

หลักพระวินัยและกฏมหาเถรสมาคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถ จัดการบรรพชาอุปสมบทได้ ณ อุโบสถแห่งนี้ เป็นโอกาสเผยแพร่ พระพุทธศาสนาออกไปทั่วโลก

ในโอกาสอันเป็นสิริมงคลยิ่งนี้ เราทั้งหลายรู้สึกปลื้มปิติ ยินดีที่ได้มีโอกาสนิมนต์ครูบาอาจารย์ทั้งฝ่ายปกครองและ สายวัดป่ามาร่วมในงานฉลองอุโบสถวัดป่านานาชาติ ฝ่ายปกครอง มีเจ้าประคุณสมเด็จพระมหาธีรราชกรรมาธิการมหาเถรสมาคม, ประธานสำนักงานกำกับดูแลพระธรรมทูตไปต่างประเทศ ส่วน วัดหนองป่าพงมี พระเทพวชิรญาณ (หลวงพ่อเลี่ยม จิตธมโม) เจ้าอาวาสวัดหนองป่าพง ส่วนสาขาต่างประเทศของวัดหนองป่าพง มี พระพรหมวชิรญาณ (หลวงพ่อสุเมธ) เป็นพระมหาเถระอาวุโส

ร่วมกับพระเถระต่างประเทศอีกหลายรูป รวมทั้งครูบาอาจารย์ จากสาขาวัดหนองป่าพงภายในประเทศไทยพร้อมกับญาติโยม พุทธบริษัททั้งหลาย

ถือว่าเป็นโอกาสแห่งการระลึกถึงพระคุณของพระโพธิญาณเถระ (หลวงปู่ชา สุภทฺโท) บูรพาจารย์ซึ่งเป็นที่เคารพอย่างสูงสุด ที่ท่าน ได้มีวิสัยทัศน์อันกว้างไกลยิ่งใหญในการเปิดโอกาสให้ชาวต่างชาติ ได้ปฏิบัติและทำศาสนกิจด้วยกันกับคณะสงฆ์ไทยอย่าง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายใต้พระธรรมวินัยตั้งแต่แรกจนถึงปัจจุบัน

อาตมาภาพในนามของคณะสงฆ์วัดป่านานาชาติ ขออนุโมทนา กับศิษยานุศิษย์พุทธศาสนิกชนทั้งหลายทั้งภายในและต่างประเทศ ทั่วโลก ที่ได้ร่วมแรงร่วมใจกันปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความเอาใจใส่ มีน้ำใจเสียสละ มีความสามัคคีด้วยจิตเมตตา อารมณ์อย่างไร้พรมแดน มุ่งหมายให้งานนี้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผล และดำเนินไปโดยความสำเร็จเรียบร้อยด้วยดีทุกประการ ขอท่าน ทั้งหลายจงเป็นผู้ปราศจากความทุกข์โศก โรคภัยไข้เจ็บ และ ขอให้มีความสุขความเจริญยิ่งๆ ขึ้นไปในบวรพระพุทธศาสนา ใน พระธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตลอดกาลนาน

ในวโรกาสอันควรปีติยินดีเป็นล้นพ้นต่อคณะสงฆ์ชาว ต่างชาติในสายวัดหนองป่าพง จึงถือเป็นการดีอย่างสูงสุด ที่ได้รับ พระมหากรุณาธิคุณอันล้นพ้น ซึ่งพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้า เจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าสุทิดาพระบรมราชินี ได้ทรง โปรดฯ ลูกศิษย์วัดป่านานาชาติ โดยได้ทรงเสด็จฯ มาทรง ประกอบพิธีตัดหวายลูกนิมิตอุโบสถวัดป่านานาชาติ พสกนิกร ทั้งหลายภายใต้พระบรมโพธิสมภารในพระองค์มีความสมัคสมาน สามัคคี มีศรัทธาปสาทะ ในธรรมวินัยและข้อวัตรปฏิบัติ ที่ หลวงปู่ชาได้สอนสั่งไว้แก่พุทธบริษัททั้งหลายให้ได้ขจรกระจาย แผ่ไพศาลไปทั่วโลก

อาตมาภาพจึงขอถวายพระพรชัยมงคลแด่พระบาทสมเด็จพระ วชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าสุทิดาพระบรม ราชินี ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ จงทรงพระเกษมสำราญ มี พระชนมายุยิ่งยืนนาน สถิตเป็นมิ่งขวัญปวงชาวไทยและชาวต่างชาติ ตลอดจิวรัฎฐิติกาล เทอญ

Foreword

Phrakhru Ubonbhavanaviteht

Abbot of Wat Pah Nanachat

This book, “The Wat Pah Nanachat Uposatha Hall”, is a free gift of Dhamma marking the auspicious occasion between the 25th and 28th of December 2022, of the monks, novices and lay disciples of Wat Pah Nanachat performing the ceremony inaugurating the new Uposatha Hall (“Bot”), and determining a boundary (“Sima”) around the hall as laid down in the Buddhist Monastic Code (“Vinaya”).

As well as offering Dhamma talks, this book mainly aims to explain what an Uposatha Hall is within the context of monastic life as practiced in Wat Pah Nanachat. In the Isan (Northeast Thailand) the word “sim” is commonly used instead of the central Thai “bot”, as it refers to the territory rather than the

building in which sangha transactions (sanghakamma) are being held. On this occasion the sangha is “tying off” (determining) a proper sima around the new Uposatha Hall. This will enable Wat Pah Nanachat to carry out all its various monastic functions and sangha transactions required by the Vinaya – including the acceptance (“upasampada”) of new monks, thus disseminating seeds of Dhamma to many other countries.

We feel truly honoured to be able to invite our most revered senior monks and Dhamma teachers from forest and city monasteries alike, to celebrate this special moment. Amongst them are Ven. Somdet Phra Mahathirachan, the head of the committee of the Thai

Overseas Buddhist Mission; Ven. Phra Thep Vachirayan (Luang Por Liem), the abbot of Wat Nong Pah Pong; and Ven. Phra Brom Vachirayan (Luang Por Sumedho), the most senior Elder within our group of international branch monasteries. And of course, lay Buddhists from all over Thailand.

Coming together like this provides a great opportunity for us to be united in recollecting the virtues of Ven. Phra Bodhinyana Thera (Ajahn Chah Subhaddo), our foremost Dhamma teacher and founder of this group of monasteries. Thanks to his broad-mindedness and far-reaching vision, from the very first days of Wat Pah Nanachat up to the present, we have been able to practice in harmony within the traditional Thai Sangha, although we come from different corners of the world.

Thus, on behalf of the Sangha of Wat Pah Nanachat, I would like to express my wholehearted appreciation to the disciples and friends of the

monastery, whether in Thailand or abroad, for all their heartfelt effort and generous sacrifice which has enabled this event to take place in such a spirit of harmony. May they all be free from sorrow and pain, difficulties and dangers, obstacles and illnesses and ever grow in the Buddha's Teachings.

It is of utmost joy for us, as disciples of Wat Pah Nanachat, that on this wholly auspicious occasion His Majesty King Maha Vajiralongkorn and Her Majesty Queen Suthida will be present in the new Uposatha Hall on December 27th, to bestow their royal blessings on this event. His Majesty has graciously agreed to perform the ceremony of embedding the central sima stone in the middle of the Uposatha Hall. Through the goodness that has arisen on this occasion, may the power of the Triple Gem protect Their Majesties and everyone dwelling in the Kingdom of Thailand, bringing them happiness, long life, virtue and strength.

สิมหลังใหม่...แห่งวัดป่านานาชาติ

นายมีชัย แต่สุจริยา

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

หลวงปู่ชา สุภทฺโท หรือพระโพธิญาณเถร ได้ตั้งวัดป่านานาชาติขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ เพื่อให้ลูกศิษย์ที่เป็นชาวต่างชาติของท่าน (มีพระสุเมโธเป็นรูปแรก) ได้ใช้เป็นที่พักสงฆ์เพื่อศึกษาและปฏิบัติพระธรรมวินัยตามปฏิปทาที่สืบทอดมาแต่บูรพาจารย์ โดยมีหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นเป็นต้น จนก่อให้เกิดศรัทธาแก่ญาติโยมทั้งหลายทั้งที่เป็นชาวไทย และชาวต่างประเทศที่สื่อสารด้วยภาษาอื่นๆ ซึ่งมีภาษาอังกฤษเป็นหลัก จนสามารถเผยแผ่หลักธรรมคำสอนของพระบรมศาสดาโดยน้อมนำวิถีปฏิบัติตามแนวทางฝ่ายอริยวาสีจนปรากฏแผ่ไพศาลไปในนานาประเทศทั่วโลก

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ วัดป่านานาชาติได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา (ปักเขตในวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗) ถือได้ว่า

เป็นการได้รับการยอมรับนับถือและให้เกียรติแก่คณะสงฆ์ ซึ่งแม้ไม่ได้ถือสัญชาติไทยก็ไม่ใช่อุปสรรคในการรักษาข้อวัตรปฏิบัติให้คงามสืบต่อไป อีกทั้งเจ้าอาวาสองค์ปัจจุบันคือ พระครูอุบลภาวนาวิเทศ (เฮ็นนิง เกวลี) ก็ได้ผ่านการสอบเป็นพระอุปัชฌาย์ตามระบบคณะสงฆ์ไทย แห่งกฎหมายพระศาสนา พ.ศ. ๒๕๓๖ จึงเพิ่มพูนคุณสมบัติอันประเสริฐสมควรที่ให้วัดป่านานาชาติในปัจจุบัน จะได้เป็นศูนย์กลางแห่งกำลังสำคัญในการเผยแผ่หลักธรรมคำสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้กว้างไกลไพศาลยิ่งขึ้นไปในอนาคต

ด้วยเหตุปัจจัยอันพร้อมมูลดังได้กล่าวมาแล้วจึงได้เกิดดำริในการสร้างอุโบสถหลังใหม่เพื่อปฏิบัติศาสนกิจให้สืบต่อสร้างเสริมความมั่นคงรุ่งเรืองในพระพุทธศาสนา เมื่อพระอาจารย์

เกวลีได้พบภาพเก่าของสิม (อุโบสถ) หลังหนึ่ง และมีความประทับใจในความเรียบง่ายสง่างาม อีกทั้งยังมีสัดส่วนและองค์ประกอบทางด้านสถาปัตยกรรมที่งดงามเป็นเอกลักษณ์ โดยที่ท่านไม่ทราบมาก่อนว่าศาสนาคารนั้นคือ สิม หรือวิหารของวัดหลวง ซึ่งเจ้าคำผง (พระปฐมวราชสุริยวงศ์) เจ้าครองนคร องค์แรกของเมืองอุบล ซึ่งต่อมาได้สถาปนาขึ้นเป็นเมืองอุบลราชธานี ศรีวนาลัยประเทศราช ได้ทรงสร้างขึ้นให้เป็นพระอารามหลวงคู่กันกับโองหลวง (วังหลวง) ของพระองค์ที่สันนิษฐานว่ามีที่ตั้งอยู่คู่ขนานกัน

เมื่อมีการเขียนแบบอุโบสถหลังใหม่นี้ สถาปนิกจึงได้น้อมเอาแนวความคิดนั้น โดยการนำเอาสิมหรือวิหารวัดหลวงมาเป็นต้นเค้า แล้วประมวลเอาความประทับใจในองค์ประกอบจากสถาปัตยกรรมอีสานแบบล้านช้างมากำหนดลงในสัดส่วนใหม่ที่มีขนาดเหมาะสมสง่างาม ควรแก่การปฏิบัติศาสนกิจของวัดป่านานาชาติ ทั้งยังน้อมรับเอาแนวคิด “สิมไร้ผนังอย่างอีสาน” ของพระอาจารย์เกวลีมา เพื่อเป็นการรักษารูปแบบของอุโบสถวัดหนองป่าพง อีกทั้งยังยึดถือเอาเส้นสายของความงามตามคตินิยมแบบเมืองอุบลเป็นสำคัญ แล้วน้อมนำแนวคิดที่มี

พระประธาน คือ “พระพุทธสุเมธคุณ” อันสร้างสลักจากหินทรายประดิษฐานในท่ามกลางแมกไม้เป็นฉากหลัง ประหนึ่งดังพระพุทธองค์ประทับอยู่ท่ามกลางหมู่สงฆ์สาวกฉะนั้น

บัดนี้การก่อสร้างอุโบสถที่สง่างามหลังหนึ่งของประเทศไทยได้สำเร็จแล้ว ด้วยความตั้งใจมั่น ความพากเพียรวิริยะ และความเสียสละ เพื่อยังประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ต่อพุทธศาสนิกชนที่มีได้เฉพาะเจาะจงแต่เพียงพระสงฆ์ที่มีกำเนิดจากต่างประเทศเท่านั้นแต่จะยังประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติทั้งหลายที่มีศรัทธาในการเจริญทาน ศีล ภาวนา จนเกิดปัญญาพ้นทุกข์ในที่สุด

ความงดงามใดๆ ความสง่างามใดๆ ของอุโบสถหลังนี้ที่สัมผัสได้ด้วยจักขุวิญญูณย่อมสร้างความอึ้งอัมโมใจแก่ผู้ได้มาพบเห็น แต่ไม่มีความงามใดเหนือไปกว่าความงดงามของศรัทธา และกตัญญูกตเวทิตาของคณะสงฆ์ที่มีกำเนิดในต่างแดนนี้มีต่อบุรพาจารย์ ครูบาอาจารย์ หลวงปู่ชา สุภทฺโท และมีต่อแผ่นดินเมืองอุบล ที่ซึ่งให้กำเนิดชีวิตใหม่ เป็นบ้านเกิดใหม่ภายใต้ความสงบร่มเย็นในบวรพระพุทธศาสนามาเนิ่นนานผ่านกาลเวลา และจะยั่งยืนไปตลอดกาลนาน

Wat Pah Nanachat

UPOSATHA HALL

อุโบสถ

วัดป่านานาชาติ

Sima

...means “boundary” - an area which is precisely defined by distinct markers such as stone pillars, in which the sangha meets for carrying out formal meetings or decisions (“sanghakamma”), for example the acceptance of new monks (“upasampada”) or the fortnightly recitation of the monastic training rules (“patimokkha”).

สีมา

...หมายความว่า เขต ที่มีการกำหนดอย่างชัดเจน โดยนิมิตหมายเช่นเสาหิน เป็นสถานที่สำหรับประชุมสงฆ์ ให้สงฆ์ได้ลงมติเป็นทางการ เช่น ในการรับผู้ใหม่เข้าหมู่คณะสงฆ์ (อุปสมบท) หรือ การสวดปาติโมกข์ทุกครึ่งเดือน (ปาติโมกข์)

Baddha Sima

... means a “tied-up boundary” - a sima area which has been formally designated as such by a ceremony defining it by determining a set of boundary markers (or sima-stones) by the sangha with the lay-community as witness. Baddhasima areas are usually installed around the assembly hall (“bot” or “uposatha” hall).

พัทธสีมา

... หมายความว่าเขตสีมาที่ “ผูกไว้” คือกำหนดเรียบร้อยแล้วโดยสงฆ์อย่างเป็นทางการ ณ ที่หน้าคณะโยมซึ่งเป็นพยานในการ “ผูกพัทธสีมา” นั้น พระภิกษุชี้แนะนิมิตหมายรอบเขตสีมา เช่นเสาศิรินหรือลูกนิมิต ส่วนมากตั้งขึ้นโดยรอบตึกอาคารที่สร้างขึ้นมาสำหรับการประชุมสงฆ์คือโรงอุโบสถ หรือโบสถ์

Visunggama Sima

... means a boundary territory which is separated from village or town areas. It is one of the types of simas which the Buddha allowed to use for carrying out sangha transactions without it being specifically “tied off” or determined by the sangha, if it is properly marked already by the laws of the land. Thai law allows the sangha within the appointed territory of a Visunggamasima to fully govern its own affairs solely based on the Buddhist Monastic Code (Vinaya) and build a proper Uposatha Hall for this purpose.

วิสุงคามสีมา

...เขตที่กำหนดไว้ แยกออกจากพื้นที่หมู่บ้านหรือเมือง เป็นเขตสีมาประเภทหนึ่งที่พระพุทธเจ้าอนุญาตให้ทำสังฆกรรม โดยไม่ต้องมีการผูกสีมา เพราะมีการกำหนดไว้โดยกฎบ้านเมือง อย่างเรียบร้อยแล้ว ตามกฎหมายประเทศไทย ภายในเขตพระราชทานเขตวิสุงคามสีมานั้น คณะสงฆ์ได้รับอนุญาตที่จะบริหารเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสงฆ์โดยการอาศัยหลักพระวินัยตามพุทธบัญญัติเท่านั้น และสามารถสร้างโรงอุโบสถขึ้นที่จะใช้ในกิจสงฆ์นั้น

On Dec 15th, 2014 in a ceremony attended by many senior monks of the international and local sangha, Wat Pah Nanachat received the Royal granting of a Visunggasima by HM King, established by the Mayor of Warin Chamrab on a designated piece of monastery land of 40 x 80 metres around the premises of the old outside sala of Wat Pah Nanachat, a multi-purpose meditation hall built by Luang Por Pasanno and Luang Por Jayasaro.

เมื่อวันที่ ๑๕ ธ.ค. พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะพระเถระจากต่างชาติ และท้องถิ่นได้ร่วมกันในงานรับพระราชทานวิสุงคามสีมา โดยการปักเขต ขนาด ๔๐ x ๘๐ เมตร โดยนายอำเภอวารินชำราบ บนที่ดินวัดป่านานาชาติ รอบศาลานอกเก่า ซึ่งเป็นศาลาปฏิบัติธรรมอเนกประสงค์ที่หลวงพ่อปสนุโน และหลวงพ่อชยสาโร ได้สร้างขึ้นมา

Forest Sima

For a sangha living in a wilderness area far from any settlement area, the monastic code allows for a spontaneous determination of a “forest sima”, a simple circle of 98 meters radius around the sangha meeting. However, certain sangha transactions such as ordinations, are not possible in a forest sima like this.

สีมาป่า

เมื่อสงฆ์อยู่ป่าตามธรรมชาติ ห่างจากหมู่บ้านหรือเขตชุมชน ในพระวินัยมีการอนุญาตให้สมมุติเขตสีมาขึ้นมา เฉพาะชั่วคราวสำหรับเวลาประชุมสงฆ์แต่ครั้งกรณีนี้การกำหนดเขตไม่ได้ทำด้วยถาวรวัตถุใดๆ แต่ถือรัศมี ๙๘ เมตร รอบที่กลางประชุมสงฆ์เป็นหลัก แต่สังฆกรรมบางประเภท เช่นการอุปสมบท ในสีมาป่านั้นทำไม่ได้

โบสถ์เก่าของวัดปานานาชาติ สร้างมาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๑ ในช่วง
ที่หลวงพ่อปสนโน เป็นเจ้าอาวาส สถานที่เป็นที่เจอซากสิมเก่า
ของวัดชื่อ หนองป่าเขน ปรากฏว่าเขตสิมานั้นไม่สามารถรื้อฟื้นได้
เพราะโบสถ์กระจายไว้ ไม่ครบ และพื้นที่ตกอยู่ในที่สาธารณะ
ป่าข้างบึงหวาย คณะสงฆ์จึงได้ใช้เป็นสิมาป่าไว้ก่อน

The old Bot of Wat Pah Nanachat was built in 1988 during the time when Luang Por Pasanno was abbot. It is located where the remaining bricks of an old monastery known as “Wat Nong Pah Khen” were found. The respective sima stones though were dislocated and not complete. Furthermore, with the site being located within the public land of the charnel ground of Bung Wai Village, the old sima could not be restored and a temporary forest sima was assumed.

Chedi

... a monument of worship in the shape of a pagoda housing relics or items of use by the Buddha or his noble enlightened disciples. “Chedi” (Thai) is derived from Pali: “cetiya”, monument. Also referred to as “stupa” from the “thupa” in Pali.

เจดีย์

... สถานที่เคารพบูชา ซึ่งบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ อรหันตธาตุ หรือบริวารของท่านไว้ รากศัพท์ มาจากบาลี เจตีย คืออนุสรณ์ คล้ายๆ คำว่า สถูป หรือ บาลี ฎ

In 2006 Luang Por Nyanadhammo renovated the old bot and added a peaked roof topped by a small traditional chedi modelled after Luang Por Chah's chedi in Wat Nong Pah Pong. It contains Buddha relics and the remainders of highly revered Forest Tradition Teachers (Krooba Ajahns).

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ท่านอาจารย์ญาณธมโม ได้ซ่อมแซมโบสถ์เก่า และเสริมหลังคาเป็นยอดสี่เหลี่ยม และสร้างเจดีย์เล็กขึ้นตามรูปทรงเจดีย์ พระโพธิญาณเถร (หลวงปู่ชา) ที่วัดหนองป่าพง ซึ่งบรรจุไว้มีพระบรมสารีริกธาตุ และพระธาตุพ่อแม่ครูบาอาจารย์ เป็นต้น

The Buddha image in the old bot shows the Buddha giving his first sermon in the Deer Park of Sarnath/Varanasi. It was cast modelled after the historic Indian Dhammacakka Sandstone image from the Gupta-Period in Sarnath Museum.

พระพุทธรูปที่โบสถ์เก่าเป็นปางแสดงปฐมเทศนา ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน เมืองพาราณสี เป็นรูปหล่อทองเหลืองตามแบบพระพุทธรูปธรรมจักรหินทรายจากอินเดียโบราณ สมัยคุปตะ ที่อยู่ที่พิพิธภัณฑสถานเมืองสาธนาถ

Bot/Uposatha Hall

... the meeting hall built within a sima. It is considered the most important structure in a monastery, as it hosts outstanding functions such as ordinations. "Bot" (Thai) stems from "uposatha" (Pali), the fortnightly lunar observance days on which the monks meet to recite the training rules.

โบสถ์ หรือโรงอุโบสถ

...ตึกอาคารสำหรับการประชุมสงฆ์ในสีมา ถือว่าเป็นเสนาสนะซึ่งสำคัญที่สุดภายในวัด เพราะเป็นที่ลงสังฆกรรมต่างๆ เช่น การบวชพระ คำว่าโบสถ์มาจากบาลี อุโปสถ ซึ่งหมายถึงวันที่สงฆ์สาธยาย ศึกษาบททุกครึ่งเดือน

The new Bot was built in the traditional Northeastern Thai/Laotian style between April 2019 and October 2022. Established in the Visunggasima area on monastery grounds, a fully determined smaller Baddhasima around it will enable the international sangha of Wat Pah Nanachat to carry out the complete range of community transactions including ordination for a long-lasting prosperous future of monastic life within the Thai Forest Tradition.

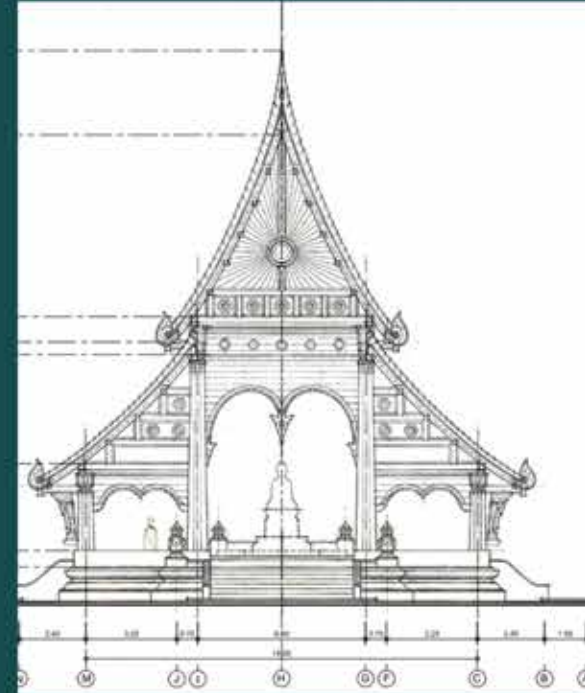
โบสถ์ใหม่ของวัดป่านานาชาติสร้างเมื่อเม.ย. ๒๕๖๒ ถึงต.ค. ๒๕๖๕ ซึ่งตั้งอยู่ภายในเขตวิสุงคามสีมาบนที่ดินวัด โดยมีพัทธสีมารอบอย่างครบถ้วน โบสถ์ใหม่จะเปิดโอกาสให้คณะสงฆ์จากหลายประเทศ ทำสังฆกรรมทุกประเภท รวมทั้งอุปสมบท เป็นระยะยาวนาน อย่างเจริญรุ่งเรืองภายในสายวัดป่าในประเทศไทยต่อไปอย่างสมบูรณ์แบบ

The new Bot of Wat Pah Nanachat is modelled after the historic “Sim Wat Luang”, the uposatha hall of the first monastery established in Ubon Rachathani in 1794. Being mainly built out of wood the Bot of Wat Luang needed to be demolished around the year 1949.

สิมหรือโบสถ์หลังใหม่ของวัดป่านานาชาติ มีแนวคิดในการก่อสร้างอ้างอิงต้นเค้ารูปแบบสถาปัตยกรรมของ “สิมวัดหลวง” ที่เริ่มสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๒๔ ซึ่งเป็นวัดแรกของเมืองอุบลราชธานี เป็นสิมปูน โครงหลังคาเครื่องไม้ ซึ่งเก่าแก่ผุพังและได้ถูกรื้อถอนไปเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๒

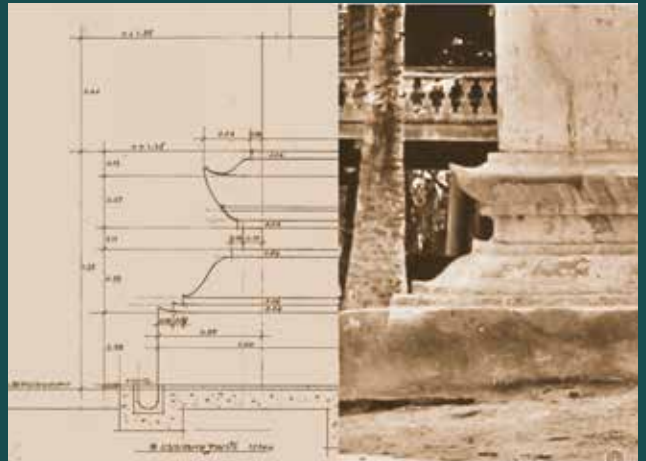
The design of Wat Pah Nanachat's new Bot was offered by Mr. Narongrit Tongsaeng, an architect from Ubon Rachathani skilled in classic Isan architecture.

แบบของโบสถ์หลังใหม่วัดป่านานาชาติ ได้เขียนถวายโดย นายณรงค์ฤทธิ์ ทองแสง สถาปนิกชาวอุบลฯ ผู้เชี่ยวชาญทางสถาปัตยกรรมอีสาน

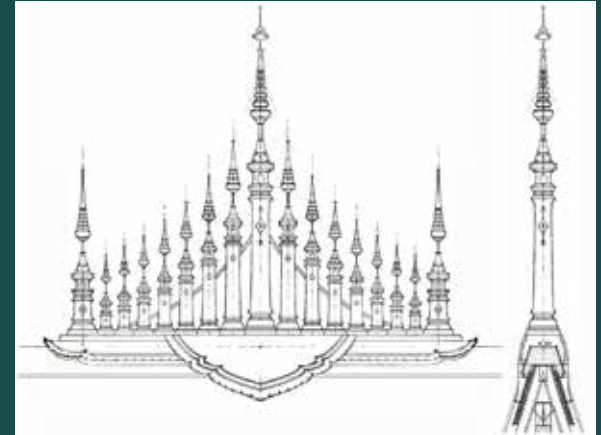

Amongst the various adaptations of the original model are a slight expansion of size, the sole use of concrete as building material, and the open facades with no walls (called “Open Sima” or “Sim Prong”). The rooftop holds a symbolic model of the Buddhist cosmos called “Sattaboripan”, a common feature of classic Lahn Chang architecture.

มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและองค์ประกอบหลายส่วน เช่น โบสถ์ใหม่มีขนาดใหญ่ขึ้น เพื่อเพิ่มพื้นที่ใช้สอย ใช้โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก โครงหลังคาเหล็กตามยุคสมัย เป็นโบสถ์โล่งไม่มีผนัง (สิมโปรง) เพื่อต้องการใกล้ชิดธรรมชาติ บนยอดกลางสันหลังคาติดตั้ง "สัตตบิภันท์" ที่เป็นองค์ประกอบงานสถาปัตยกรรมล้านช้างดั้งเดิม

The “Sattaboriphan” (Seven-Pinnacled-Rooftop) symbolizes the various planes of existence depicted by little heavenly mansions on the seven “continents” floating around the center of the world, known as “Mount Sumeru”, said to be the residence of Sakka, King of the divine beings in the “Heavens of the 33”.

“สัตตบริภัณฑ์” เป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายถึงคติภพภูมิจักรวาลอันสอดคล้องกับเรื่องภพชาติ วัฏจักร “สัตตบริภัณฑ์” หมายความว่า “เขาล้อมทั้งเจ็ด” คือหมู่ภูเขา ๗ เพื่อกรอบเขาพระสุเมรุ ซึ่งเป็นที่ประทับของท้าวมหาลกษณเทวราชในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ณ ที่กลางของโลก แต่ละยอดเป็นวิมานของเทวดา

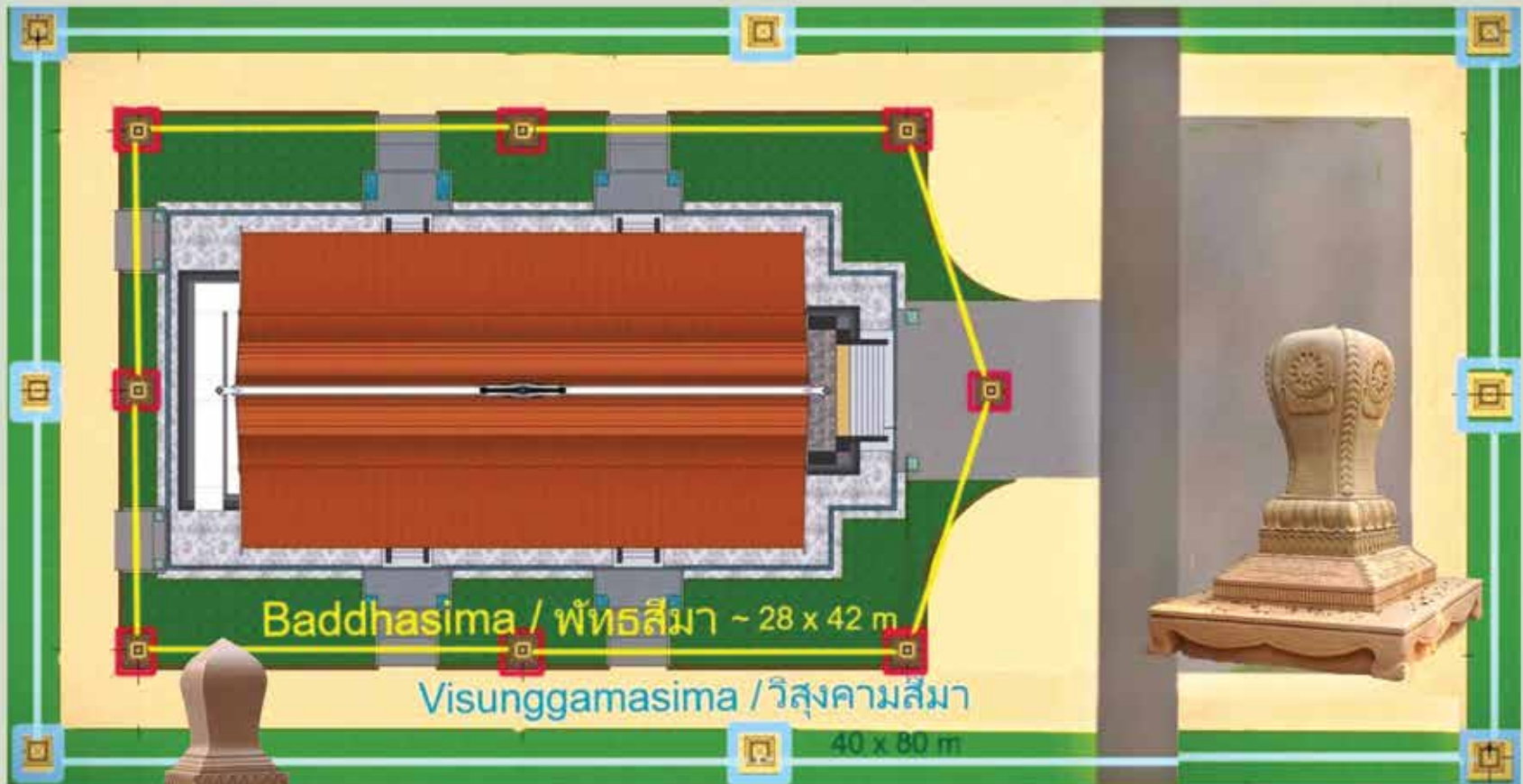

The Buddha image in the new Bot shows the Buddha in the night of his awakening, touching the earth as a witness to his virtues. The image is made from of a single piece of yellow sandstone, crafted in Chiang Rai in the style of the Gupta period of Indian art. The typical backdrop and halo have been simplified so the Buddha appears sitting in a more natural setting.

Luang Por Liem gave the Buddhaimage the name: “Phra Buddha Sumedhaguna” - the Buddha with the virtue of good wisdom - as a recollection of Wat Pah Nanachat’s first abbot, Luang Por Sumedho.

พระพุทธรูปที่โบสถ์ใหม่ พระพุทธเจ้าวางพระหัตถ์ขวาลงดิน เพื่อเป็นพยานในความดีของท่านในคืนแห่งการตรัสรู้ เป็นรูปแกะสลักหินทรายเหลืองอ่อนโดยช่างเชียงใหม่ ลักษณะศิลปะอินเดีย ยุคคุปตะ ดัดแปลงด้วยการตัดฉากหลังและรัศมีลงเพื่อจะให้พระนั่งกลางธรรมชาติมากที่สุด

พระเทพวชิรญาณ (เลี่ยม จิตตมโม) เป็นผู้ถวายนาม “พระพุทธสุเมธคุณ” (พระพุทธเจ้าผู้มีปัญญาดีเป็นพระคุณ) เพื่อเป็นการระลึกถึงคุณความดีพระพรหมวชิรญาณ (โรเบิร์ต สุเมธ) เจ้าอาวาสรูปแรกของวัดป่านานาชาติ

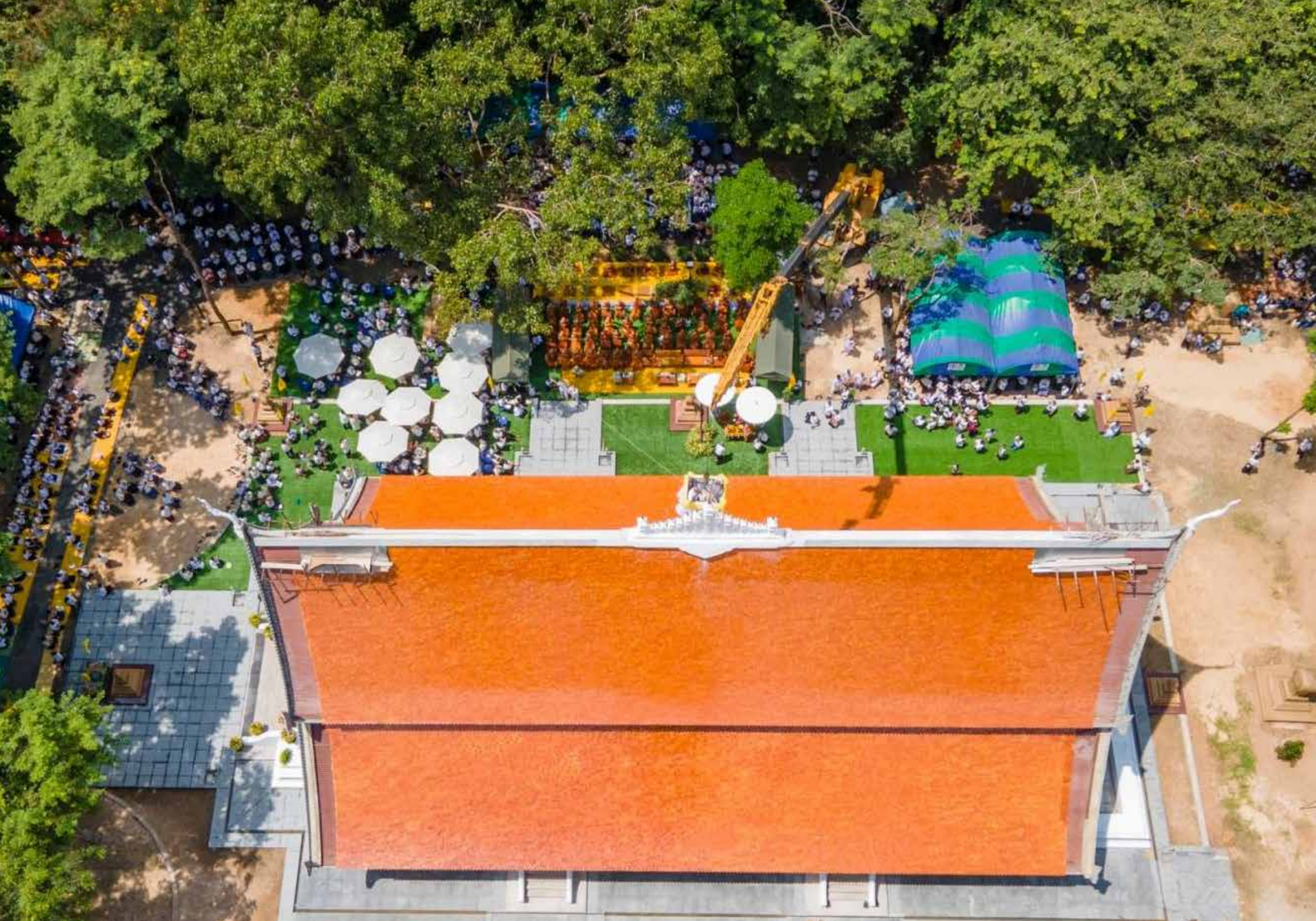

BADDHASIMA-PILLARS
เสาพัทธสีมา

The small sima stones around the Bot mark the “Baddhasima”
หลักสีมาเล็กกรอบโรงอุโบสถกำหนดเขตพัทธสีมา

VISUNGGASIMA-PILLARS
เสาวิสุกคามสีมา

The big sima stones around the whole area mark the “Visunggasima”
หลักสีมาใหญ่รอบบริเวณทั้งหมดกำหนดเขตวิสุกคามสีมา

สำเร็จแล้วด้วยใจ

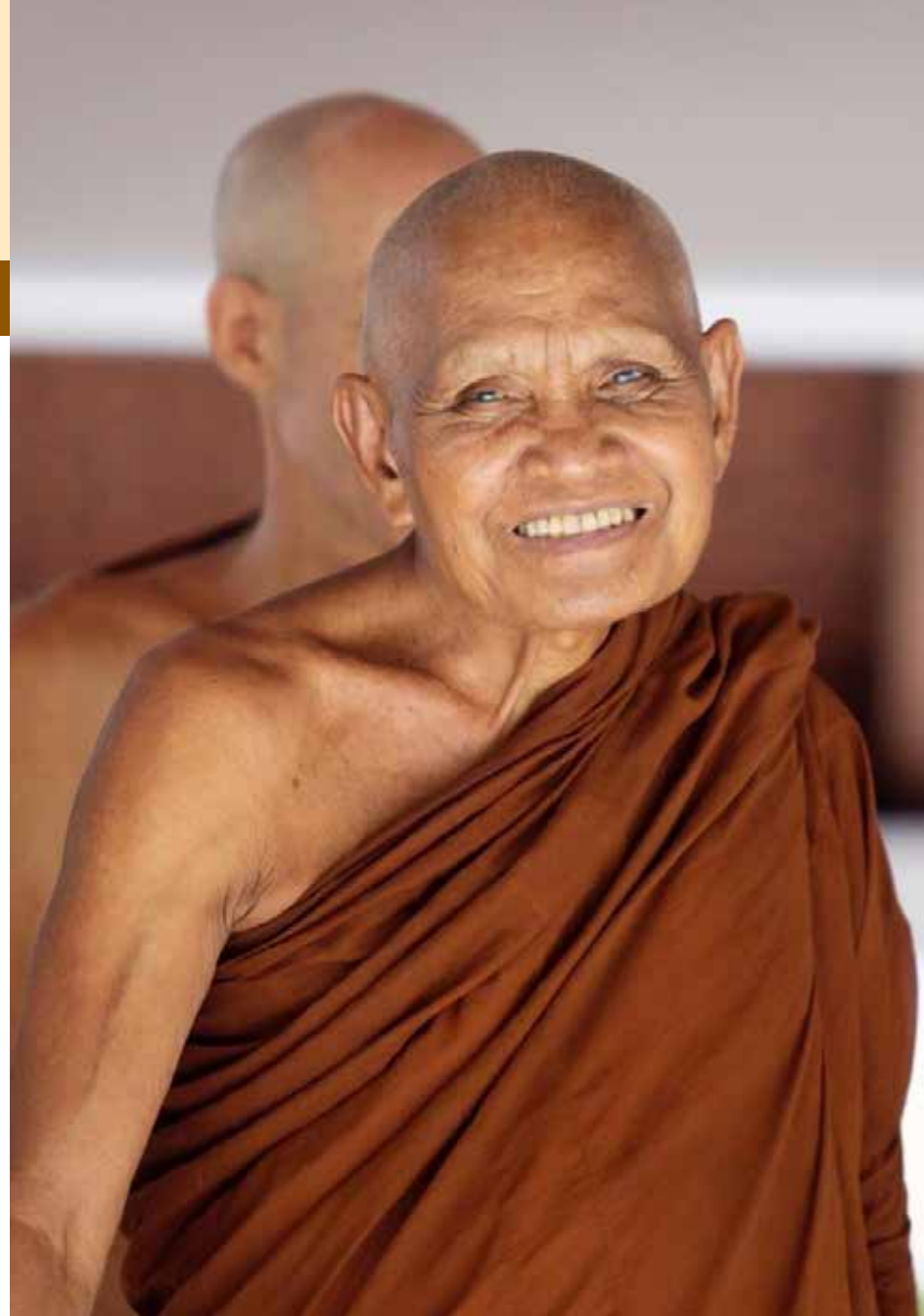
พระเทพวชิรญาณ (หลวงปู่เลี่ยม)

แสดงธรรมงานยกฉัตรสัตตปริภันท์ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕

ปฏิบัติธรรม เรียนธรรมเป็นธรรมะ
เรียนเพื่อละทุกข์ใจไม่ท้อถอย
ยิ่งเรียนลงที่ความทุกข์ ยิ่งเข้ารอย
แต่ต้องมีสติไม่เลือนลอย มองให้เห็นเป็นความจริง

เป็นมนุษย์สุดแสนดี มีโอกาส
มีปัญญาเฉลียวฉลาดกว่าสัตว์ทั้งปวง
ขอวิงวอนพวกเราทั้งหลาย จงไตร่ตรอง
ยึดครองความเป็นธรรม นำจิตใจ

ยากอะไรไม่ยากเท่าปฏิสังขรณ์
ถอนอะไรไม่ยากเท่าถอนมานะ
ละอะไรไม่ละยากเท่ากามคุณ
บุญที่ยิ่งใหญ่ คือบุญบรรพชา

ขอเจริญพรเจริญธรรมเจริญสุขแต่ทุกท่าน วันนี้เราได้มีส่วนมาร่วมในด้านศาสนาวัตถุ ที่เป็นสัญลักษณ์ของพุทธศาสนา ที่เรียกว่า สีมา สีมานั้นถือว่าเป็นที่ประทับของพระพุทธเจ้า แล้วก็เป็นที่เข้าเฝ้าของพระสาวก เป็นสถานที่ที่ยกเอาหลักที่เป็นธรรมเป็นวินัยมาชี้แจง แนะนำบอกกล่าว เพราะว่าสีมาหรือสีมา เป็นพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมของพระสงฆ์ เช่นการอุปสมบท ตามที่บรรพบุรุษเล่าให้ข้อมูล การเจริญจิตตภาวนา การสาธยายเจริญพุทธคุณธรรมคุณก็ต่ออาศัยสีมา ฉะนั้นสีมาเป็นส่วนหนึ่งของศาสนาวัตถุในหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า

เราทั้งหลายควรที่จะหวนระลึกว่าเมื่อเราเดินตามรอยของพระยุคลบาท เราจะต้องรู้จักปรับตัวอยู่ตลอด การปรับตัวนั้นก็ต้องมีกติกา มีวาทะในการปรับปรุงแก้ไข เช่นในช่วงเทศกาลที่เราเรียกว่าเทศกาลฤดูฝน บุพพาจารย์บรรพบุรุษผู้หวังดีเจตนาดีอยากให้กุลบุตรกุลธิดาหรือเราทั้งหลายได้มีส่วนจรรโลงรักษา เช่นในห้วงดเล็กในสิ่งที่จะทำให้สุขภาพเสื่อมโทรม ในสิ่งที่ทำให้ร่างกายไม่ปกติ เราคงรู้จักกันว่าเครื่องมินเมาทั้งหลายเหล่านี้แลควรที่จะงดเว้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาด้านสติ

ปกติคนเรานั้นมีส่วนประกอบอยู่ที่ท่านเรียกว่าสัญชาตญาณ สัญชาตญาณเป็นสิ่งที่ธรรมชาติเขาให้มา เมื่อเรามีส่วนนี้อยู่ เราก็ต้องสนับสนุนส่งเสริมสติ เหมือนกับทรัพยากรที่เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ ที่มันจะให้ประโยชน์ได้ ต้องอาศัยการปรับปรุง เราก็เรียกว่าการพัฒนา ฝ่ายวัดเราเรียกการปรับปรุงพัฒนาว่า การภาวนา การภาวนาก็คือทำให้มันมีส่วนที่เป็นประโยชน์มากขึ้น ทั้งในส่วนของตัวเองด้วย ในส่วนสังคมด้วย ถ้าเรานึกได้อย่างนี้ เราควรที่จะให้ความสำคัญแก่การเรียนรู้ในหลักที่องค์สมเด็จพระพุทธเจ้า หรือบุพพาจารย์ของเราชี้แนะ เพราะคนเรามีกายกับใจ กายเป็นส่วนหนึ่งของด้านวัตถุ ใจเป็นส่วนหนึ่งของความรู้สึก เราถือว่าใจเป็นผู้บังคับบัญชา หรือผู้เป็นประธาน ผู้บังคับบัญชามันต้องมีธรรม ผู้เป็นประธานมันต้องประกอบด้วยธรรม ท่านจึงให้ข้อมูลในรูปแบบหลักการว่า *มโนปุพฺพคมฺมา ธมฺมา* ธรรมทั้งหลายมีใจเป็นหัวหน้า มีใจเป็นประธาน สำเร็จแล้วด้วยใจ

ในฐานะที่เราเป็นมนุษย์เราต้องมีส่วนที่เขาเรียกว่า เป็นสัตว์ประเสริฐ ต้องรู้จักปรับปรุงให้เข้าสู่ครรลอง อย่างน้อย ต้องให้เกิดความรู้สึกในทางที่ปลอดภัย หรือที่เราเรียกว่าสะอาด ความสะอาดนั้นถือว่ามีส่วนที่เป็นคุณปราศจากทุกข์โทษ เราคงเคยได้ยินได้ฟังเกี่ยวกับการพัฒนาปรับปรุงของพระพุทธเจ้า ในการต่อสู้เมื่อท่านปลดเปลื้องสิ่งที่มีส่วนหน่วงเหนี่ยวออกจากใจ ออกจากความรู้สึกของท่าน ท่านเอาผืนแผ่นดินเป็นเครื่องรองรับ ตามที่เขาเล่าท่านเอาพระแม่ธรณีเป็นพยาน จิตใจของเรา ก็เหมือนกัน ถ้าจิตใจมันมีเมตตาธรรม มันก็เป็นที่มาของมิตรภาพ เป็นที่มาของความเป็นผู้มีญาติทุกหนทุกแห่ง โดยที่อาศัยความมีน้ำใจดังนี้

ในการอยู่รวมกันในสังคมเราถือว่าจะต้องมีน้ำใจ ไม่ใช่ เราอยู่คนเดียว เราเป็นสัตว์สังคม มันก็เป็นธรรมดาอยู่แล้ว คนจะให้เสมอเหมือนกันทั้งหมดไม่ได้ คนมีกำลังมากก็มี คนมีกำลังน้อยก็มี แต่เรามีน้ำใจในการอยู่รวมกัน ว่าคนมีกำลังน้อย เขาก็ช่วยได้ในระดับหนึ่ง คนมีกำลังมาก ก็ช่วยได้อีกระดับหนึ่ง ถือว่ามันเป็นการเป็นอยู่ในรูปแบบของการมีมิตรภาพ ที่ทำให้เราอยู่ปราศจากภัยเวร เราก็อาศัยการเดินทางตามรอยของพระยุคลบาท

หรือพระอริยเจ้า พระอริยเจ้านั้นได้พัฒนาตัวเองขึ้นมาอย่างนี้แหละ คือทำความสะอาดให้เกิดขึ้นเพราะรู้จักกำจัดสิ่งสกปรกออก ฉะนั้นในโอกาสนี้เราได้มาร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ในหลักที่เราให้ความเคารพนับถือกัน การมีวัฒนธรรม นั้นเป็นเครื่องประดับอยู่แล้ว จึงถือว่าการรวมกันวันนี้ทำให้เรา เกิดความรู้สึกเป็นประโยชน์ได้ทั้งโลกนี้และโลกหน้า เป็นประโยชน์ ทั้งในส่วนตนและส่วนผู้อื่น ถือว่าเป็นคุณความดี เราก็มีส่วน มาจรรโลงดำรงรักษา ถือว่าเมื่อมีส่วนมีคุณค่าอย่างนี้ เราก็เอาไป ปรับปรุงพัฒนาต่อสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เหลือวิสัย เป็นสิ่งที่มนุษย์เรา ทำได้ เพราะถือว่ามนุษย์เรานั้นเป็นสัตว์ประเสริฐอยู่แล้ว ไม่ใช่ ว่าเราไม่สมบูรณ์ ทุกอย่างต้องรู้จักปรับปรุง

ในหลักการ ท่านจึงยังให้เป็นข้อคิดว่า ละความชั่ว ปฏิบัติ ความดี แล้วก็รู้จักทำจิตใจให้มีส่วนเรียกว่าสะอาดหมดจดผ่องแผ้ว ไร้ความรู้สึกวิตกกังวล ลดความร้อน ถอนความเมา อยู่ในธรรม ให้เป็นที่มาของมิตรภาพ มันก็เป็นความสุข วันนี้ก็ถือว่าเป็น โอกาสอันดี อาตมาก็ไม่มีอะไรมา ขออนุโมทนา ต่อไปก็มีส่วน ของการประกอบพิธีในการที่เราได้มาร่วม เรียกว่ายกฉัตร

การเจริญสติ

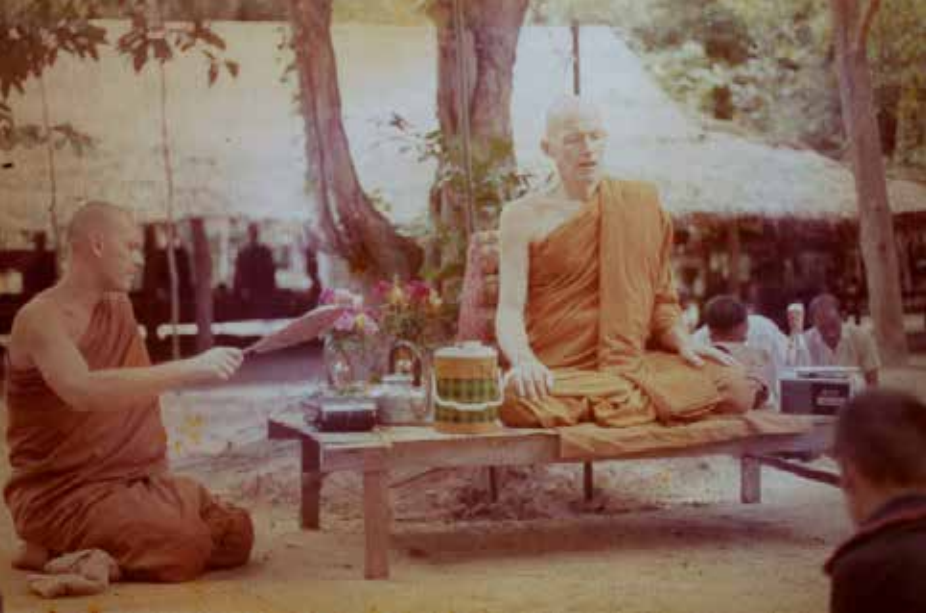
พระพรหมวชิรญาณ (หลวงปู่สุเมโธ)

แสดงธรรมที่วัดป่านานาชาติ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

ขอปรารภข้อคิดเล็กๆ น้อยๆ ในโอกาสที่เราทั้งหลายมีส่วนร่วมในงานวิสาขามหามงคลที่วัดป่านานาชาตินี้ ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ถึงใจจริงๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับอาตมา เพราะทำให้ระลึกถึงช่วงแรกที่มาถึงสถานที่นี้เมื่อ ๔๐ กว่าปีก่อน

ในสมัยนั้น บาดรของพระเราที่วัดหนองป่าพงยังเป็นบาดรที่ทำด้วยเหล็ก บาดรที่เป็นสแตนเลสยังไม่เคยมี จึงจำเป็นต้องบ่มบาดรโดยการใช้ไฟเพื่อกันสนิม การบ่มบาดรนั้นต้องใช้ไม้ไผ่ที่แห้งจำนวนมาก แต่ไม้ไผ่แห้งที่วัดหนองป่าพงถูกใช้จนหมดแล้ว หลวงพ่อชาจึงบอกให้เราไปหาไม้ไผ่ที่บ้านบุงหวาย บ้านบุงหวายนี่เป็นที่ทราบกันดีว่าเป็นหมู่บ้านที่ชาวบ้านส่วนใหญ่เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่ชาที่มีศรัทธามาก เราจึงได้มาที่นี่ ทีหลังปรากฏว่าการไปหาสถานที่บ่มบาดรครั้งนั้นได้เป็นจุดเริ่มต้นของ

วัดปานานาชาติ แต่แรกสถานที่นี้ไม่ได้มีอะไรเลย ไม่ได้มีกุฏิ ไม่ได้มีบ่อน้ำหรืออะไรอื่นๆ มีแต่ป่าทึบแบบดั้งเดิม บริเวณเขตที่ตั้งสีมาขึ้นที่เรากำลังอยู่ตอนนี้ แต่ก่อนก็ได้อยู่นอกเขตป่า พื้นที่ป่าไม้ของวัดปานานาชาติเดิมที่เคยเป็นป่าช้าของหมู่บ้าน ซึ่งชาวบ้านใช้สำหรับการเผาหรือฝังศพ ป่านี้จึงขึ้นชื่อว่าผีอยู่เยอะ พอตีอาตมาไม่เคยกลัวผีเท่าไร จึงไม่ต้องกังวลเรื่องผีอยู่ตลอด ในขณะที่เดียวกัน ก็ไม่อยากจะเล่าเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับผี แต่อาตมาคิดว่าเมื่อเราไม่เชื่อว่าผีมีจริง มันจะหลีกเลียงเรา แต่มีอยู่ครั้งหนึ่งที่อาตมาคิดอยากเห็นจริงๆ จึงได้ลองเชิญผีทั้งหลาย

ให้มาเยี่ยมอาตมาหน่อย อยากทราบว่า จะเกิดความรู้สึกอย่างไร แต่เสียดาย เท่าที่อาตมาสังเกตไม่มีผีมาปรากฏสักตัว

ปัจจุบันเราก็ถือว่าวัดปานานาชาติมีความเจริญอย่างปรากฏชัด มีเขตวิสุงคามสีมาตามระบบระเบียบ โดยมีหลักฐานตามที่หลวงพ่อเอนกเมตตาทำให้ตามขนบธรรมเนียม เป็นเสาหินที่มีความน่าประทับใจที่สุดที่เคยเห็นมา เมื่อนึกย้อนกลับไปถึงอดีต มีความรู้สึกว่ามันน่าทึ่ง เพราะเห็นป่าไม้ก็เหมือนเดิม ซึ่งทำให้บางสิ่งบางอย่างที่ผุดขึ้นมาในความทรงจำ นับจากเวลาที่ได้บุกเบิกวัดปานานาชาติ จนได้เห็นชายชาวต่างชาติจำนวนมากมายหลายคนมาบวชในพระพุทธศาสนา อย่างนี้ต้องยอมรับว่าแรกเริ่มเราไม่เคยคาดคิดว่าจะมีคนมาขอบวชมากถึงขนาดนี้

ปัจจุบันมีความสนใจในพุทธศาสนาเพิ่มขึ้นมากในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ที่ไม่ใช่ประเทศที่นับถือพุทธศาสนา มาแต่เดิม ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสังเกตเป็นอย่างยิ่ง อาตมาบวชเป็นสามเณรเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๙ ก่อนนั้นอาตมาเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเบอร์keley แคลิฟอร์เนีย ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยแห่งนั้น จะเป็นแหล่งของผู้ที่ความคิดสร้างสรรค์และกล้าหาญในเรื่องใหม่ๆ อยู่ตลอด แต่ในช่วงนั้นแวดวงเพื่อนนักศึกษาที่รู้จักกัน แทบจะ

ไม่มีใครที่มีความรู้หรือความสนใจอะไรในพุทธศาสนาเลย เมื่อจบปริญญาโท ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ แล้ว อาตมาได้พยายามหาครูบาอาจารย์ที่สอนวิธีนั่งสมาธิภาวนาให้อาตมา แต่ก็หาไม่เจอ ในทั่วแถบอ่าวซานฟรานซิสโกทั้งหมด ปัจจุบันที่เมืองเบอร์keley นั้น มีศูนย์อบรมสมาธิภาวนาเกือบจะทั่วทุกมุมตามริมถนน

ปัจจุบันคำว่า “สติ” หรือ “mindfulness” ตามที่เห็นในประเทศอังกฤษเป็นต้น นับได้ว่าเป็นคำศัพท์ใหม่ประจำยุคที่เด่นที่สุด แต่เมื่อแรกที่อาตมาไปอยู่ประเทศอังกฤษ เมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ คำนี้แทบจะไม่ได้มีใครรู้จักเลย ไม่มีใครใช้ ไม่เคยมีใครให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติให้มีสติในชีวิตประจำวัน หรือในการดำเนินชีวิตของตนเหมือนทุกวันนี้เลย

เราเห็นความคับหน้ในการเผยแผ่พุทธศาสนาได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคนี้ ที่เราเริ่มเข้าใจว่าปัญหาที่มนุษย์เราจะต้องเผชิญเป็นปัญหาในระดับโลกจริงๆ เราเห็นได้ว่าปัญหานั้นต้องเกิดขึ้นเพราะธรรมชาติของความเปลี่ยนแปลงที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เห็นได้ชัดว่ามนุษย์เรามีบทบาทแค่เพียงส่วนเล็กน้อยในระบบสุริยจักรวาลทั้งหมด และความสามารถของเราที่จะพัฒนาความรู้ตัวตามที่พระพุทธองค์ได้ทรงสอนไว้ ทำให้เราต้องมี

ความรู้สึกอ่อนน้อมถ่อมตัว เพราะเห็นได้ว่าความพยายามของเราที่จะเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างทั้งหมดทั้งสิ้น คงสำเร็จอย่างสมบูรณ์ครบถ้วนไม่ได้ แต่สิ่งที่เราสามารถเข้าใจและเรียนรู้ได้ คือส่วนที่อยู่ในชีวิตที่เรียบง่ายในปัจจุบันกาลเฉพาะหน้าเรา

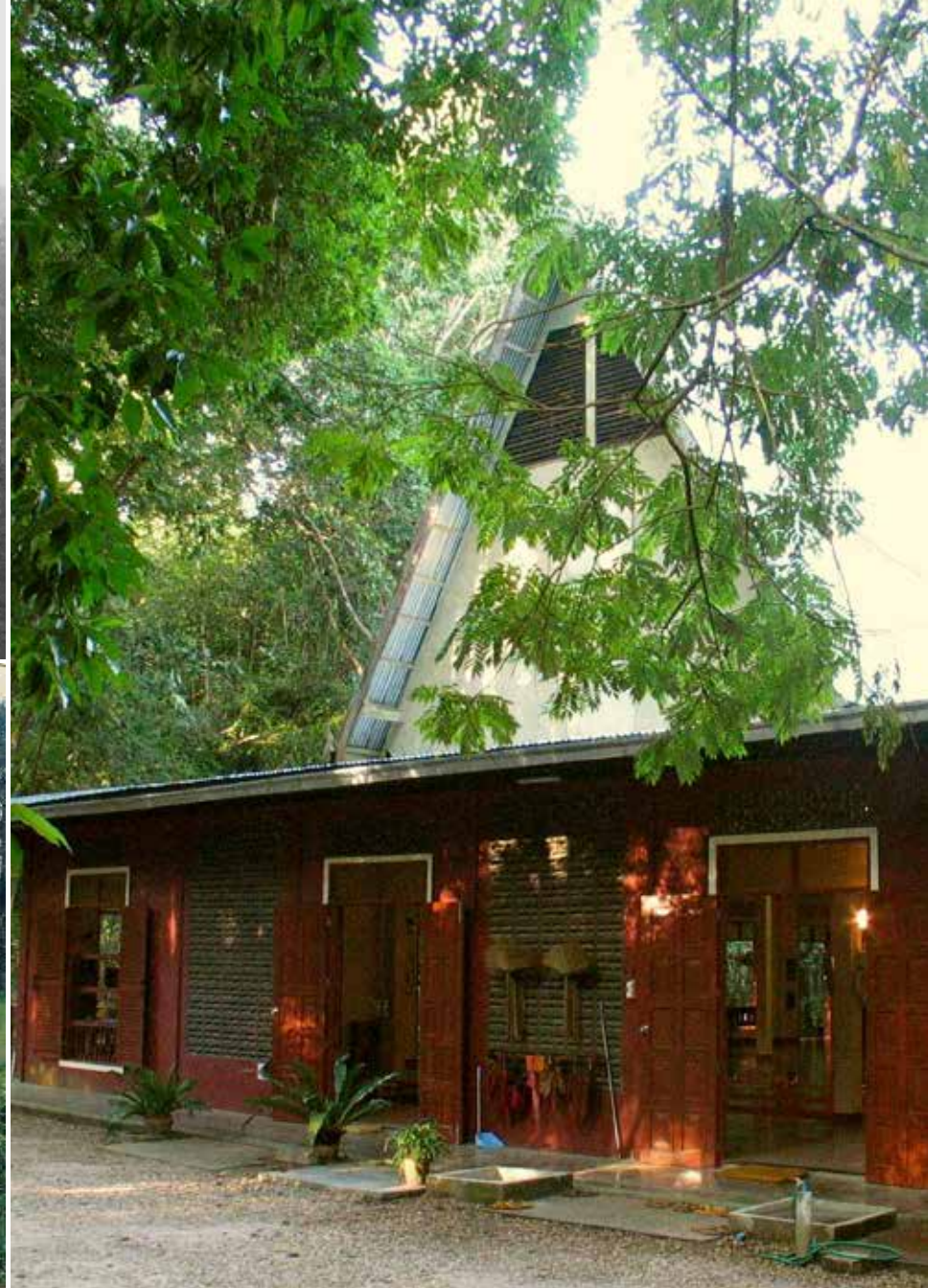
ในแง่ของภาษาเราต้องยอมรับว่าภาษาทั้งหลายก็เกี่ยวข้องกับเรื่องทางโลก แม้แต่ภาษาบาลีเราต้องนับว่าไม่ใช่ภาษาที่จะจำกัดความหมายได้อย่างชัดเจนเท่าไร แต่ว่าเป็นภาษาที่จะช่วยชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่เราประสบพบเจอในสภาพชีวิตในปัจจุบันมากกว่า ซึ่งก็คือการเห็นสภาวะตามที่เป็นจริงของสิ่งต่างๆ เหล่านั้น ไม่ได้หมายถึงว่าสิ่งเหล่านั้นควรจะเป็นอย่างไร ในชีวิตของอาตมาได้ผ่านเรื่องของการมีความคิดตามอุดมการณ์ที่สูงส่ง และนโยบายทางการเมืองและสังคมศาสตร์ ที่ล้าวนแล้วแต่เป็นทฤษฎีที่คาดหวังผลสูงสุดทางสังคม ที่บอกเราว่าสิ่งต่างๆ ควรจะเป็นอย่างไร ซึ่งชาวอเมริกันก็เก่งเป็นพิเศษในเรื่องนี้ คนอเมริกันทุกคนสำคัญตัวว่าเป็นผู้รู้ว่สิ่งต่างๆ ควรจะเป็นอย่างไร และเขาจะต้องบอกคนอื่นอย่างตรงไปตรงมาด้วย และนิสัยอย่างนี้ ก็ยังติดตัวเราจนถึงกระทั่งบวชพระแล้ว เช่นการเป็นผู้รู้ว่ว่าวัดป่านานาชาติควรจะเป็นอย่างไร ไม่ควรเป็นอย่างนั้น หรือวัดหนองป่าพงหรือที่ไหน

ก็ตามที่เรากำลังอยู่ คนเราก็สามารถจินตนาการหรือคาดคะเนได้อยู่ประจำว่า มันควรจะเป็นอย่างไร โดยเราอาศัยอุดมการณ์สูงส่งต่างๆ ที่เราได้สร้างขึ้น ผ่านคำพูดต่างๆ ที่มุ่งถึงสิ่งที่ดีที่สุดตลอด เช่นการใช้คำว่า the best คือดีที่สุด เราจึงอยู่ในความคิดแบบอุดมคติได้อยู่ตลอดเวลา และพูดถึงเสมอว่าสิ่งต่างๆ ควรจะเป็นอย่างนั้น แต่พระพุทธเจ้าไม่ได้ชี้ถึงลักษณะที่สิ่งทั้งหลายควรจะเป็น แต่ท่านบอกเพียงแค่ว่าแต่ละสิ่งแต่ละอย่างกำลังเป็นของมันอย่างนั้นเองในปัจจุบันอยู่แล้ว และนี่ก็เป็นสิ่งที่พวกเราทั้งหลายรู้ได้จริง รู้ได้ตรง เรารู้ได้ว่าในปัจจุบันนี้ สภาพของมันเป็นเช่นนั้นเอง

เมื่อเราบอกว่า It's like this คือมันเป็นเช่นนั้นเอง มันไม่ได้มีลักษณะของการท้อแท้เลย แต่มันเป็นการเปิดตัวให้กว้างขวางขึ้น ให้ลุถึงประสบการณ์ในเวลาเดียวกันนี้โดยตรง เพราะเวลาเดียวกันนี้สิ่งต่างๆ ต้องปรากฏในลักษณะเช่นนั้นเอง มันจะเสริมความมั่นใจไปด้วยว่าสิ่งนี้เป็นสภาวะตามที่มันเป็นจริงโดยตรง โดยไม่มีใครต้องบอกว่ามันดีหรือไม่ดี ถูกหรือผิด เพียงแต่มันบอกให้ทราบว่าคุณเวลาเดียวกันนี้มันเป็นเช่นนั้น

ขอเอาหลักนี้ไปใช้ในด้านอารมณ์ของเราด้วย ในด้านสภาวะจิตหรือความรู้สึกด้านจิตใจของเรา ขอให้บอกตัวเองว่ามันเป็นอย่างนี้ ไม่ว่าเรารู้สึกดีใจ เสียใจ มันใจหรือล้งเลঙ্গสยพอใจหรือกังวล เราไม่ได้กำหนดว่ามีคุณค่าหรือไม่ เพียงแต่กำหนดรู้ว่ามันเป็นสภาพอย่างนี้ การมีสติทำให้เราเกิดโอกาสที่จะรู้จักสภาพนั้นๆ ตามที่มันเกิดในปัจจุบัน และเห็นลักษณะของอนิจจัง ทุกขัง อนัตตาไปด้วย นี่ไม่ได้เป็นการตัดสินใจหรือการพิพากษาอะไร ในแง่ที่ว่าถูกหรือผิด ดีหรือชั่ว แต่เป็นการแจ้งให้ทราบถึงลักษณะที่เสมอกันต่อสรรพสิ่งทั้งหลายที่เกิดตามเหตุปัจจัย ไม่ว่าพระอาทิตย์หรือพระจันทร์ ดวงดาวหรือท้องฟ้า จักรวาล เหนือจักรวาล ไม่ว่าสุขเวทนาหรือทุกขเวทนาของเรา ความสุขและทุกข์จะสำคัญหรือไร้สาระ ถูกหรือผิด บ้าหรือฉลาด สิ่งทั้งหลายทั้งปวงก็เป็นสิ่งที่ไม่เที่ยง

ในชีวิตที่วัดเรามีโอกาสที่จะบำเพ็ญปฏิบัติตั้งนี้จริงๆ แต่การสร้างความเข้าใจในด้านคำพูดภาษาหรือความคิดเห็นต่างๆ ก็ไม่ยากเท่าไร รวมทั้งความเห็นด้วยตามนั้น แต่การที่จะบรรลุถึงความรู้ตัวในปัจจุบันจริงๆ ต้องอาศัยความเพียรพยายามอย่างหนักมากกว่านั้น ต้องทำอยู่ตลอด ไม่ว่าปัจจุบันเราอยู่ที่ไหน

วัดไหนก็ตาม หรืออยู่ในสถานการณ์เช่นใด มีสภาพจิตใจหรือสภาพทางร่างกายแบบไหนก็ตาม

หากเราปฏิบัติให้มีสติอยู่อย่างนี้ ที่จริงชีวิตของเราจะง่ายขึ้น เพราะเราไม่ต้องหลงทางไปในความจุกจิกต่างๆ ว่าถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี ควรหรือไม่ควร เพียงแต่เรายกตัวเองขึ้นอยู่ในบทบาทของผู้เป็นประจักษ์พยานหรือเป็นผู้รู้อยู่เท่านั้น ระเบียบปฏิบัติในชีวิตพระเป็นรูปแบบตามธรรมเนียมประเพณี ที่พระพุทธองค์ได้ทรงกำหนดไว้เองสำหรับพระภิกษุสงฆ์ เพราะฉะนั้น เราไม่ต้องเถียงกันว่าเอาหรือไม่เอา ประเด็นไม่ใช่เราชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ประเด็นไม่ได้อยู่ที่ความคิดเห็นส่วนตัวของเรา แต่เราใช้รูปแบบที่พระพุทธองค์ได้ทรงกำหนดไว้ในลักษณะที่เป็นแต่เพียงการสมมุติ ซึ่งทำให้เรามีการกระทำทางกาย วาจาและเกิดการเลี้ยงชีวิตที่ขอบอยู่เป็นประจำ การสมมุตินั้น ไม่นอนุญาตให้มีการกระทำที่เลวร้ายก็จริง แต่การสมมุติขึ้นมานั้น ก็เป็นไปตามที่สมควรแก่มนุษย์ทั้งหลาย และตามความเหมาะสมแก่ยุคสมัยอยู่ดี ไม่ว่าจะสมัยพุทธกาลหรือยุคปัจจุบัน ประเทศไทยหรือประเทศอังกฤษ ที่จริงระเบียบในการเป็นอยู่ของเราก็คล้ายๆ กัน

ในการถือรูปแบบตามสมมุติเป็นหลักนั้น เราสามารถตัดความสำคัญได้ว่าเราเป็นผู้พิเศษออกเสียได้ ความรู้สึกส่วนตัวเองพิเศษจะเกิดได้ยาก เมื่อเราปฏิบัติตัวตามรูปแบบเสมอกันกับทุกๆ คน แต่บางทีที่วัด พระเราชอบถือตัวว่าเป็นผู้อาวุโส ซึ่งนับว่าเป็นการเอาระเบียบมาใช้เพื่อเน้นตำแหน่งตัวเอง แต่ที่จริงทุกคนต้องปฏิบัติตามลักษณะที่พระพุทธองค์ทรงเรียกว่า สุปฏิปันโน อุษุปฏิปันโน ญาณะปฏิปันโน สามีจิปฏิปันโน คือต้องมีลักษณะของผู้ปฏิบัติธรรมอยู่ในการกระทำของตนด้วย กฎระเบียบสงฆ์ไม่ได้ถือเอาความเป็นเลิศด้านคุณธรรม หรือการบรรลุธรรมของพระแต่ละองค์เป็นหลัก แต่ระบบอาวุโสในสงฆ์ขึ้นอยู่กับอายุในผ้าเหลืองเท่านั้น ซึ่งเป็นระเบียบที่ใช้ได้ง่ายในชีวิตประจำวัน มันเป็นแค่เรื่องวิธีจัดการตามระบบ ไม่เกี่ยวข้องกับความสามารถของแต่ละคน

น่าสังเกตที่พระพุทธเจ้าทรงเน้นเรื่องการลดลงของอัตตาตัวตนหรือสัทธิกายทิฐิ คือความรู้สึกว่าตัวตนมีจุดเด่นทางร่างกายหรือรูปลักษณ์ภายนอก เช่น เพศ ความสูง อายุ สีผิว เป็นต้น อัตตาตัวตนนี้ เราชอบสร้างให้มีขึ้นตามองค์ประกอบของชีวิต

ของเราและตามสิ่งต่างๆ ที่เราสำคัญเราเองว่าเป็นอย่างนั้น แต่ การเจริญสติเปิดโอกาสที่จะให้เราได้เห็นตัวเอง ในรูปลักษณะว่า สิ่งเหล่านี้เป็นแค่สัญญาอารมณ์ของเรา ไม่ใช่ที่เราไม่ควรจะมี สัญญาอารมณ์ต่างๆ ต่อตัวเอง แต่ควรจะเข้าใจว่ามันเกิดขึ้น ดับไปตามเหตุปัจจัยเท่านั้น และไม่ใช่ว่าเป็นตัวตนจริงที่คงทน ถาวรตลอดไป อัดตาดำตัวตนมันขึ้นอยู่กับสัญญา ภาษา ความยึดมั่น ถือมั่น และการคิดว่าตัวเองมีลักษณะพิเศษอะไร ในด้านร่างกาย เวทนา หรือขันธ์ทั้งห้า

ขอให้เข้าใจว่าการที่ชีวิตของเราในวัฏถูกปรับปรุงให้เรียบง่ายขึ้น ทำให้ชีวิตของเราในฐานะเป็นมนุษย์ง่ายขึ้นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงนี้ ขอให้เห็นว่าที่จริงเราก็โชคดีที่เราอยู่อย่างนี้ได้ เช่นในประเทศไทยในปัจจุบัน คณะสงฆ์ไทยได้แสดงออกถึงความเอื้อเฟื้อและใจกว้างอย่างยิ่ง ในการต้อนรับชาวต่างชาติให้ ปฏิบัติธรรมในประเทศไทยได้ และการอนุญาตให้มาบวชเป็นพระ ภิกษุในคณะสงฆ์ไทย และปฏิบัติตามรูปแบบนั้นได้โดยตลอด การที่เราได้รับโอกาสเช่นนี้อาตมารู้สึกเกิดจิตกตัญญูเป็นอย่างยิ่ง ในฐานะที่อาตมาได้อยู่มาประมาณ ๕๐ กว่าพรรษาในชีวิตผ้าเหลือง แล้ว และได้ใช้โอกาสนี้ซึ่งเป็นเวลาส่วนใหญ่ของชีวิตตนเอง ใน

การบำเพ็ญภาวนาปฏิบัติธรรมอย่างนี้ ที่จริงเมื่อเราทั้งหลาย มีความตั้งใจและมีวิริยะ เราก็สามารถเข้าถึงธรรมได้ เพราะ คำสอนของพระพุทธองค์ที่เป็นหลักเช่นอริยสัจ ๔ เป็นธรรมที่จะ เอาไปใช้ในวิธีการต่างๆ ได้ดี เป็นธรรมที่เรียบง่าย เพียงแต่เรา ต้องเอาใจใส่ในการปฏิบัติ จึงจะเป็นประโยชน์จริง

เพราะฉะนั้น ลักษณะของการมีสตินั้น เป็นสิ่งที่มีความ สม่่าเสมอ มันครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง เมื่อเราเริ่มที่จะเห็นคุณค่า ในการเจริญสติ และให้ความสำคัญในความสามารถของเราที่จะ รู้ตัว มันไม่ใช่ว่ามันจะได้แสดงผลเฉพาะเพียงในชั่วพริบตา การมีสติ มีความยิ่งใหญ่กว่านั้น มีความกว้างขวางอย่างไรหาประมาณมิได้ ซึ่งเปิดโอกาสให้เราเห็นทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดตามเหตุปัจจัย ตามที่ เราต้องประสบในชั่วชีวิตของเรา ในลักษณะที่เป็นความจริงของมัน โดยตรง

ความจริงของมันคือมันเป็นสังขารนั่นเอง ที่จริงทั้งภพภูมิ ที่เราอยู่อาศัยกันทั้งหมดทั้งสิ้น ก็ประกอบด้วยสังขารเท่านั้น สรรพสิ่งทั้งหลายก็เป็นสังขาร แต่ผู้กำลังสังเกตดูสังขารนั้น เรา ไม่ได้นับว่าเป็นสังขาร โดยการเจริญสติเรามีโอกาสที่จะเปิดตัวเอง ให้กว้างขวางที่จะรับสิ่งที่ไม่ประกอบด้วยเหตุปัจจัย ที่เรียกว่า

วิสังขาร คือสิ่งที่ไม่ใช่สังขาร แต่เราไม่สามารถจำกัดความได้ว่า
สิ่งที่ไม่ใช่สังขารคืออะไรหรือชี้ให้ถึง เพราะตัวของเราเองเป็น
เช่นนั้นเดียวกัน เราเข้าใจสิ่งที่ไม่ใช่สังขารได้ ก็ด้วยการสละ
ปลดปล่อยซึ่งสังขารนั่นเอง ไม่ใช่โดยการเอาสังขารมาเพิ่มเพราะ
เราถือว่าสังขารเหล่านั้นจะดีกว่าเหล่าเดิม

สุดท้ายขอให้ท่านทั้งหลายได้มีกำลังใจ ให้เห็นชัดเจนสิ่งที่
บ่งบอกถึงสิ่งที่ท่านอาจารย์เกวลี และอาจารย์สิริปัญญา กำลัง
อุตสาหะทำอยู่ ณ ที่นี้ ท่านอยากให้มีสถานที่ที่เป็นไปตามรูปแบบ
เก่าแก่ของสายวัดป่าบังเกิดขึ้น เพื่อจะให้ท่านทั้งหลายได้มีโอกาส
ตรวจสอบซึ่งอริยสัจสี่ว่าเป็นความจริงหรือไม่ด้วยตัวเอง และมอง
ทั้งสิ่งที่ชอบและไม่ชอบว่าเป็นสังขาร และได้เจริญปัญญาโดย
ความเห็นและความเข้าใจโดยตรง โดยไม่ต้องโน้มมน้ำตัวเองให้
เชื่อความคิดเห็นหรือความรู้สึกของตัวเองอีกต่อไป

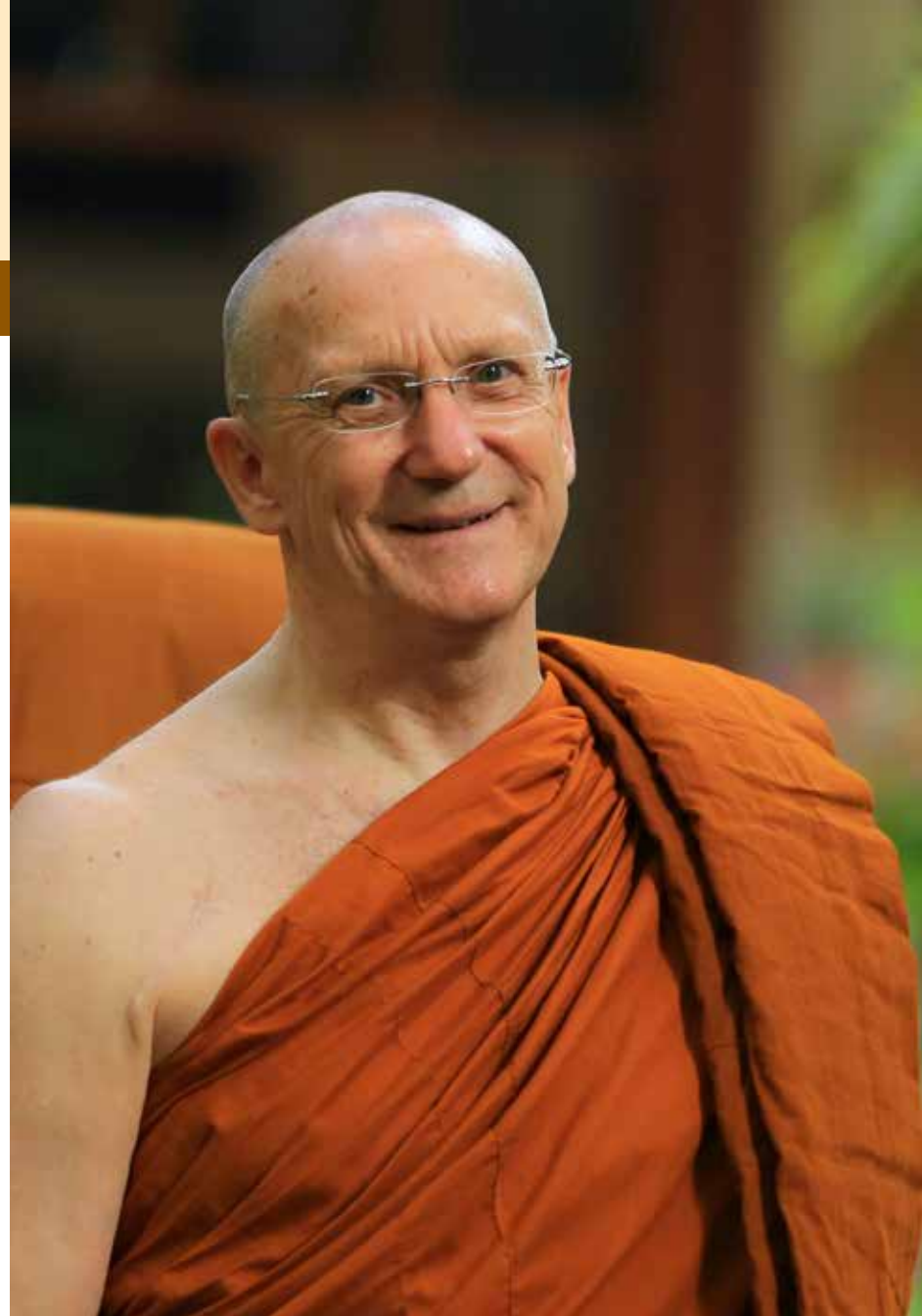
กุ่มเทเสี่ยสละ

พระราชโพธิวิเทศ (หลวงพ่อปันโน)

วัดป่านานาชาติ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗

งานฉลองเขตพระราชทานวิสุงคามสีมาครั้งนี้ นับว่าเป็นการ
ประสานงานที่ทำได้อย่างเหมาะสม การที่ได้เห็นการเตรียมงาน
ทั้งหมด ตั้งแต่การเตรียมสถานที่ แล้วยังมีแขกที่มาร่วมงาน ทั้ง
พระอัครคันตุกะ และกัพระผู้ใหญ่ ทำให้ตระหนักได้ว่าทุกคน
ทำงานหนักเพื่อให้งานสำเร็จลงได้ ทั้งนี้ครอบคลุมถึงการดูแล
ผู้คนที่มาร่วมงานก็ดี ซึ่งก็รวมถึงอาตมาด้วย ในโอกาสนี้อาตมา
จึงขอขอบคุณและแสดงความชื่นชมทุกคนที่ได้ช่วยกัน เพราะว่า
นี่ไม่ใช่เรื่องง่าย ในการที่จะมีญาติโยมและพระเณรเข้ามามากมาย
ขนาดนี้

เมื่ออาตมาพิจารณาดูเรื่องแบบนี้ คงจะเกิดขึ้นไม่ได้แน่
ที่วัดอภัยคีรีในประเทศอเมริกา ทั้งจำนวนคนที่ศรัทธาอันล้นหลาม
รวมทั้งจำนวนพระเณรและญาติโยมที่เกี่ยวข้องและที่มาร่วมงาน
อีกทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่ต้องมี เพื่อให้งานสำเร็จ

ลู่วงไปได้ มันเป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์มาก อาตมาจึงขอแสดงความยินดีต่อกับงานที่เกิดขึ้น

บางครั้งการที่เราเป็นพระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระป่า เรามักจะให้ความสำคัญกับเรื่องการปลีกวิเวกและความเรียบง่าย ซึ่งก็แน่นอนว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก อย่างไรก็ตามการที่มีโอกาสที่ผู้คนจำนวนมากจะมาร่วมกันเช่นนี้ ก็เป็นเหมือนการฝึกในเรื่องของความเสียสละ เรามีโอกาสที่จะปลีกวิเวก มีเวลาที่จะอยู่สงบเงียบก็จริง แต่การที่ได้มีโอกาสแสดงออกซึ่งความเสียสละเช่นนี้ มันไม่ใช่เรื่องเล็กๆ เหมือนกับจิตของคนเราที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง

อย่างในครั้งที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงเรื่องของอินทรี ๕ ศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา นั้นเป็นหมวดธรรมของคุณธรรมของวิถีทางที่เราจะเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ต่างๆ อย่างเช่นเวลาเราเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ต่างๆ ด้วยศรัทธา มันจะเป็นคนละวิถีทางกับเวลาที่เราเกี่ยวข้องกับปัญญา ซึ่งเป็นคนละแบบคนละอย่างกัน การพิจารณาเรื่องของอินทรีนั้นเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อที่จะทำให้เราได้สัมผัสกับการรู้แจ้งแทงตลอดซึ่งคำสอนของพระพุทธเจ้า เราต้องสามารถนำคุณธรรมเหล่านั้นเข้ามาเป็น

อันหนึ่งอันเดียวกันได้ ด้วยศรัทธาก็ดี ด้วยความทุ่มเทเสียสละก็ดี ด้วยความเชื่อมั่นก็ดี เราจะดูแล จะเกื้อหนุนคุณธรรมเหล่านี้ได้อย่างไร เราจะดูแลในเรื่องของปัญญา เรื่องการพินิจพิเคราะห์ การพิจารณาปรากฏการณ์ต่างๆ ได้อย่างไร เราจะตั้งความเพียร โดยที่ยังมีความมั่นคงภายใน มีวิริยะควบคู่กับสมาธิได้อย่างไร ในแง่หนึ่ง คุณธรรมทั้งสองนี้เป็นเรื่องที่แตกต่างกัน ด้านหนึ่งเป็นเรื่องของความหยุดนิ่ง ความสงบ ส่วนวิริยะเป็นเรื่องที่ต้องบอกตัวเองว่า “เอาละ มีเรื่องต้องทำแล้ว ตั้งความเพียรขึ้นมา” แต่สิ่งเหล่านี้ต้องทำให้เกิดความสมดุล ต้องให้ทำงานร่วมกัน

พูดถึงการมีโอกาสอย่างนี้ ที่เราได้มาร่วมกันแสดงออกซึ่งความทุ่มเทเสียสละ แสดงออกซึ่งสายสัมพันธ์ที่มีต่อวัด อาตมาคิดว่านี่เป็นสิ่งที่พิเศษมาก ถ้าจะพูดถึงประสบการณ์ของอาตมาที่ได้พบอาจารย์ชา อาตมาไม่ได้บวชกับอาจารย์ชา อาตมาบวชที่วัดอินแถบชานเมืองกรุงเทพฯ แล้วก็ได้อินเรื่องเกี่ยวกับวัดป่าเกี่ยวกับอาจารย์ชา จากนั้นอาตมาก็ได้รับการสนับสนุนให้มาพบ (อาจารย์ชา)

จุดเริ่มต้นการทำสมาธิของอาตมาคือการเข้ากรรมฐานแบบของท่านมหาสีสยาตอ เป็นเวลา ๓๐ วัน นั้นเป็นครั้งแรกที่

อาตมาได้ศึกษาการทำสมาธิ ก็ลงมือทำโดยที่ไม่ได้มีพื้นฐานอะไรเลย ซึ่งอาตมาก็ชอบ เป็นประสบการณ์การทำสมาธิที่ได้ผลมาก อาตมาสนุกกับการทำสมาธิ และคิดว่านี่มันเหมาะกับตัวเองมาก แล้วอาตมาก็ได้มาอยู่ที่วัดแถวชานเมืองกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นทั้งสำนักปฏิบัติกรรมฐาน แล้วก็ยังมีห้องสมุดหนังสือภาษาอังกฤษที่ดีมากด้วย ก็เลยได้ศึกษา ได้ทำสมาธิ ก็ขยันมาก

หลังจากนั้นอาตมาได้มาที่วัดของอาจารย์ชา และ ณ ที่นั่น อาตมารู้สึกว่า (พระพุทธศาสนา) ไม่ใช่เป็นเพียงแค่เรื่องของวิธีการทำสมาธิ ไม่ใช่แค่เรื่องของปรัชญา ไม่ใช่แค่ข้อมูลบางอย่างเกี่ยวกับหนทางทางจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นแค่เรื่องของตัวอาตมาเอง แต่ยังมีคัมภีร์ที่ท่วมเทเอาจริงเอาจัง และอาตมาคิดว่าสิ่งที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือ การที่ได้เห็นสายสัมพันธ์ที่อาจารย์ชาและวัดป่าพงมีต่อชุมชนโดยรอบ วิถีของพระพุทธศาสนาในภาคอีสานของประเทศไทย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของผู้คนที่นี่ นี่เป็นเรื่องที่เป็นแรงบันดาลใจและน่าซาบซึ้งใจมาก สมัยก่อนที่วัดป่าพง คัมภีร์จะรวมตัวกันในวันมาฆบูชา ซึ่งอาตมาก็อยู่ด้วยในตอนนั้น หลังจากที่ได้มาพำนักที่วัดป่าพงแล้วประมาณสองสัปดาห์ วันมาฆบูชาเป็นการรวมตัวกันครั้งใหญ่ทั้งในส่วนญาติโยมและ

สำนักสาขา ซึ่งมีประมาณ ๑๕ สาขาในตอนนั้น มีพระเถรและญาติโยมจำนวนมากมารวมกัน โดยมีจุดสนใจมุ่งไปที่ธรรมะ ไม่ว่าจะเป็นการทำวัตรสวดมนต์ การเจริญสมาธิภาวนา การแสดงพระธรรมเทศนา นับเป็นเรื่องที่เป็นกุศลมาก จึงทำให้อาตมาเกิดแรงบันดาลใจเป็นอย่างมากว่า นี่คือนี่สิ่งที่สามารถเป็นส่วนหนึ่งในสังคมในวัฒนธรรมของมนุษย์ได้ มันไม่ใช่แค่เรื่องของพระที่จะออกไปทำรูปเดียวอยู่ที่ไหนสักแห่ง ซึ่งอาตมาเองก็เคยมีจินตนาการว่าจะได้เป็นนักพรตฤๅษี เช่นตอนที่อาตมามีโอกาสที่จะได้ออกธุดงค์เป็นเวลาประมาณปีหนึ่ง อาตมาอยู่ตามลำพังตลอดเวลาในพื้นที่อันห่างไกล ได้ทำสมาธิ ปฏิบัติภาวนา เพราะอาตมาชอบที่จะทำอย่างนั้น แต่ถ้าพูดถึงเรื่องการเป็นนักบวชในระยะยาวแล้ว ยังมีเรื่องของการสร้างประโยชน์ในชีวิตทั้งของตัวอาตมาเอง และของผู้อื่นด้วย มันเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคมโดยรอบ

การที่วัดนานาชาติได้ก่อตั้งขึ้นที่นี้ก็เช่นเดียวกัน อย่าง (ช่วงนี้) อาตมาได้มาถึงที่นี่ในวันอาทิตย์ ซึ่งก็เป็นวันพระ อาตมาได้แสดงพระธรรมเทศนาสำหรับวันพระ ก็มีผู้คนมากันมาก อยู่ค้างคืนฟังธรรมกันที่วัด แล้วทุกๆ วันหลังกลับมาจากบิณฑบาต ไม่มีทางที่จะได้เห็นศาลาอันโล่งเลย สำหรับเวลาฉัน ก็มีอาหาร

ให้เลือกหลากหลาย ผู้คนที่ศรัทธานั้นมีมากและพวกเขาก็ได้มีส่วนร่วมกับวัดด้วย ซึ่งบางที โดยเฉพาะกับชาวต่างชาติ กับคนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ อาจสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้น การไม่รู้ภาษายากที่จะรู้แน่ๆว่าเกิดอะไรขึ้น นี่เลยเป็นเรื่องของการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเวลาที่พวกท่านอยู่กันที่นี่ มันไม่ใช่เป็นโอเอซิสของคนต่างชาติที่ติดค้างอยู่ที่ไหนสักแห่ง ซึ่งไม่อยากจะยุ่งเกี่ยว (กับภายนอก) ถ้าใครได้ไปกรุงเทพฯ มันจะมีโอเอซิสของคนต่างชาติที่บรรดาฝรั่งจะอยู่ด้วยกันโดยไม่ต้องยุ่งกับเมืองไทย (คนไทย) มันเป็นคนละโลกกันเลย การที่มีโอกาสได้เป็นส่วนหนึ่งของที่นี่ นับว่าเป็นเรื่องพิเศษมาก

พิธีนี้เป็นผลของสิ่งที่ได้กระทำมาในช่วงเวลาที่วัดตั้งอยู่ที่นี่เป็นเวลาหลายปี ในพระธรรมเทศนาของอาจารย์ญาณธมโมก็ได้อธิบายในเรื่องนี้ให้แก่ญาติโยมว่า เจ้าอาวาสแต่ละองค์ก็ได้พยายามเพื่อให้ได้สถานะ (เป็นวัด) อย่างเป็นทางการ ซึ่งต้องประสานงานกับทั้งทางฝ่ายปกครองคณะสงฆ์และทางราชการ เพื่อให้สถานะของวัดซึ่งตั้งอยู่ ณ ที่นี้มั่นคง

ในเดือนมีนาคมนี้ก็จะครบรอบ ๔๐ ปีของวัดนานาชาติ ซึ่งก็ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ถึงแม้ว่าครั้งนี้จะเป็นเพียงแค่การฉลองเขต

พระราชทานวิสุงคามสีมา ก็ยังต้องทำพิธีอื่นต่อไปอีกในอนาคต การที่รับพระราชทานวิสุงคามสีมานี้ก็ถือว่าเป็นการได้รับสถานะอย่างเป็นทางการ เพราะว่าเขตสีมานี้ได้รับพระราชทานมาจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อใช้ในกิจการพระศาสนา ซึ่งนับเป็นเรื่องที่ศักดิ์สิทธิ์มาก และก็เป็นเรื่องที่เป็นทางการด้วย

อาตมายังไม่ได้ออกไปเดินดูเลยว่ามีกุฏิดั้งเดิมหลังไหนที่ยังเหลืออยู่บ้าง ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ที่ได้เริ่มก่อตั้งและมีการก่อสร้างเพิ่มเติมเรื่อยมา การก่อสร้างที่ทำมาเป็นอย่างดีทำให้เรามีสถานที่อันสัปปายะสำหรับการปฏิบัติ ญาติโยมก็ได้สนับสนุนอย่างชนิดที่มากเกินพอ สถานที่ที่ใหญ่พอที่จะทำให้เกิดความวิเวก มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ พร้อมอยู่แล้ว ไม่ต้องมายุ่งเกี่ยวกับเรื่องของการก่อสร้างหรือการบูรณะซ่อมแซมทุกอย่างทำไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงทำให้มีเวลามากสำหรับการปฏิบัติ พวกท่านจะต้องเรียนรู้ว่าจะใช้เวลาเหล่านั้นอย่างไร ต้องเรียนรู้ว่าจะกระตุ้นตนเองอย่างไร จะทำให้มีความสม่ำเสมอในการปฏิบัติได้อย่างไร เพราะว่าจิตใจของคนเราชอบในสิ่งที่จะทำให้ไขว้เขว แต่ถ้าเราอยู่กับหมู่คณะ มันก็จะมีแรงผลักดันมาจากหมู่คณะ

หลังจากที่ได้อยู่ที่วัดนานาชาติมาหลายปี อาตมาารู้สึกว่า คงจะเป็นเรื่องที่ดีที่จะมีสถานที่ที่เรียบง่าย ที่สงบวิเวกอย่าง แท้จริง อาตมาก็เลยก่อตั้งภูัจ้อมก้อมขึ้น ก็มีพระไปพำนักอยู่ใน พรรษาแรกประมาณ ๕-๖ รูป กุฎิก็อยู่ค่อนข้างห่างจากกันมาก ทุกคนรู้แล้วว่าสภาพแวดล้อมที่ภูัจ้อมก้อมนั้นสงบเงียบมาก อาตมาจำได้ว่าได้ถามพระรูปหนึ่งหลังจากผ่านมาได้ครึ่งพรรษา หรือประมาณ ๒ เดือนในพรรษา ว่าการปฏิบัติของท่านเป็น อย่างไรบ้าง ท่านบอกว่า “มันแย่มาก! ลำบากมาก ผมไม่มีใครจะ ให้ฟังโทษแล้วตอนนี้” คือต้องอยู่กับตัวเอง เรื่องแยๆ เรื่องอะไร ก็ตามที่เข้ามาในใจ ก็ไม่สามารถที่จะเอาไปโทษใส่คนอื่นได้ เราต้อง คำนึงถึงตรงนี้ จุดนี้แหละที่เป็นเรื่องของการปฏิบัติ คือเรียนรู้ ในการที่จะสนใจใส่ใจในเรื่องนี้ อาตมาจำได้ว่าตอนที่วโรบุญ (พอล ไบรเตอร์) ยังอยู่ เขาเป็นหนึ่งในพระรุ่นแรกๆ เขาเคยพูดว่า เมื่อคุณบวชเป็นพระแล้ว คุณจะเริ่มเกิดความเชื่อว่า อย่างน้อย ๗๕ เปอร์เซ็นต์ของความทุกข์ทั้งหมดในโลกนี้เป็นเพราะคนที่นั่ง ถัดจากคุณบนอาสนะ ซึ่งนี่ก็เป็นเรื่องการทำงานของจิตใจ จึงเป็น เรื่องของการเรียนรู้ที่จะเห็นในสิ่งเหล่านี้ และไม่หลงไปกับมัน มันจะคิดอย่างนั้นก็จริง แต่เราไม่หลงไปตามมัน นี่เป็นเรื่องที่

สำคัญมาก นี่เป็นเหตุผลที่เราใช้การทำกิจวัตรประจำวัน การทำ สิ่งต่างๆ หน้าที่และความรับผิดชอบต่างๆ ที่เรามีให้เป็นส่วนหนึ่ง ของการฝึกหัดปฏิบัติ มันไม่ใช่ว่าจะต้องทำงานให้เสร็จก่อนถึงจะ ปฏิบัติได้ แต่เป็นเรื่องของการสนใจใส่ใจว่าจิตของเรากำลังทำ อะไร ความเคยชินเหล่านั้นคืออะไร เรื่องแยๆ อะไรที่จิตชอบสร้าง ขึ้นมา เรื่องอะไรที่เราชอบหลงไปกับมัน เรื่องอะไรที่เราชอบไป ฝึกใฝ่อยู่กับมัน เรื่องอะไรที่เรามีความเชื่อถืออยู่ ตรงนี้แหละเป็นที่ที่เราจะปฏิบัติ เพราะว่าถ้าเราเห็นตรงนี้และปล่อยวางได้ จิตใจ ในตอนนั้นก็สงบลง ความกระแจะงก็จะเกิดขึ้น เราเลยต้อง ตระหนักว่าการปฏิบัตินั้นเป็นเรื่องที่ต่อเนื่อง เราควรเรียนรู้ที่จะ ดูแล ช่วยเหลือ และเอาใจใส่ซึ่งกันและกันในฐานะหมู่คณะ และ ขอให้ภาคภูมิใจว่าพวกท่านทุกคนได้ช่วยเหลือให้เกิดงานนี้ขึ้นมา ซึ่งนำประโยชน์มาให้แก่คนเป็นจำนวนมาก อาตมาก็ได้แสดงธรรม มา เพื่อให้เป็นข้อคิดพิจารณาต่อไป

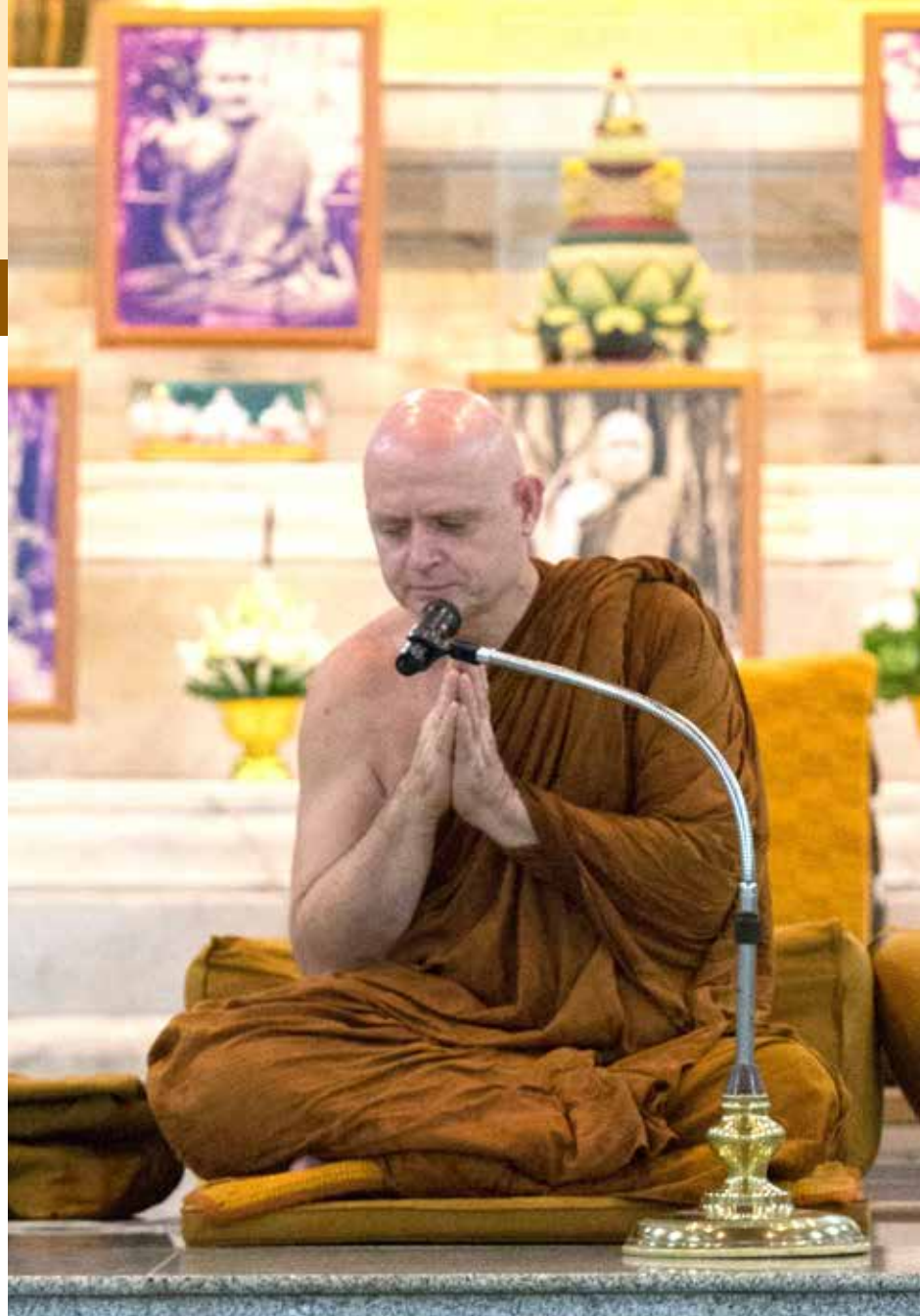

พิธีสุนทรภรณ์

พระธรรมพัชรญาณมุนี (พระอาจารย์ชยสาโร)

ในงานปักเขตวิสุงคามสีมา วัดป่านานาชาติ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

วัดป่านานาชาติเป็นวัดที่ท่านสร้างไว้เพราะหลวงพ่อก่อนก็รู้ดีว่าธรรมะของพระพุทธเจ้านี้มันเป็นของสากลแท้ๆ ใครอ่านใครศึกษา ใครเข้าถึงแล้วต้องยอมรับ ไม่ว่าจะเป็นคนอังกฤษ คนอเมริกัน เป็นคนแอฟริกา เป็นคนเอสกิโม อยู่ที่ไหน ไม่ว่าจะเป็นคนชาติไหน ชั้นไหน วรรณะไหน มีทุกข์ก็คือขาดความสุขที่แท้จริง พุทธองค์ทรงยืนยันว่าการที่เราขาดความสุขที่แท้จริงนั้น ไม่ใช่ว่าเป็นกฏตายตัวของธรรมชาติ เป็นชะตากรรม เป็นความต้องการของพระผู้เป็นเจ้าของที่ไหน เป็นเพราะมีเหตุ มีเหตุคือเราไม่เข้าใจชีวิตตามความเป็นจริง เรียกว่า มีอวิชชา มีอวิชชาที่ไหนตัณหาก็อยู่ที่นั่น ชีวิตเรากพร่อง ชีวิตเราขาดความสุขที่แท้จริงเพราะอวิชชา เพราะตัณหา แล้วพุทธองค์ทรงยืนยันว่าความสุขที่แท้จริงมีอยู่ และมนุษย์มีศักยภาพสามารถเข้าถึงความสุขที่แท้จริงนั้นได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง ชาวตะวันออก ชาวตะวันตก ไม่เกี่ยว

ขอให้เราตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติตามอริยมรรคมีองค์แปด
ทุกคนมีหวัง ทุกคนมีโอกาส เพียงแต่ว่าเราจะฉวยโอกาสหรือไม่
วันก่อน อ่านบทสัมภาษณ์ผู้เป็นประธานกรรมการโอลิมปิก
คนพิการ ไม่ทราบว่าเป็นภาษาไทยเขาเรียกว่าอะไร ภาษาอังกฤษ
เขาเรียกว่าพาราโอลิมปิก เขาบอกว่านักกีฬาเหล่านี้เขาไม่ได้สนใจ
ในสิ่งที่เขาทำไม่ได้ เขาจะสนใจและมุ่งมั่นในสิ่งที่เขาทำได้

อาตมาประทับใจมากในคำพูดนี้ แล้วมาพิจารณาว่า เรา
ทุกคนนี้พิจารณากันทั้งนั้น พิจารณาในสิ่งที่เรามีข้อจำกัดความเป็นอยู่
ของเรา เพราะมีบางสิ่งบางอย่างที่มันไม่ตรงตามที่เรายากให้มัน
เป็น เรากำลังพลัดพรากจากสิ่งที่เราเคยรักเคยให้ความสำคัญ เช่น
อายุมากขึ้น ตาก็ไม่เหมือนเดิม หูก็ไม่เหมือนเดิม หัวเข่าก็ไม่
เหมือนเดิมแน่นอน ฉะนั้นบางทีจิตใจชอบหมกมุ่นกับสิ่งที่ขาดไป
หรือสิ่งที่อยากมีแล้วไม่มี บางทีก็หดหู่กลัดกลุ้มใจเพราะจิตใจไปอยู่
กับสิ่งที่ไม่มี สิ่งที่ทำไม่ได้ หรือสิ่งที่ทำไม่ได้อีกแล้ว ก็เลยอยากให้
เราเปลี่ยนความคิดเอามาอยู่กับสิ่งที่เราทำได้ ซึ่งเยอะหลายอย่าง

พุทธองค์ตรัสไว้ว่า พระอรหันต์ คืออเสขบุคคลผู้ที่จบ
การศึกษาแล้ว นอกจากนั้นแล้ว มนุษย์ทั้งหลายทั้งปวงเป็นผู้ขาด
การศึกษา ยังต้องการศึกษา ยังควรที่จะศึกษา ยังจำเป็นต้องศึกษา
ฉะนั้น การศึกษาการฝึกปรือ การพัฒนาชีวิตของตนเองนั้น คืองาน

ที่เราทุกคนต้องทำ และการทำงานนี้แหละที่ทำให้ชีวิตเรามีคุณค่า
ชีวิตเรามีคุณค่ามีความหมาย แม้จนกระทั่งลมหายใจสุดท้ายของ
ชีวิตเรายังมีโอกาส ยังมีหน้าที่ในการละบาป บำเพ็ญกุศล ชำระจิต
ของตนให้ขาวสะอาด ถึงแม้ว่าครอบครัวเราอบอุ่น คนรอบข้าง
ให้ความรักให้ความเคารพ ให้ความเอาใจใส่ เรื่องการละบาป
บำเพ็ญกุศล เรื่องการชำระจิตใจของตนให้ขาวสะอาดเขาช่วยไม่ได้
เรื่องนี้เราทำเอง และพุทธศาสนาจึงมีระบบการศึกษา ระบบการ
ฝึกตน ระบบการพัฒนาที่ได้ผลจริง มีวิธี ไม่ใช่มีแค่อุดมการณ์สูงๆ
อย่างเดียว แต่มีคำสั่งสอนทุกขั้นตอนพร้อม คำสั่งสอนของ
พระพุทธเจ้านี้พร้อมมีแต่พวกเรา ที่ยังไม่พร้อมเท่านั้นเอง

ฉะนั้น วัดนี้เป็นวัดปฏิบัติ เป็นวัดที่ต้องการเป็นตัวอย่าง
ให้เป็นวัดที่พิสูจน์ว่าธรรมะของพระพุทธเจ้าเป็นที่ยอมรับของ
คนทั่วโลก เป็นสิ่งที่รักษาโรค คือกิเลสของคนได้ทุกประเภท
ทุกชั้นวรรณะ เราขอให้พวกเราทั้งหลายผู้เป็นลูกศิษย์ลูกหา ก็ได้
ตัวอย่างจากท่าน ได้แนวคิด ได้แนวทางเอาไปทำต่อ หลวงพ่อชา
เคยบอกว่าในอนาคตพุทธศาสนาจะเจริญในตะวันตก แต่ยังไง
ก็ตามมันจะเจริญหรือจะเสื่อมมันไม่ได้อยู่กับว่าอยู่ที่ไหน มันอยู่ที่
ที่เราทุกคนรับผิดชอบ หรือไม่รับผิดชอบ ภาย วาจา ใจ ของตน
เท่านั้น เอาละวันนี้ก็ขอฝากข้อคิดไว้เพียงเท่านี้ เอวัง

พระราชทานวิสุงคามสีมา
ภาษาชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗

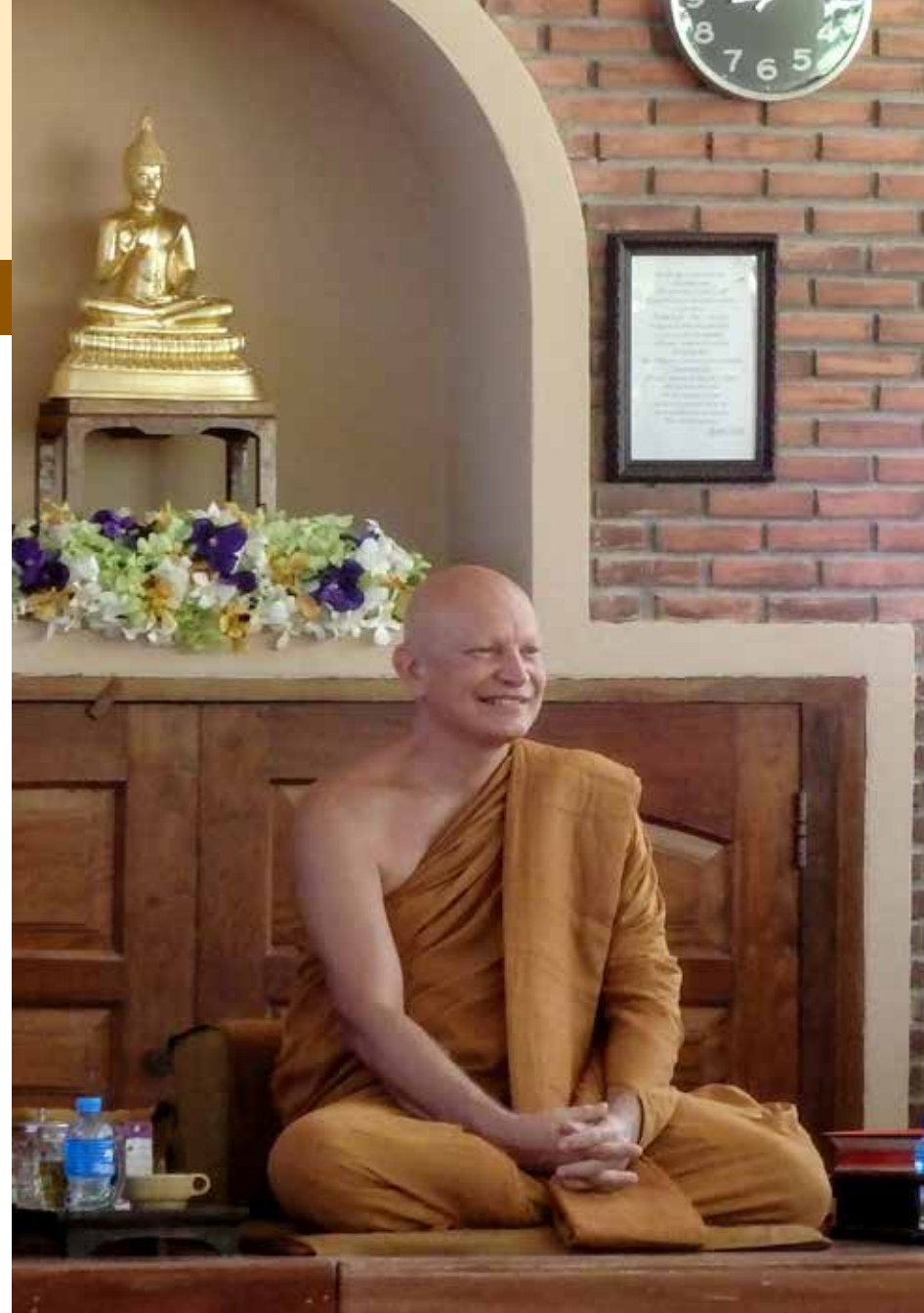
แดนเคารพ

พระเทพวชิรญาณมุนี (พระอาจารย์ญาณธัมโม)

ในงานปกเขตวิสุงคามสีมา วัดปานานาชาติ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

มีธรรมะอันหนึ่งที่พระพุทธเจ้าได้แสดง ท่านได้แสดงไว้ว่า
วินโย พุทฺธสาสนสฺส อายุติ คือวินัยของพระสงฆ์เป็นอายุของ
พระศาสนา วินัยที่ท่านตรัสไว้จะทำให้พระศาสนาอยู่ในโลกนี้
อีกนานแสนนาน ถ้าพระสงฆ์ปล่อยหรือทิ้งหน้าที่ที่ดีที่งามต่อวินัย
ก็จะทำให้ธรรมะเสื่อมได้ เมื่อท่านได้ตรัสไว้ว่าวินัยจะเป็นอายุ
พระศาสนา พระสงฆ์และญาติโยมก็มีหน้าที่ที่จะศึกษา รักษา
และปฏิบัติให้วินัยตั้งอยู่นานแสนนานในโลกนี้ เพื่อให้พระศาสนา
พระธรรมอยู่ในโลกนี้นานแสนนานเช่นเดียวกัน

วันนี้เป็นวันที่พวกเราทุกคน จัดกิจกรรมอันหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับ
กับวินัยพระ คือเราเริ่มต้นการผูกพัทธสีมา โดยการทำกิจ คือการ
ปกเขตของสีมาที่วัดปานานาชาติแห่งนี้ เพราะสีมานั้นก็เป็นเขต
ที่พระสงฆ์จะทำสังฆกรรมต่อไป ถ้าพระสงฆ์มาร่วมกันเราก็รู้กัน
อยู่ว่าต้องรวมในเขตสีมา คือต้องเป็นสถานที่ที่พระสงฆ์บัญญัติ

ขึ้นมาว่า เป็นแดนของความเคารพ เป็นแดนที่จะทำสังฆกรรมต่อไป เช่น การอุปสมบท การลงปาฏิโมกข์ และการทำสังฆกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพระวินัยพระต่างๆ ต้องทำในเขตสีมา แดนที่พระสงฆ์ได้กำหนดหมายไว้

พวกเราทั้งหลายก็เลยได้เป็นพยานในการรับสถานที่นี้ เพื่อทำวินัยของพระต่อไป เพื่อต่ออายุของพระศาสนาต่อไป เราก็เลยถือว่าเป็นมงคลอย่างยิ่ง ที่จริง พระ ครูบาอาจารย์ ยิ่งพระที่เคยเป็นเจ้าของาวาสวัดป่านานาชาติ เช่น หลวงพ่อสุเมโธ หลวงพ่อสันโน หลวงพ่อชยสาร ท่านอาจารย์เกวลี และอาตมภาพเอง ก็รู้ดีว่าการตั้งสีมาในเขตวัดป่านานาชาติไม่ใช่ของง่าย ไม่ใช่ว่าได้พยายามทำ แต่ว่าสถานที่ที่วัดนานาชาติที่ได้

ตั้งวัดขึ้นมา ก็เป็นป่าช้าเก่าตามที่เราทราบกันอยู่ ก็มีบริเวณที่เคยมีโบสถ์เก่าตั้งอยู่ในป่าช้านั้น ตอนหลวงพ่สุเมโธมาปักกกลดใหม่ๆ ในปี ๒๕๑๘ ท่านได้มาปักกกลดเพื่อบ่มบาตร ชาวบ้านก็ได้ชี้ให้ท่านได้เห็นว่ามิชากโบสถ์เก่า มีวัตถุโบราณในเขตป่าช้า เมื่อท่านได้ตั้งวัดขึ้นมาท่านก็ได้สร้างโบสถ์เล็กๆ ขึ้นมาไว้ทับโบสถ์เก่านั้น เพื่อทำสังฆกรรม เพื่อรวมกันลงปาฏิโมกข์ที่นั่น กับอย่างอื่นที่หลังหลวงพ่สันโนก็คิดจะบูรณะโบสถ์เก่านั้น แล้วได้ขยายสร้างโบสถ์สี่เหลี่ยมที่เราใช้ทุกวันนี้ขึ้นมาเป็นสถานที่ทำสังฆกรรม โดยที่ได้ถือว่าเป็นสีมาป่า ตามวินัยสีมาป่าเป็นบริเวณกว้างประมาณ ๙๘ เมตร และคิดจะขอเป็นวิสุงคามสีมาในสถานที่นั้น แต่ปรากฏว่าในช่วงนั้นบ้านเมืองได้ประกาศ ป่าชานี้เป็นที่สาธารณะ ถ้าเป็นที่สาธารณะแล้วขอวิสุงคามสีมาไม่ได้ ห้ามตั้งวิสุงคามสีมา ถ้าจะขอวิสุงคามสีมาก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย ก็ต้องเข้าสภา เป็นเรื่องใหญ่ เรื่องยาก เรื่องลำบาก ทำไม่ได้ ก็เลยเป็นเหตุที่ว่า เราก็ต้องหาสถานที่ที่มีโฉนดที่ดิน ก็เลยตัดสินใจใช้แปลงนี้ เป็นที่ขอเป็นวิสุงคามสีมา พอติเขาก็กงให้วิสุงคามสีมา ยาว ๘๐ เมตร กว้าง ๔๐ เมตร ในบริเวณที่นี้ แต่พระสงฆ์เรายังใช้บริเวณเก่าอยู่ เพราะเรามีโบสถ์แล้ว ก็ยังไม่ได้ประกาศเป็น

วิสุคามสีมาเพราะได้ใช้ที่ถือว่าเป็นสีมาป่า ในบริเวณ ๙๘ เมตร ตามพระวินัยทำสังฆกรรมได้

ที่นี่มีวันหนึ่งเมื่ออาตมาเข้ามาอยู่เป็นเจ้าอาวาสที่นี่ หลังจากพระอาจารย์ชยสาโรไปอยู่ที่ปากช่องแล้ว ก็ไปกราบ เจ้าคณะอำเภอองค์เก่าองค์เดิมที่อำเภอวาริน และท่านก็ทักว่ามีวิสุคามสีมาแล้วหรือยัง เรียบอกว่ามี ท่านว่ายังไม่เห็นปักเขต ท่านว่าควรจะทำ อาตมาก็เริ่มเอาเอกสารออกมาดู เมื่อเอาเอกสารออกมาดู ว่าจะนิมนต์เจ้าคณะอำเภอ และนายอำเภอมาทำการปักเขตเหมือนที่เราทำในวันนี้ ปรากฏว่าแผนที่เขตที่กำหนดต้องแก้ไข ที่ก็เลยใช้เวลาอีกนาน อาตมาก็ได้ไปอยู่ที่วังน้ำเขียว ก็ยกให้อาจารย์เกวลี บอกว่างานนี้ได้รับมอบหมายจากหลวงพ่อสุมะโธ ถึงหลวงพ่อปันโน ถึงหลวงพ่อชยสาโร ถึงหลวงพ่อดุญฉิมโม เดียวนี้ถึงพระอาจารย์เกวลีแล้ว เพราะถ้าทำสำเร็จได้ ก็คงจะเป็นหลวงพ่อแล้ว จะใช้เวลาอีกนาน

เมื่อรู้ว่าวันนี้จะมีการร่วมกันปักเขตวิสุคามสีมาที่วัดปานานาชาติ เราจึงดีใจ เมื่อเราทำได้สำเร็จ เราก็มีความซาบซึ้งปลื้มใจจริงๆ เพราะว่าทุกคนที่ทำและตั้งใจทำถวายพระพุทธศาสนา เพราะทำเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา ทำโดยความบริสุทธิ์ใจ

จะทำสถานที่นี้ ให้เป็นที่ทำสังฆกรรมของพระสงฆ์ต่อไป เมื่อเราทำอะไรอยู่ ไม่ว่าจะมันเหน็ดมันเหนื่อย มันมีอุปสรรค มันลำบาก ถ้าเราทำเพื่อบูชาคุณพระพุทธเจ้า บูชาคุณพระธรรม บูชาคุณพระสงฆ์ อาจจะมีอุปสรรคมีความเหนื่อยอยู่ แต่ใจสู้ใจกล้า ยินดีที่จะรับภาระหน้าที่อันนั้นต่อไปและทำหน้าที่อันนั้นสมบูรณ์ด้วย เพราะเราไม่ได้ทำเพื่อตน ไม่ได้ไปทำเพื่อครอบครัว ลูกหลาน วงศ์ตระกูลเรา แต่เราทำเพราะเป็นสิ่งที่ควร คือเป็นการบูชาสิ่งที่สูงสุด คือพระคุณพระพุทธ พระคุณพระธรรม และพระคุณพระสงฆ์ ก็เลยจะมีความรู้สึกมีกำลังใจ อันนั้นเป็นเหตุที่เมื่อก็หลวงพ่อเอนกได้ทักอาจารย์เกวลีว่า วันนี้คงจะมีความปลื้มใจ ปีติสุขมาก อาตมาคิดว่ก็คงจะเป็นอย่างนั้นทุกองค์นะ ทุกองค์

จากหลวงพ่อสุมะโธที่ท่านเริ่มต้นวัดที่นี่ และศรัทธา ญาติโยมทั้งหลายยิ่งรุ่นเก่าที่เคยเห็นว่า วัดไม่มีอะไร เป็นป่าเฉยๆ ก็จะเป็นป่าศักดิ์สิทธิ์ก็ไม่ใช่ เป็นป่าน่ากลัว ยิ่งสมัยก่อนเด็ก ในเขตนี้เมื่อมีดแล้ววิ่งเล่นนะ กลัว แต่ว่าที่นี้มันเปลี่ยนเป็นแดนเคารพ จากที่น่ากลัวเป็นแดนเขตน่าเคารพ เป็นแดนเขตของศาสนา เป็นแดนเขตของสงฆ์ เป็นเขตของพุทธบริษัท เป็นที่ปฏิบัติธรรม เป็นที่บูชาคุณ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ก็เลย

ความรู้สึกเปลี่ยนไปหมด จากสิ่งที่ชาวบ้านไม่ยินดีไม่พอใจ เป็นสิ่งที่ชาวบ้าน ชาวโลกยินดีพอใจ และไม่ใช่ว่าเฉพาะชาวบ้านในเขตบ้านบุงหวาย ตำบลบุงหวาย หรือในเขตอำเภอวารินชำราบนี้ หรือในเขตอุบลราชธานี มันก็เป็นแดนเคารพที่มีชื่อเสียงทั่วโลก เป็นที่ยอมรับของชาวพุทธทั้งหลายทั่วโลก เรามีความรู้สึกภูมิใจอยู่ที่พวกเราทุกคนได้มีการทำให้สำเร็จตามกุศลเจตนาของพระองค์ หลวงพ่อชาของเรา ท่านเจ้าคุณโพธิญาณเถร ที่มันติดปากเราว่า หลวงพ่อ หรือหลวงปู่ชา ท่านตั้งใจหรืออนุญาตให้หลวงพ่อบุญตั้งวัดนี้ขึ้นมาเพราะท่านมองทางไกล มองไกลมาก ไม่มีที่อื่นในประเทศไทย แม้แต่ต่างประเทศ ไม่มีที่อื่นที่มีครูบาอาจารย์ตั้งวัดที่มีเจตนาจะประกาศพระศาสนาเช่นนี้ คือให้เป็นวัดที่จะสร้างพระขึ้นมา แต่การจะสร้างพระขึ้นมาก็ต้องมีสีมา เพราะพระต้องบวชในสีมา หลวงพ่ออยากจะให้สถานนี้เป็นสถานที่สร้างพระสงฆ์เพื่อเป็นพระที่จะประกาศศาสนาต่อไป ผิดตนเองดีแล้ว และทำประโยชน์แก่ตนและทำประโยชน์แก่ชาวโลกด้วย ผู้อื่นด้วย แต่ก่อนจะทำอย่างนั้นได้ ให้สมบูรณ์ บริบูรณ์ ต้องมีสีมา ทุกวันนี้เราก็อาศัยสีมาของวัดหนองป่าพง หรือวัดอื่นๆ เป็นสถานที่ที่จะต้องไปอุปสมบท บวชที่นั่น แต่เมื่อเรามีสีมาสมบูรณ์บริบูรณ์

แล้ว เราจะทำกิจของสงฆ์ที่นี้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ได้

ต่อไปต้องจัดการอนสีมาเก่าและก็ปลูกสีมาใหม่ ณ ที่นี้ที่จะทำวันต่อไป ก็จะทำให้มีโอกาสอุปสมบทที่นี่ได้ให้สมบูรณ์บริบูรณ์โดยไม่มีควมสงสัย และจะทำให้สำเร็จสมบูรณ์บริบูรณ์ตามกุศลเจตนาของหลวงพ่อบุญ สมบูรณ์ทุกอย่าง ก็เลยเป็นที่มาที่เราจะมาทำในวันนี้ ไม่ใช่เรื่องเล็ก เป็นเรื่องใหญ่เป็นการต่อกุศลเจตนาของครูของอาจารย์ของเรา ให้สืบทอดกันว่าเราจะรักษาสถานที่นี้ และไม่ใช่รักษาอย่างเดียว เราจะบูรณะให้เจริญ ถูกต้องตามธรรมเนียมของพระพุทธเจ้า เมื่อเราจะทำอะไรถ้าเราทำด้วยเจตนาอย่างนี้ ให้เป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา จะมีกำลัง มีพลัง สิ่งเหล่านี้ทำให้เห็นว่าการจะทำอะไรในสิ่งทางโลกภายนอก ถ้าเราน้อมอันนั้น ทำให้เป็นการบูชาคุณพระพุทธเจ้าเป็นสิ่งสำคัญ เป็นสิ่งที่ควร เป็นบุญเป็นวาสนาของพวกเรา เป็นบารมีอันดี อันงาม วัดวาอารามพระศาสนาเกิดขึ้น เพราะบารมีของพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ เมื่อเราบูชาอย่างนี้ก็จะเป็นการสืบทอดพระพุทธศาสนาเพราะเรามีความเคารพวินัยสงฆ์ เราไม่ทอดทิ้งหน้าที่ต่อวินัยสงฆ์ เมื่อเรารักษาวินัยก็จะรักษาพระธรรม รักษาพระศาสนา ทำให้พระศาสนานั้นเจริญได้

ทุกวันนี้สิ่งทั้งหลาย กำลังเปลี่ยนเรามาก จนถึงพระก็ต้องเทศน์บ่อยเหมือนกัน เช่น อะไรกำลังเปลี่ยน วิธีการกราบไหว้ของโยมกำลังเปลี่ยนนะ เช่น พระต่างชาติที่โยมนั่งเห็นอยู่เมื่อมาถึงประเทศไทยบางองค์ก็ไม่ว่าเรื่องพระพุทธรูปศาสนา มาเป็นฆราวาสอยู่ มาเที่ยวบ้าง มาศึกษาบ้าง เมื่อมาแล้ว คนไทยก็แนะนำสอนครูบาอาจารย์ก็แนะนำสอน ทุกสิ่งทุกอย่าง อาจารย์เกวลีก็ต้องแนะนำสอน เวลาเข้ามาในศาลาก็ต้องถอดรองเท้า วิธีการนั่ง วิธีการกราบ วิธียกมือไหว้กับครูบาอาจารย์ วิธีการแสดงกิริยามารยาท สอนทุกสิ่งทุกอย่างตามที่เราได้ถูกการฝึกมา แต่เดี๋ยวนีมันเริ่มยากแล้วเพราะอะไร เพราะคนไทยเรากำลังเปลี่ยน

ขอว่าหน้อยนะ ขอโอกาสนะ คนไทยกำลังเปลี่ยนนิสัยแต่ก่อนเจอครูบาอาจารย์ คนไทยเราก็จะนั่งลงยกมือไหว้ บางคนยังทางอีสานนี่นะบุงหวายกราบในดินก็มี ถึงขนาดนั้น ยกตัวอย่างมีลูกศิษย์ครั้งหนึ่งอาตมาตอนอยู่วัดป่านานาชาติบินจากกรุงเทพฯ กลับถึงวัด มีลูกศิษย์ไปรับที่สนามบินแล้วก็มาส่งที่วัด พอดีก็มีแม่ออก (ไม่เอ่ยชื่อนะ) อยู่หน้าวัดเรา แล้วก็โยมเป็นโยมผู้ชายที่ไปรับ อดคิดว่าได้กราบอาจารย์ก่อนโยมนะ แม่ออกคนนั้นบอกว่าไม่ใช่ เราได้กราบอาจารย์ก่อน อ้าวกราบได้ยังไงยังไม่ได้เจอ

ท่าน บอกว่าเรารู้เวลาเครื่องบินมา พอดีออกจากบ้านอยู่ในสวน กำลังเก็บผักเครื่องบินบินมา ก็รู้ว่าอาจารย์อยู่บนเครื่องบินก็นั่งลงดินแล้วก็กราบเลย นั่นถึงขนาดนั้นนะ นี่ละเป็นการแสดงถึงจิตใจของคน คนโบราณมีจิตใจงาม อาตมาก็ไม่เคยกราบเครื่องบินเหมือนกันนะ ฟังอย่างนี้เราก็ถึงใจ แต่มันแสดงถึงความเคารพของคนเฒ่าคนแก่ที่เรียกว่าแก่ในธรรม ไม่ใช่แก่ในอายุ แก่ในธรรมเป็นคนที่มีความรู้สึกที่เราารู้สึกว่างาม แต่ทุกวันนี้ไม่ใช่แล้ว เวลาญาติโยมเจอพระทำอะไร ยกมือแชะ ยกกล้องแชะ แพนที่จะยกมือไหว้ยกมืออย่างนี้แชะ ถ่ายรูปก่อน เสียนิสัยหมดเลย ขอพูดด้วยเพราะเจอบ่อยมากเลยมารยาทที่ดีที่งามเสื่อมหมดเลย พระฝรั่งก็ต้องสอนให้อย่าไปทิ้งของเก่า เรื่องรักษาของโบราณ รักษาให้มันดี ให้มันงาม มีเวลาที่จะถ่ายรูปก็ให้มี เกินพอดี ให้ยกมือไหว้ก่อน ให้กราบก่อน ถ้ามีเหตุ มีปัจจัยอันสมควร ที่จะถ่ายรูปก็มีเวลา ให้มีมารยาทอย่าไปหลงในวัตถุอันนี้มากไป เพราะมันเป็นอย่างนั้น

มีหลายคนนะที่พูดกับเราว่า มาที่นานาชาติก็ได้ยินว่า พระสงฆ์ออกบิณฑบาต เขาถือว่าเป็นการขอทาน แต่เมื่อเห็นญาติโยมมาใส่บาตรทุกวันด้วยความเคารพ ด้วยความศรัทธา

นั่งในดินยกมือไหว้ เขาน้ำตาไหลซาบซึ้ง การบิณฑบาตตามพระ
ทุกวันเป็นสิ่งที่ยาม เป็นสิ่งที่กินใจเขา เขาไม่เคยเห็นเขาเข้าใจว่า
พระขอทานเหมือนคนแขกขอทานที่อื่นเลย เพราะไม่มี พระ
ก็ไม่มีเหมือนกัน แต่ว่ามี ไม่มีอะไร ไม่มีอาหาร ไม่มีปัจจัยสี่ แต่มี
ศีลธรรม มีข้อวัตรปฏิบัติ เมื่อท่านออกไปโปรดสัตว์ ศรัทธา
ญาติโยมทั้งหลายได้ใส่บาตรท่านด้วยความอ่อนน้อมเคารพในศีล
สมาธิ ปัญญา ที่ท่านมีอยู่ เมื่อเราให้ด้วยความเคารพนั้นเป็น
มหาบุญ มหากุศลหาประมาณไม่ได้ เมื่อเราให้สิ่งที่ดีที่ยามด้วย
ความเคารพเป็นการแสดงออกที่ดี ที่งาม เป็นการประกาศ
พระศาสนาว่า จะทำให้ผู้ที่ได้เห็นได้สัมผัสอยู่ก็เกิดความเลื่อมใส
ทำให้เขารู้รูปแบบ เราก็เป็น พ่อพิมพ์ แม่พิมพ์

ก่อนนี้สองวันก่อนจะมามีโยมเขารอใส่บาตรภรรยา
ถือข้าว สามีกก็ถือกล่องไอแพด ที่นี้ภรรยาที่เรียกสามีว่า พระมาแล้ว
รับมาใส่บาตร สามีตอบว่าเราจะถ่ายรูปคนใส่บาตร ภรรยาที่ใส่
บาตร สามีกก็ถ่ายรูปคนใส่บาตร พอดีเสร็จแล้วเขาก็ขึ้นศาลา
อาตมาถามว่าถ้าหากว่า สมมุติว่าตายแล้วทั้งสองคนขึ้นสวรรค์
ภรรยาเคยใส่บาตรพระประจำ และคุณก็มีแต่ถ่ายรูปภรรยา

ใส่บาตรประจำ เขาจะให้ทำหน้าที่อะไรในสวรรค์ ภรรยาที่จะมี
ของกินเต็มอยู่ คุณก็มีหน้าที่ถ่ายรูปในสวรรค์นั้น ไม่มีวิมาน
ไม่มีที่กิน ไม่มีอะไรเพราะพระพุทธเจ้าสรรเสริญคนถ่ายรูป
ใส่บาตรใหม่ ไม่เห็นท่านชมเลย มันเป็นอย่างนี้ ขอพูดเรื่องนี้
เพราะว่ามันเริ่มระบาดมากในวัดป่าต่างๆ ในวัดต่างๆ ในที่ต่างๆ
ในวัดในศาสนา

แดนนี้ เป็นแดนที่พระสงฆ์ครูบาอาจารย์ที่มีความตั้งใจ
ในธรรมวินัย ตั้งใจทำเป็นแดนเคารพ แดนเคารพเป็นแดนที่เรา
ควรมีกิริยามารยาท มีความเคารพ ที่แสดงออกด้วยกาย วาจา
และจิตใจด้วย ก็เลยเป็นแดนที่ เมื่อเข้าไปใกล้เขต เราควรจะเปลี่ยน
เปลี่ยนการแต่งกาย เปลี่ยนวิธีการเดินให้สำรวม สงบเรียบร้อย
ให้ดี ให้งาม ให้ละเอียดขึ้น นิสัยที่หยาบเราก็วางข้างนอกแดน
เคารพ พยายามปรับปรุงให้เตือนตนเองว่า กำลังจะเข้าเขตสงฆ์
กำลังจะเข้าเขตของพระพุทธเจ้า ให้เรามีความสำรวมสงบบมาก
ขึ้น เรื่องทางโลกเราพยายามเปลี่ยน เราเคารพสถานที่ เราเคารพ
บุคคล เราเคารพสิ่งของ เราก็เคารพธรรม เราเคารพสถานที่ เช่น
มีต้นโพธิ์ ในสถานที่นั้น มีโบสถ์ มีเจดีย์ มีวิหาร สิ่งของเราก็เคารพ
บุคคล ครูบาอาจารย์ ที่มีพระคุณ เราก็เคารพ และสอนลูกหลาน

ให้เคารพ เราก็ต้องเปลี่ยนกิริยามารยาท ที่เป็นมารยาท มารยาท
ของโลกที่จะทำ เราก็ชินกับการถ่ายรูปแบบโลก เมื่อเราเจอผู้ที่
เคารพเราก็ทำเหมือนโลกๆ ภายนอกก็จะเสีย เราก็ต้องเตือน
ตัวเองไว้ อย่างน้อยก็รู้กาลเทศะ รู้สถานที่ รู้ความเหมาะสม
รู้สิ่งที่ควร และเมื่อเราแสดงออกมันก็เป็นสิ่งที่งาม และเป็นการ
ประกาศพระศาสนา ต่ออายุพระศาสนา เพราะเราต้องเข้าใจว่า
พ่อออกแม่ออกเราเป็นผู้ประกาศพระศาสนา ไม่ใช่ท่านอาจารย์
เกวลีหรือครูบาอาจารย์ หรือพระสงฆ์ที่นี้เป็นผู้ประกาศพระศาสนา
แต่อย่างเดียวนะ อย่างชาวต่างชาติบางครั้งเขาก็มาที่นี้เขายังไม่รู้
อะไร แต่เขามาแล้วเขาจะเห็นพวกพ่อออกแม่ออกพวกเรานั่งด้วย
กิริยามารยาท นั่งด้วยความเคารพ แต่งตัวด้วยความเรียบร้อย
ยกมือไหว้กราบเป็น สวดมนต์เป็น ถวายกฐินเป็น ถวายสังฆทาน
เป็น สมาทานศีลได้ ก็เป็นการประกาศพระศาสนาของฝ่าย
ฆราวาส แต่ก่อนพ่อออกแม่ออกเห็นพระ ยกแหะถ่ายรูป มันจะ
ประกาศอะไร เราก็ต้องจำไว้ว่า เราเป็นผู้มีหน้าที่เช่นเดียวกัน กับ
พ่อแม่ครูบาอาจารย์ พระสงฆ์ สามเณร แม่ชี ที่จะประกาศศาสนา
ดีงาม ซึ่งเราก็เคยทำเริ่มทำมานานแล้วด้วย ชาวต่างชาติที่ได้มา
ที่นี้ก็ประทับใจ พวกเราทั้งหลายก็มีหน้าที่เหมือนกันที่จะรักษา

ประเพณีวัฒนธรรมที่ดี ที่งามของชาวพุทธเรา ไม่หลง ไม่ลืม ไม่ประมาท ที่นี้เรามีหน้าที่ที่จะไม่ประมาทเรื่องเล็ก เรื่องน้อย เพื่อจะทำให้พระศาสนาเจริญ ก็เลยในวันนี้ที่มาด้วยกัน เพื่ออนุโมทนาในการรักษาพระศาสนา ต่ออายุพระศาสนาที่เราทำ กิจกรรมในวันนี้เป็นกิจกรรมที่เราหวังว่า เราจะต่ออายุพระศาสนา และบูชาคุณพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ให้เจริญงอกงาม และรักษาไว้ให้อยู่ในโลกนี้นานแสนนาน เพื่อเป็นเครื่องที่จะพาเราไปสู่สุคติ มนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และนิพพานสมบัติ ตามกำลังของเรา ก็เลยขออนุโมทนา

และขออนุโมทนาในกุศลเจตนาของพ่อแม่ครูบาอาจารย์ อดีตเจ้าอาวาสทุกองค์ที่เคยมีส่วนร่วม และทุกองค์ที่มาพร้อม ในวันนี้ในการตั้งสีมานี้ขึ้นมาให้สมบูรณ์ในวัดป่านานาชาติ เป็นหลัก เป็นเกณฑ์ เป็นแดนเคารพของพระศาสนาต่อไป เพื่อจะได้ประกาศพระศาสนาให้เจริญงอกงามไพฑูริย์ในเขตแดนนี้ และบ้านบึงหวาย และแดนอื่นๆ ต่อไป ก็ขออนุโมทนาในกุศลเจตนา ต่อศรัทธาญาติโยม ทายกทายิกาทั้งหลาย ที่เป็นกำลังในการสนับสนุนพระศาสนาด้วยทุกคน เจริญงอกงามไพฑูริย์ สุขสบายทุกคน เอวัง

ลำดับเจ้าอาวาสวัดป่านานาชาติ

๑. พระพรหมวชิรญาณ (โรเบิร์ต สุมเมโธ) ชาวอเมริกัน (พ.ศ. ๒๕๑๘-๒๕๒๐)
๒. พระอาจารย์ปภาภโร ชาวอเมริกัน (พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๑)
๓. พระอาจารย์ชัคโร ชาวออสเตรเลีย (พ.ศ. ๒๕๒๒-๒๕๒๔)
๔. พระราชโพธิวิเทศ (รีด แพรี ปสนโน) ชาวแคนาดา (พ.ศ. ๒๕๒๕-๒๕๓๙)
๕. พระธรรมพัชรญาณมุนี (ณอน ชิเวอร์ตัน ขยสาโร) ชาวอังกฤษ (พ.ศ. ๒๕๓๙-๒๕๔๕)
๖. พระเทพพัชรญาณมุนี (ฟิลลิป ญาณธมโม) ชาวออสเตรเลีย (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๐)
๗. พระครูอุบลภาวนาวิเทศ (เฮ็นนิง เกวลี) ชาวเยอรมัน (พ.ศ. ๒๕๕๑-ปัจจุบัน)

... เฝ้ามอง
ตามองกัน ที่ปฏิเสธว่า
ได้เห็นดินใหม่มีฟ้า
แล้วไม่ยอมพูดป้อ ...
นพรัตน์

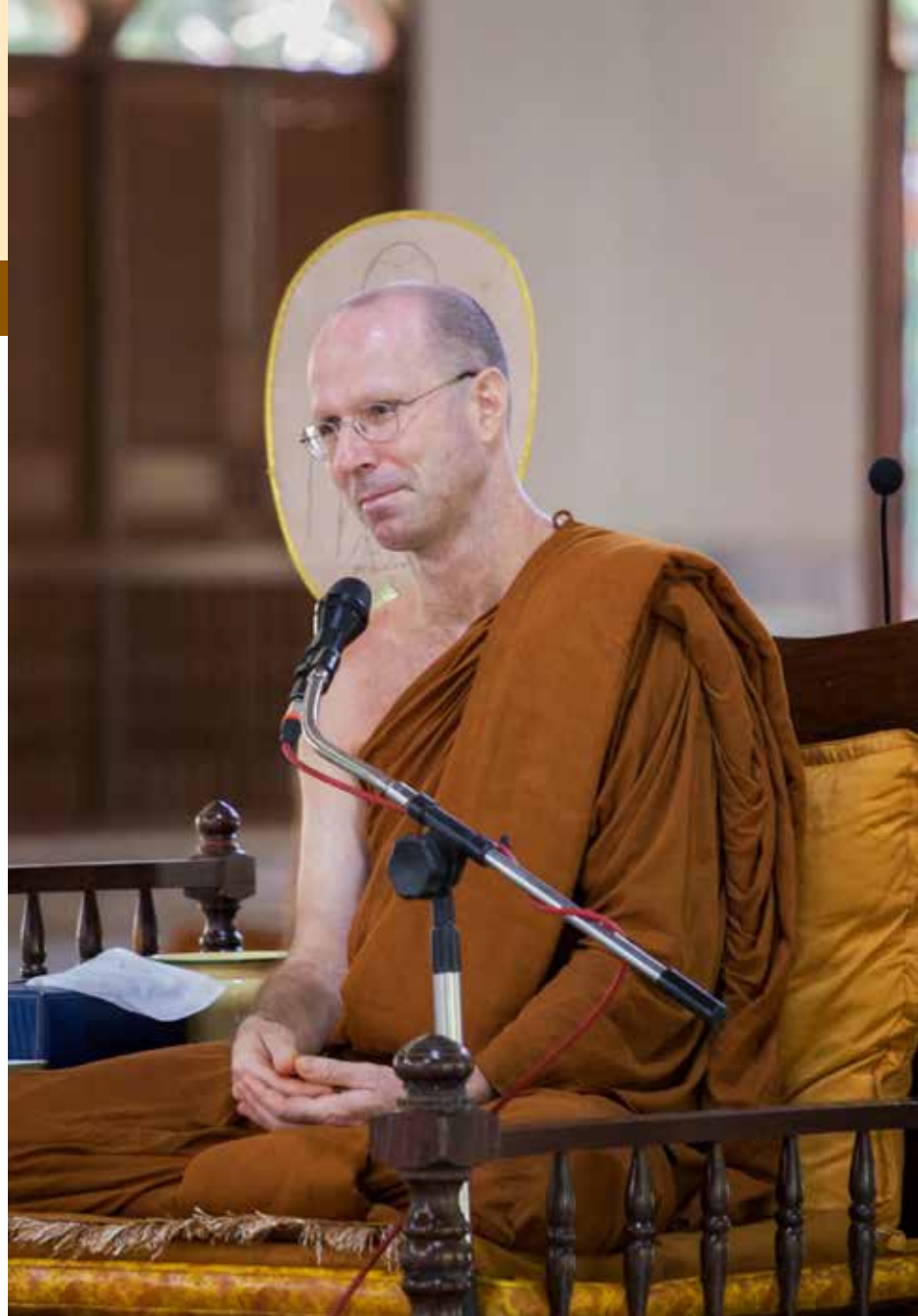

ธรรมจารึก ที่วัดป่านานาชาติ

พระครูอุบลภาวนาวิเทศ (พระอาจารย์เกวลี)

แสดงธรรมที่วัดป่านานาชาติ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๗

กระผมขอโอกาสพระเถระ อนุเถระ พระภิกษุสามเณร และเจริญพรพ่อก่อนแม่ก่อน ตอนนี้อยู่เทศน์เรื่องการทบทวน การเป็นอยู่ของเรา ในฐานะที่เรามาปฏิบัติในระยะยาว เพราะไม่ใช่ที่เราเข้างานอบรมกรรมฐานเพียงแค่วิชาสั้นๆ เช่นวันเสาร์ อาทิตย์เป็นระยะ แต่เราปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เราคงจะได้เลือกว่าปฏิบัติที่วัดป่านานาชาติเพราะบางสิ่งบางอย่างเอื้ออำนวยต่อจริตนิสัยของเรา พระเถระก็เช่นกัน สำนักปฏิบัติหรือวัดต่างๆ มีมากพอสมควร กว่าจะได้บวชเป็นพระภิกษุที่นี่ ต้องผ่านเวลานาน เป็นผ้าขาวครึ่งปี เป็นเณรเป็นปี ต้องปฏิบัติต่อเนื่อง เพราะฉะนั้น อาจารย์ได้คิดทบทวนว่าในการปฏิบัติของเราที่นี่มีอะไรที่เราอาศัยเป็นเอกลักษณ์หรือประเด็นในคำสอนหรือในการปฏิบัติธรรม

พอดีเมื่อถึงช่วงที่พระณเรรามานั่งลงสังฆกรรมที่เขต
วิสุคามสีมาใหม่ ได้นึกอยู่ว่า ธรรมะที่เราได้จารึกลงในหินเสา
วิสุคามสีมานั้น ที่จริงถือว่าเป็นหลักการในการสอนธรรมที่นี้ได้
หรือเป็นเอกลักษณ์ของเราที่วัดป่านานาชาติก็ว่าได้

เมื่อเราได้รวบรวมบทที่จะจารึกลงในเสาหิน มีธรรมหลายบท
หลายมุมมอง แต่ในที่สุดมันลงตัวพอดี อย่างตรงกับคำสอนของ
ครูบาอาจารย์ด้วย จึงอยากเล่าให้ฟังว่าบทเขียนที่จารึกในเสาสีมา
มีที่มา มีความสำคัญอย่างไรจึงได้นำมาจารึกในหินเพื่อให้อยู่ได้
นานๆ ได้คิดว่าอยากจะให้มันเป็นการสรุปหลักของการเป็นอยู่
ในวัดของเราสำหรับผู้ปฏิบัติ ผู้ที่บวชที่นี่ ชาวต่างชาติก็ตาม
ชาวไทยก็ตาม

เรื่องทิศทางการปักหมวยเขตตามธรรมเนียมจะเริ่มใน
ทิศบูรพา เสาสีมาอันแรกที่เราเจอจากถนนทางเข้า คือ
ทิศตะวันตกเฉียงใต้ สิ่งที่จารึกไว้ในหลักแรกคือ อริยสัจ ๔ เป็นหลัก
ที่ชัดเจนมีความเชื่อมโยงกันทั้งปริยัติและปฏิบัติ เป็นการสรุป
ในแง่ของกิจในอริยสัจ ๔ ที่เราสวดกันในธัมมจักกัปปวัตตนสูตรคือ
ทุกข์ ปริณฺเวยฺยํ ความทุกข์เป็นสิ่งที่ควรกำหนดรู้

ทุกฺขสมุทฺโท ปหาตพฺโพ เหตุให้เกิดทุกข์เป็นสิ่งที่ควรละ
ทุกฺขนิโรธํ สจฺฉิกาตพฺโพ ความดับทุกข์เป็นสิ่งที่ควรทำให้แจ้ง
ทุกฺขนิโรธคามินีปฏิปทา ภาเวตพฺพา ข้อปฏิบัติให้ถึงความ
ดับทุกข์ เป็นสิ่งที่ควรบำเพ็ญ ความทุกข์เป็นสิ่งที่ควรกำหนดรู้
หมายความว่า เจอความทุกข์ไม่ควรจะหนีไป ต้องยอมรับ รับทราบ
และเข้าใจว่านี่คือทุกข์ สิ่งที่เกิดขึ้นกับเราไม่ได้เป็นไปตามปรารถนา
แต่ว่าเกิดขึ้นตามธรรมชาติตามเหตุปัจจัย ทำให้เกิดปัญญา ได้
สรุปว่าเป็นเอกลักษณ์ของสายวัดป่าในการถือข้อวัตรปฏิบัติต่างๆ
ที่เราต้องเจอความลำบาก เราใช้อริยสัจ ๔ เป็นแก่นสารที่จะ
เข้าถึงปฏิปทาทางปัญญาของพระพุทธศาสนาทั้งหมด

เสาสีมาที่ตั้งอยู่มุมทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือทางไปกุฏิ
หลวงพ่อสุเมโธ จารึกคำสอนหลักอีกบทหนึ่งที่พระพุทธเจ้า
ทุกพระองค์ได้สอนและคนไทยรู้จักกันเป็นอย่างดี คือ โอวาท
ปาฏิโมกข์ ท่านตรัสไว้ ๓ ข้อคือ

สพฺพปาปสฺส อภฺรณํ การไม่ทำบาปทั้งปวง
กฺุสลสฺสุปสมฺปทา การทำกุศลให้ถึงพร้อม
สจฺจิตฺปริโยทปนํ การชำระจิตของตนให้ขาวรอบ

Wat Pak Nansachai
2014

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
สถาปนาพระบรมราชานุสาวรีย์
สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้า
ยุวรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
ณ วัดสุทัศนเทพวรารามราชวรมหาวิหาร กรุงเทพมหานคร

เป็นการสรุปเรื่องศีลธรรม จริยธรรม การปฏิบัติทางจิตใจ ที่เป็นหลักคำสอนของพระพุทธเจ้า คือละบาป บำเพ็ญบุญหรือทำความดี ประพฤติทางกายวาจาใจในทางบุญกุศล แต่ต้องปฏิบัติ ทำจิตให้บริสุทธิ์หมดจดด้วย คือเอาเจตนาหรือจิตเป็นใหญ่ เรื่อง การทำบุญละบาปเป็นสิ่งที่ฝังอยู่ลึกในใจของคนไทยอยู่แล้ว คือ ในความรู้สึกของสามัญชนมักจะมีเพียงแค่นี้ ซึ่งสามารถนำชีวิต ให้ปลอดภัยได้แล้ว ทางวัดป่าในแง่นี้เรามีการใช้หลักพระวินัย สิกขาบทที่กำหนดไว้ชัดเจนว่า อันนี้ขาวอันนี้ดำ อันนี้ควรอันนี้ ไม่ควร แต่ในส่วนเอกลักษณ์จริงของสายวัดป่าเรามีการฝึกจิต ไปด้วยในการกระทำต่างๆ การปฏิบัติด้านจิตใจเราถือว่าสำคัญ ที่สุด เมื่อเรามีการนั่งภาวนาทบทวนการกระทำของเรา ให้อยู่ใน อารมณ์สงบเย็นไปด้วย เราถือว่าเป็นการปฏิบัติที่ครบถ้วน ที่ ถ่ายทอดมาจากครูบาอาจารย์สายปฏิบัติ และตรงกับคำว่า *สจิตตปริโยทปนํ* การชำระจิตของตนให้ขาวรอบ คือเรื่องจิตตภาวนา

เสาสีมาที่ตั้งอยู่ในมุมทิศตะวันออกเฉียงเหนือจารึกโอวาท ปาฏิโมกข์วรรคที่ ๒ ต่อ คือ

ขันติ *ปรมํ* *ตโป* *ดีตักขา* ขันติเป็นเครื่องเผากิเลสอย่างยิ่ง

ขันติคือความอดทน เป็นเครื่องเผากิเลสอย่างยิ่ง มีหลายคน ที่มาปฏิบัติที่นี้ตอนที่นั่งสมาธิก็หวังว่าอยากเจออะไรที่อัศจรรย์ มีปีติสุข แต่มันก็ไม่เกิด ส่วนหนึ่งก็ได้ผ่อนคลายอยู่ แต่ถ้าจะหวัง มรรคผลนิพพานก็เป็นไปได้ยาก ในการปฏิบัติจึงต้องอาศัยความ อดทน ทำแล้วทำอีก อันนี้เป็นเอกลักษณ์ของวัดหนองป่าพง วัดป่านานาชาติ ตั้งแต่สมัยหลวงปู่ชาท่านจะพูดอยู่บ่อยๆ เรื่อง ความอดทน ไม่ใช่ว่าเป็นของที่ทำเปล่าประโยชน์ มันจะสะสม ทีละเล็กทีละน้อยเป็นประสบการณ์ในการกระทำจนกว่าเรา จะประสบความสำเร็จ เหมือนนักกีฬาที่มีความอดทนฝึกซ้อม กีฬา ทำให้มีวิีเทคนิคและความแข็งแรงขึ้น หรือพระที่เพ่งบวช ถ้าใช้หมอนนิ่ม นอนที่นอนใหญ่เกินไปก็ไม่อดทน แต่ถ้าเอาเสื่อ ผืนเดียวนอนบนพื้น ไปไหนก็สบายก็ทนได้เพราะคุ้นเคย นี่เป็น เรื่องภายนอก เรื่องภาวนาก็เช่นเดียวกันอาศัยความอดทน เดิน จงกรมจิตไม่สงบวุ่นวาย เราก็อดทนไว้ไม่เลิกก่อนกำหนด พยายาม ดึงจิตมาสู่การปฏิบัติ ให้กลับมาสู่อารมณ์กรรมฐาน ซึ่งขันติเป็น แม่แบบของการปฏิบัติ อีกอันหนึ่งที่มีในหลักสีมานี้คือ

น สมโณ โหติ ปรี วิเทษยนโต

ผู้เบียดเบียนสัตว์อื่นไม่ถือว่าเป็นสมณะเลย

น ทิ ปพพชิตโต ปรูปฆาติ

บรรพชิตเป็นผู้ไม่ทำร้ายคนอื่นสัตว์อื่น เป็นวิถีชีวิตของพวกเราที่รักษาศีล ๘ ก็ตามหรือศีล ๒๒๗ ก็ตาม ถือว่าเป็นเอกลักษณ์ที่เรามาอยู่ในป่า มีจิตที่เสมอภาคกับชีวิตอื่นๆ ไม่คิดจะเอาเปรียบใคร นอกจากนั้นในหลักนี้ก็มี

นิพพานํ ปรมํ วทนติ พุทฺธา พระพุทธเจ้าทั้งหลายกล่าวพระนิพพานว่าเป็นธรรมอันยิ่ง อานิสงส์สูงสุดของการอดทนคือ ความสงบ การปล่อยวาง การหลุดพ้นจากความทุกข์ คือนิพพาน

เสาสีมาหลักที่ ๔ อยู่ที่มุมบริเวณทิศตะวันออกเฉียงใต้ เป็นพุทธพจน์ที่เกี่ยวข้องกับความเปลี่ยนแปลงของชีวิต คือ อนิจจัง ความไม่เที่ยงหรือในสำนวนหลวงพ่อบุชา ความไม่แน่ เป็นหลักของธรรมชาติที่คู่กับทุกขัง ความทุกข์ ถ้าพูดถึงสายวัดป่า ต้องมีการปฏิบัติให้เห็นความไม่เที่ยงในหลายแง่ เช่นเมื่อมีการเผาศพตามวิถีธรรมชาติ ที่เรากำลังอยู่ที่วัดป่านานาชาติ ซึ่งเป็นป่าช้าเก่า ในหลักนี้จึงได้เขียนว่า

สพฺเพ สงฺขารา อนิจฺจา

สพฺเพ สงฺขารา ทุกฺขา

สพฺเพ ธมฺมา อนตฺตา

ซึ่งไตรลักษณ์นี้เป็นคำสอนหลักของพระพุทธองค์ แต่ถึงแม้ว่าพระพุทธองค์จะเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นก็ตาม ความไม่เที่ยงของสิ่งต่างๆ เป็นกฎของธรรมชาติ แล้วในเสาสีมานี้ก็ยังได้บันทึกเรื่องโอวาทสุดท้ายของพระพุทธองค์เกี่ยวกับความไม่เที่ยง คือ

วฺยธมฺมา สงฺขารา อปฺปมาเทน สมฺปาเทถ สังขารทั้งหลายมีความไม่เที่ยง จงประพฤติดนด้วยความไม่ประมาทเถิด

แม้พระพุทธองค์ผู้มีความรู้สูงสุดก็ยังเสียชีวิต ดังนั้นชีวิตไม่แน่ ชีวิตมันสั้น ขอให้มีความเพียรพยายาม มีสติอยู่ในความไม่ประมาท นอกจากนั้นในเสาสีมานี้ ก็ยังบันทึกว่า

อปฺปมาโท อมตํ ปทํ ความไม่ประมาทเป็นทางแห่งความไม่ตาย

หากว่าเราประมาทสาเหตุที่จะเสียชีวิตเปล่าก็มีเยอะ แต่ท่านยืนยันว่าความไม่ประมาท มีสติ เป็นทางแห่งอมตะคือการหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด หลุดพ้นจากสิ่งที่ทำให้เกิดทุกข์

หรืออีกมุมมองหนึ่งคือเราเอาชนะความไม่เที่ยงโดยความไม่ประมาท อีกด้านหนึ่งของเสาสีมานี้ เขียนว่า

อปารุตา เตสั อมตสฺส ทวารว ประตุแห่งความไม่ตาย เราเปิดให้แล้ว เป็นคำอุทานในวาระแรกที่พระพุทธองค์ตรัสรู้ เราเปิดทางแห่งความไม่ประมาทเป็นอมตธรรมให้ทุกคนแล้ว ท่านเป็นผู้บุกเบิกและเชิญให้ไปด้วย ไม่ใช่ว่าปฏิบัติเป็นแค่ทฤษฎี

พุทธพจน์มีอีก ๒ บทที่บ้านทิกไว้ที่เสาสีมาที่อยู่ทางทิศ ตะวันออกและทิศตะวันตก เป็นเสาที่อยู่ตรงกลาง เป็นสิ่งที่เรา รู้จักกันดีคือ มงคลสูตรและเมตตาสสูตร ซึ่งบทสวดที่พระเถร ที่วัดป่านานาชาตินิยมที่สุดคือ กรณียเมตตาสสูตร ส่วนมากพระ ชาวต่างชาติได้ท่องบทนี้ก่อนบทอื่น คำแปลภาษาอังกฤษไพเราะมาก ควรแผ่เมตตาจิต ไม่มีประมาณไปยังสรรพสัตว์ ดุจมารดาเฝ้า ฝนอมบุตรคนเดียวในครรภ์ฉันนั้น เป็นที่ประทับใจพระหลายรูป ที่เคยอยู่ในสายคริสต์ที่เน้นเรื่องเมตตา และเป็นการสำนึกถึง พระคุณพ่อแม่ด้วย โดยการเอาความรักความเอ็นดูที่ได้รับจาก พ่อแม่มานำสู่ใจและแผ่ออกไปถึงสัตว์มีชีวิตทั่วโลกทั้งปวง ใน ฐานะเราอยู่ด้วยกันหลายชาติที่วัดเรา ห่างจากถิ่นกำเนิด ปฏิบัติ

ดังนี้มีความสำคัญยิ่ง เพราะจะทำให้เกิดมุมมองกว้างขวางขึ้น แทนที่จะได้เห็นแต่ชาติภูมิเดิมของตัวเอง

บทต่อไปมาจากมงคลสูตร เรื่องมงคล ๓๘ ข้อ นั้น เป็น สิ่งที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรมของชาวพุทธไทยอย่างดีมาก เช่นที่ยก ความเคารพอ่อนน้อมถ่อมตัว ความยินดีในของที่มีอยู่ และ การเป็นคนกตัญญูขึ้นว่าเป็นมงคลอันสูงสุด จนบทสุดท้ายใน ข้อที่ ๓๘ มีการพูดถึงสภาพจิตใจที่ไม่หวั่นไหวในโลกธรรมต่างๆ เป็นจิตใจอันเกษมศานต์ ซึ่งเป็นที่พัฒนาจิตอย่างสูงสุด มงคลสูตร จึงเป็นเหมือนขั้นบันไดไปสู่ปรมาตธรรม การปฏิบัติในสายวัดป่า ก็เกี่ยวข้องกัมงคล ๓๘ นี้มากทีเดียว เช่นการที่เราไปกราบ ครูบาอาจารย์เพื่อจะแสดงออกถึงความเคารพอยู่เป็นประจำ และ การแสดงออกทางสังคมที่เป็นระเบียบเป็นต้น เป็นหลักการ ของวัดป่านานาชาติด้วย เพราะเรามาจากประเทศที่ส่วนมาก ชอบที่จะทิ้งรูปแบบของเก่าที่เป็นพื้นฐานของการเป็นอยู่ด้วยกัน ในสังคม และเปิดโอกาสให้แต่ละคนเป็นตัวของตัวเองแทน การเคารพอ่อนน้อมจึงหายไปทีละนิดทีละน้อย จิตอันเกษมศานต์ ที่ไม่หวั่นไหวต่อกระแสโลกจึงไม่เกิด เมื่อเราเห็นการปฏิบัติของ

ชาวพุทธในประเทศไทยที่ยังรักษาสิ่งนี้อยู่ก็ซึ่งใจ จึงเห็นควร
เอามาเป็นเอกลักษณ์ มาจารึกเป็นแม่แบบ

เหลืออีกหนึ่งอันเป็นเสาสีมาที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตก
เป็นบทที่อาจจะไม่เป็นที่รู้จักเท่าไร คือมีอยู่นะ ไม่เกิด ไม่เป็น
ไม่ถูกสร้าง ไม่ถูกปรุงแต่ง หากว่าไม่เกิด ไม่เป็น ไม่ถูกสร้าง
ไม่ถูกปรุงแต่ง จักไม่มีแล้วไซ้ การรอดพ้นภาวะเกิดแล้ว เป็นแล้ว
ถูกสร้าง ถูกปรุงแต่งก็จะไม่พึงปรากฏในโลกนี้ได้เลย เป็นภาษา
ปรัชญาชั้นสูงของพระพุทธองค์ ท่านอธิบายว่าพระนิพพานต้องมี
สิ่งไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย ไม่มีปัจจัยปรุงแต่ง ไม่มีอะไร
บีบบังคับ ไม่มีอะไรที่สร้างขึ้นต้องมี หากว่าไม่มี การหลุดพ้นจาก
สิ่งต่างๆ ที่เกิดจากการปรุงแต่งจะมีไม่ได้ เป็นการยืนยันว่า
พระนิพพานมี อันนี้เรียกว่านิพพานสูตร สำนวนของบทนี้จะ
เชื่อมกับปรัชญาตะวันตกได้ดี เพราะใช้ตรรกศาสตร์คำสอนของ
พระพุทธองค์แบบพื้นๆ ว่า ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่วก็มี ส่วนเรื่องที่ใช่
เหตุผลอย่างชัดเจนสู้กับปรัชญาตะวันตกก็มี ที่เอาบทนี้มาลง
ส่วนหนึ่งด้วยความเคารพนับถือหลวงพ่อสุมโธ เพราะว่าท่าน
ชอบนิพพานสูตรนี้เป็นพิเศษ และสอนเรื่องนี้บ่อยๆ ธรรมะของ
หลวงพ่อบุชา เช่นการว่าบทของหลวงพ่อบุชาสงสัยในการปฏิบัติ
ซึ่งที่เขียนลงในร่างกายและส่วนธรรม

เสาที่เก่าเป็นธรรมะ classic ในสำนวนหลวงพ่อบุชาที่เป็น
ที่รู้จักดี เสาที่ ๘ ตั้งอยู่บริเวณโบสถ์เก่าไม่เกี่ยวข้องกับระบบสีมา
เป็นเสาอาจารย์บุช หลวงพ่อบุชา มันสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นกับนักปฏิบัติ
โดยตรงอย่างกระชับ ถ้าใครซี้เกียจเดินชมบทธรรมะจารึกตั้งแต่
หลักหนึ่งถึงแปด เอาแค่คำสอนของหลวงพ่อบุชาที่บันทึกไว้ใน
เสาที่เก่ามาพิจารณาก็ได้ เพราะถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของธรรมะ
ของหลวงพ่อบุชาที่มันเป็นภาษาขำง่ายแต่ลึกซึ้งมาก ชวนให้ปฏิบัติตาม
ตรงไปตรงมา สรุปว่าพยายามที่จะจับหลักคำสอนหลักปฏิบัติ
ที่สำคัญของวัดป่าของเรามาจารึกในเสาสีมา ที่สำคัญคือเรา
เอามาปฏิบัติ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในมรดกของพ่อแม่
ครูบาอาจารย์ที่เราได้รับมาโดยไม่ต้องเปิดตำราอ่านหนังสือมาก
ก็ถือว่าคนอุบลฯ วารินฯ บุ่งหวายโชคดี ที่มีโอกาสอย่างนี้
ขออนุโมทนาด้วยในการจัดงาน ในการเสียสละด้วย ขอให้
เป็นปัจจัยให้พวกเราได้เกิดสันติธรรม วิมุตติสุขในการปฏิบัติ
การแสดงธรรมอย่างเป็นทางการก็ขอจบลงเพียงเท่านี้ เอิวัง

Timeline / ช่วงเวลา

2012 - 2022

From Sima Stones to Uposatha Hall

๒๕๕๕ - ๒๕๖๕

จากเสาสี่มาถึงโรงอุโบสถ

2012/09/19

Surveying the Area around the Outside Sala
สำรวจเขตรอบศาลานอก

2013/05/02

Sketching and Crafting Visuggama Sima Pillars by Luang Por Anek
การออกแบบและแกะสลักเสาวิสุกคามสีมา
โดยหลวงพ่อเนก

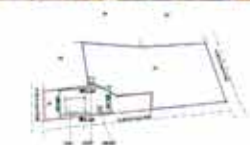
2014/07/01

Landscaping Sima Area
ปรับภูมิทัศน์รอบเสาสีมา

2014/02/25

Installing Visuggama Sima Pillars
การติดตั้งเสาวิสุกคามสีมา

www.dhammadownload.com
www.dhammadownload.com
www.dhammadownload.com

2014 -2018

**Dhamma Teaching and Meditation
in the Sima Area**
การอบรมปฏิบัติธรรมในเขตสีมา

2018/03/01

**Candle Procession
on Magha Puja Day**
เวียนเทียนวันมาฆบูชา

2014/12/15

Visunggama Sima Inauguration
ปึกเขตพระราชทานวิสุงคามสีมา

2018/03/12

**Taking Down the Outside Sala
วัดศาลานอก**

2018/03/22

**Moving the Buddha Image
ย้ายพระพุทธรูป**

2018/12/31

**Chanting into New Year
สวดมนต์ข้ามปีใหม่**

2019/04/13

**Chanting Blessings on the Site of the New Bot
on Thai New Year
เจริญพุทธมนต์ วันสงกรานต์
ณ ที่ก่อสร้างโบสถ์ใหม่**

2019/02/19

**Magha Puja Day 2019
วันมาฆบูชา ๒๕๖๒**

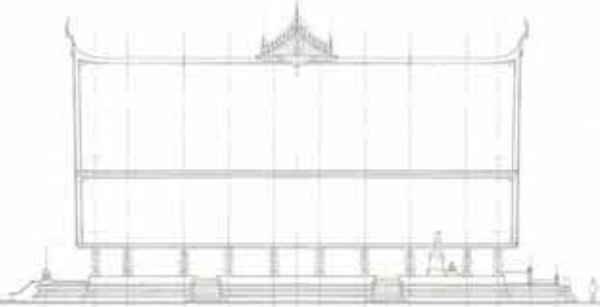
2019/04/19

Starting the Construction
of the New Bot
เริ่มการก่อสร้างโบสถ์ใหม่

2019/10/28

Installing the Sandstone Buddha Image
ติดตั้งพระพุทธรูปหินทราย

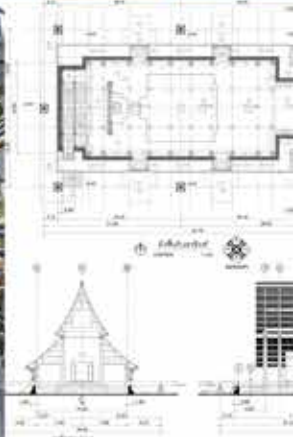

2020/01/01

Construction Work / ดำเนินการก่อสร้าง

2019/12/31

Chanting
into
New Year
สวดมนต์
ข้ามปีใหม่

2021/05/29

**Welding the
Roofstructure
เชื่อมโครงหลังคา**

2022/02/12

**Painting
ทาสีภายใน**

2020/11/13

**Mounting
the Roof
ติดตั้ง
โครงหลังคา**

2021/07/21

**Tiling the Roof
มุงกระเบื้อง
หลังคา**

2021/08/24

**Lotus Pillars and Inner Ceiling
บัวหัวเสาและเพดาน**

2020 - 2022

**Artwork
งานศิลปะ**

2022/04/26

Crafting "Seven Pinnacles Rooftop"
งานสกัดมริกัณฑ์

2022/01/01

New Year 2022
ฉลองปีใหม่ ๒๕๖๕

2021/07/16

Designing "Seven Pinnacles Rooftop"
ออกแบบสกัดมริกัณฑ์

แผนผังโครงสร้างมริกัณฑ์
พลัดรูปจากมริกัณฑ์ ๐.๓๓ ม.

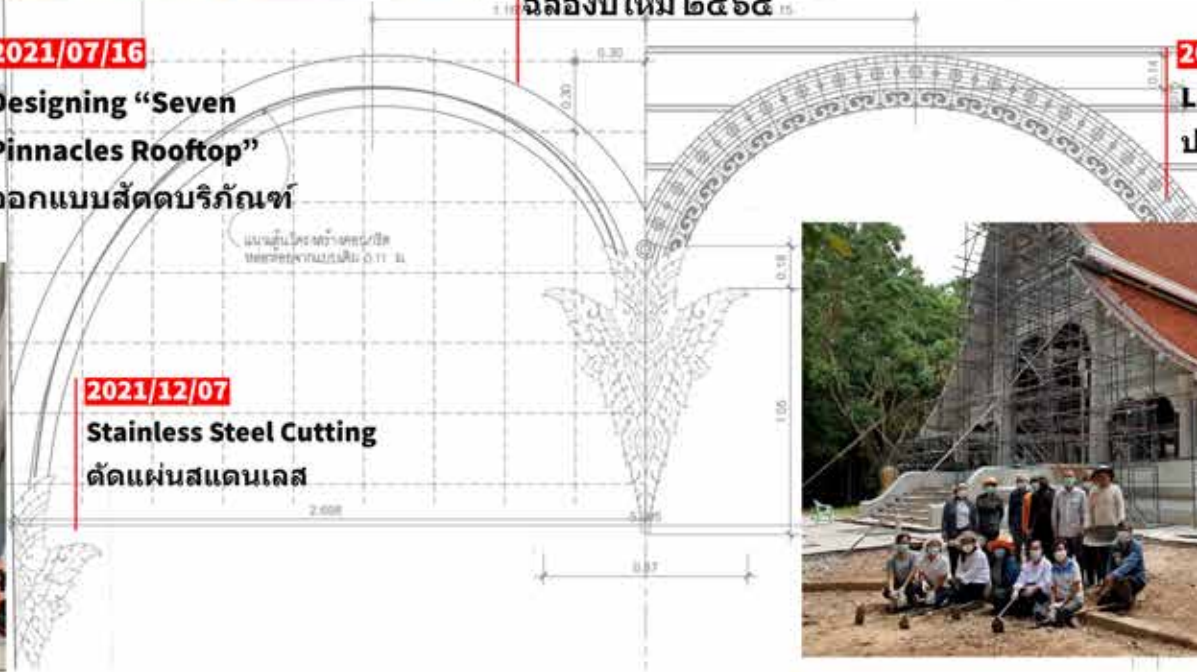
2022/04/30

Landscaping
ปรับภูมิทัศน์

2021/12/07

Stainless Steel Cutting
ตัดแผ่นสแตนเลส

2022/07/14

**Assembling
Gables & Rooftop**
ติดตั้งปั้นลมและ
สัตนบริกัทเท

2022/05/14

Landscaping
ปรับภูมิทัศน์

2022/07/17

**Installing
Gable Peaks**
ติดตั้งช่อฟ้า

2022/07/31

Ceremony
Installing Rooftop
งานยกยอดฉัตรสัตนบริกัทเท

2022/08/31

Somdet Phra Mahathirachahn
Visiting
สมเด็จพระมหาธีรจารย์
เยี่ยมชม

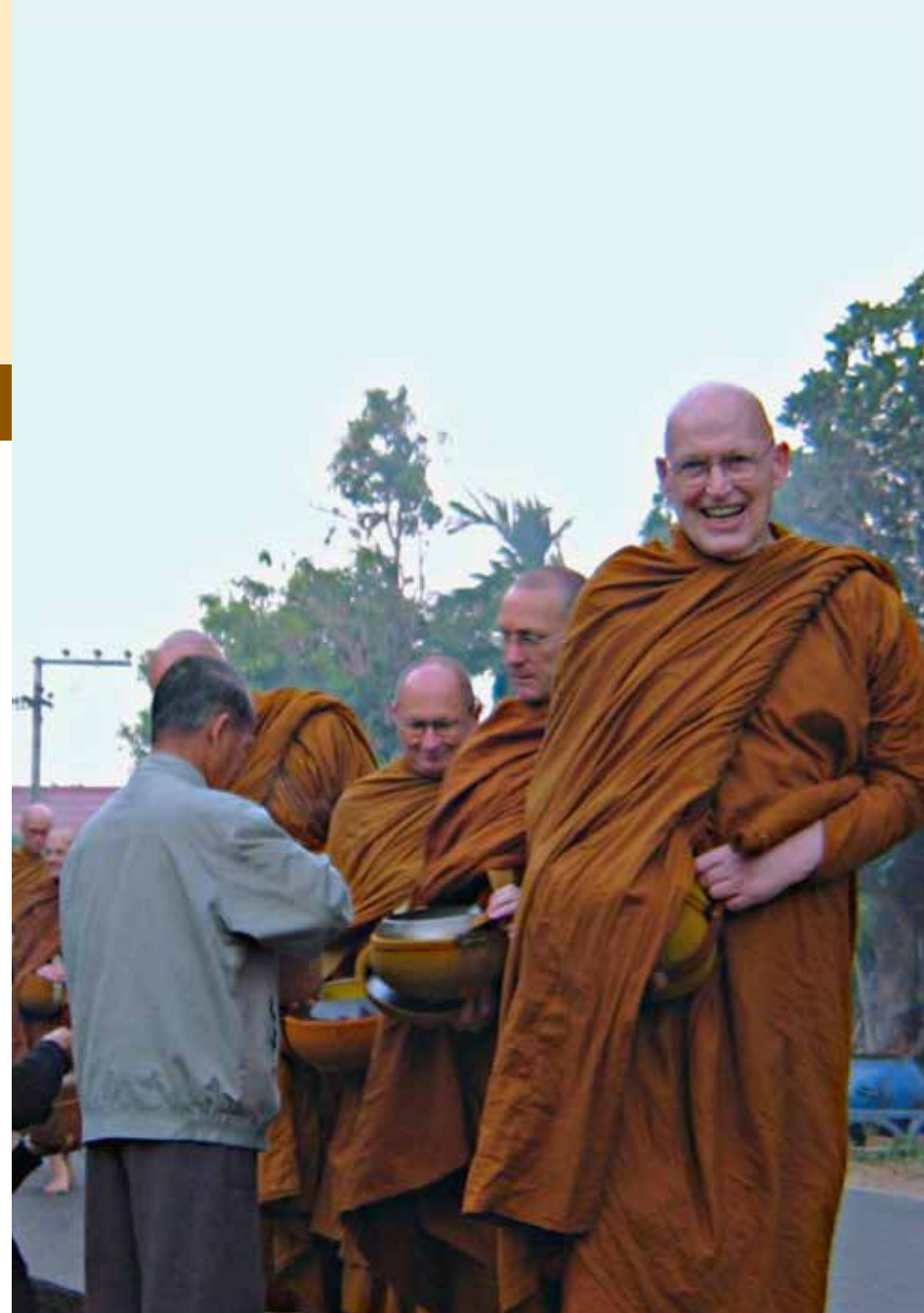

ความเป็นมาของอุโบสถ วัดป่านานาชาติ

โดย พระครูอุบลภาวนาวิเทศ (เฮ็นนิง เกวลี)

๑. โบสถ์เก่าของวัดป่านานาชาติ

หลวงพ่อสุเมโธเป็นพระรุ่นแรกที่มาบุกเบิกวัดป่านานาชาติ ท่านมาปักกลดในป่าช้าบ้านบุงหวาย ในช่วงนั้นที่นี้เป็นป่าทึบ พอสมควร ท่านมีความเป็นอยู่อย่างสันโดษ เรียบง่าย พระเถรชาวต่างชาติได้อาศัยชาวบ้านบุงหวายมาดูแลทุกอย่าง เช่น การสร้างกระท่อบไม้ไผ่มุงหญ้าคา การตัดเถาว์วัลย์ ปรับดิน สร้างถนนหนทางเป็นต้น ท่านอาศัยอยู่ตามธรรมชาติอย่างพระรุดงค์กรรมฐาน น้ำประปาและไฟฟ้ายังไม่ได้มีเหมือนในปัจจุบันนี้ อาจารย์ชยสารโรเล่าให้ฟังว่า แม้หลังจากนั้นหลายปี มีโยมจากในเมืองอุบลฯ ปวารณาว่าจะต่อไฟฟ้าเข้าวัดให้ คณะสงฆ์ได้ตกลงกันว่า จะไม่เอาไฟฟ้าเข้าวัด จนกว่าชาวบ้านบุงหวายจะมีไฟฟ้าได้ใช้ก่อน คือวัดเราไม่ต้องการพัฒนามากก็ได้ เราก็พออยู่อย่างดีแล้วตามธรรมชาติ

ในช่วงแรกที่คณะหลวงพ่อสุเมโธมาปักกลดเจอสากสิม (โบสถ์) เก่าอยู่กลางป่า มีโบสถ์มา ๘ อัน ผุพังหมดแล้ว ยังคงเหลือแต่กองหินพอให้ทราบว่าเป็นสิมาหรือโบสถ์เก่าแก่เท่านั้น เพราะแต่ก่อนเคยมีวัดอยู่ป่าช้าแห่งนี้มาแล้ว ซึ่งผู้เฒ่าผู้แก่ตามหมู่บ้านรอบๆ รู้จักกันในนามว่า “วัดหนองป่าเขน” ที่ถูกปล่อยเป็นวัดร้างในตอนนั้นพระและชาวบ้านต้องอพยพหนีภัยโรคระบาดท่าใหญ่ที่มาจากคามไม่กี่สิบปีก่อนที่หลวงพ่อสุเมโธจะเข้ามาอยู่ ซึ่งภายหลังเจ้าหน้าที่กรมศิลปากรได้เข้ามาสำรวจและแจ้งว่าโบราณสถานแห่งนี้มีอายุราว ๗๐๐ - ๑,๐๐๐ ปี จึงมีการใช้สถานที่ที่เจอสิมเก่านั้น สำหรับการลงปาติโมกข์ตั้งแต่ครั้งแรก ญาติโยมมาช่วยกันสร้างอาคารเล็กๆ ขึ้นให้พอใช้ได้แบบชั่วคราวพอกันแดดกันฝนได้ คือมีเสาไม้ ยกพื้นเพปูน หลังคามุงด้วยสังกะสี ฝาเพดานตีด้วยไม้ระแนง ฝาเปิดโล่ง พอใช้ ถ้านั่งชิดกันจริงๆ นั่งได้ไม่เกิน ๑๕-๑๖ รูป

ใน ๑๐ ปีแรกของวัดป่านานาชาติ ช่วงที่ท่านอาจารย์ปภากร ท่านอาจารย์ชาโครและหลวงพ่อปสนโนได้รับหน้าที่เป็นเจ้าอาวาสต่อจากหลวงพ่อสุเมโธ นอกจากศาลาหลังแรกที่หลวงพ่อสุเมโธได้สร้างมาโดยการชี้เขต ตีฝัງโดยหลวงปู่ชาเอง

ยังมีการพัฒนาวัดขึ้นพอสมควร และมีชาวต่างชาติเข้ามาขอบวชเป็นพระภิกษุสามเณรอย่างไม่ขาดสาย หลวงพ่อปสนโนจึงเห็นว่าโบสถ์ชั่วคราวบนซากสิมเก่านั้นไม่สะดวกแล้ว สมควรที่จะสร้างโบสถ์อย่างถาวรขึ้นมา ณ ที่นั้น แต่อยากให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด ท่านยึดหลักว่าควรจะเป็นโบสถ์ที่เปิดโล่ง โปร่งเหมือนกัน ท่านได้เริ่มสร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๘ และได้แล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ออกแบบโดยคุณอำนาจ คีตพรรณ ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะให้โรงอุโบสถหลังนี้กลมกลืนกับป่าไม้ มีความเยือกเย็น สงัดสงบ เรียบง่าย ประหยัด และง่ายต่อการดูแลรักษา

เมื่อถึงเวลาจัดงานฉลองโบสถ์วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๑ คณะสงฆ์วัดป่านานาชาติประชุมพิจารณาเรื่องการลงสังฆกรรม เราลงสังฆกรรมกันอยู่ในเขตสิมาของซากโบสถ์เก่าอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าตำแหน่งของโบสถ์มาเดิมจะหายไป แต่ในฐานะที่เราอยู่ป่าห่างจากหมู่บ้าน เราจึงสามารถอาศัยการกำหนดที่เรียกว่า “สิมาป่า” ได้ ซึ่งพระพุทธรองค์ทรงอนุญาตการสมมุติสิมาป่าขึ้นเป็นการชั่วคราว ดังนั้นก็เรียบง่ายดี เหมาะสมกับสายวัดป่าอย่างยิ่ง สำหรับโบสถ์หลังนี้จึงไม่ต้องมีพิธีกรรม กำหนดสิมาใหม่ในโรงอุโบสถที่ได้สร้างขึ้น มา โดยไม่ต้องผูกพัทธสิมาฝัງลูกนิมิตเลย

จากนั้นมาวัดป่านานาชาติมีความมั่นคงมากขึ้นในการทำ
กิจทางศาสนา จนมีการทำเอกสารขอตั้งวัดอย่างเป็นทางการและ
มีการขอวิสุงคามสีมา ปรากฏว่าหลักฐานของวัดเก่าในพื้นที่ป่าช้า
บ้านบุงหวายนันมีไม่เพียงพอ และการขอวิสุงคามสีมาใหม่ในเขต
ป่าช้าซึ่งเป็นที่สาธารณะนั้นทำไม่ได้ เพราะตามกฎหมายจำเป็นต้อง
ที่จะต้องขอในพื้นที่ที่เป็นโฉนดของวัด นี่เป็นสาเหตุที่ได้เริ่มต้น
ขอวิสุงคามสีมาในเขตใหม่ บนที่ดินของวัดซึ่งอยู่นอกป่าช้าเก่า
และไม่เกี่ยวข้องกับโบสถ์เก่าเลย

โครงการสร้างโบสถ์หลังใหม่ในปัจจุบันเราเห็นอยู่ในช่วง
สุดท้าย ซึ่งใกล้จะสำเร็จเสร็จสิ้น โดยการผูกพัทธสีมาอย่าง
สมบูรณ์แบบ ที่จริงเกิดจากการที่ไม่สามารถทำโบสถ์หลังเก่าให้
เป็นโบสถ์โดยสมบูรณ์ตามกฎหมายสงฆ์ของประเทศไทย เพราะ
ไม่สามารถขอวิสุงคามสีมาในเขตป่าช้าสาธารณะได้

โบสถ์เก่าที่สร้างมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ปัจจุบันเราเรียก
ว่า วิหารหรืออนุสรณ์สถานระลึกถึงพ่อแม่ครูบาอาจารย์หลวงปู่
ชา มีรูปหล่อของท่านประดิษฐานอยู่ภายใน และด้านนอกด้าน
ทิศตะวันตก (ด้านหลัง) ได้ตั้งเสาหินทรายคล้ายๆ เสาวิสุงคามสีมา

มีการจารึกบทความธรรมะไว้ให้เป็นอนุสรณ์ระลึกถึงคำสอน
ของท่าน

ในช่วงที่ท่านอาจารย์ญาณธมโมเป็นเจ้าอาวาส เกิดความ
จำเป็นที่จะต้องบูรณะซ่อมแซมโบสถ์หลังนั้นใหม่หมด เพราะ
เวลาผ่านไปเกือบ ๒๐ ปี ทำให้ไม้เพดานเสื่อมสภาพ และโครง
หน้าต่างเหล็กขึ้นสนิม กระเบื้องแผ่นเล็กๆ ที่ติดผนังก็หลุดร่อน
ออก ท่านอาจารย์จึงได้ซ่อมและเปลี่ยนวัสดุหลายอย่างให้เป็น
รุ่นใหม่ ใช้สแตนเลสและหินแกรนิตแผ่นใหญ่ และได้ถือโอกาส
ปรับปรุงรูปทรงใหม่ให้ดูคลาสสิกขึ้น โยมลีลา เดชาวาสน์ สถาปนิก
ที่ออกแบบได้ต่อยอดหลังคาเดิมให้เป็นยอดเจดีย์เล็กๆ ปิดทอง
ตามรูปทรงของเจดีย์พระโพธิญาณเถรที่วัดหนองป่าพง

วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๙ ครูบาอาจารย์หลายรูป
มารวมกันที่วัดป่านานาชาติ เพื่อจะฉลองโบสถ์เก่า ซึ่งได้บูรณะ
เรียบร้อยแล้ว โดยการสร้างยอดเจดีย์ขึ้นมาใหม่ และมีการบรรจุ
พระบรมสารีริกธาตุไว้ในเจดีย์นั้นเพื่อความเป็นสิริมงคล โดยมี
หลวงพ่อเลี่ยม หลวงพ่อสุเมโธ และพระเถระอาวุโสสาย
ต่างประเทศมาเป็นประธาน

หลังจากนั้นในช่วงที่อาตมารับเป็นเจ้าอาวาสต่อจาก
พระอาจารย์ญาณธมโม อาคารโบสถ์หลังเดิมอยู่ในสภาพดี งดงาม
ทุกอย่าง แต่หน้าที่ที่จะดำเนินการในเรื่องการปักเขต ขอวิสุคามสีมา
นั้นยังค้างค้างไว้อยู่

๒. เขตพระราชทานวิสุคามสีมาวัดป่านานาชาติ

“วิสุคามสีมา” ตามพจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวล
ศัพท์ หมายความว่า แดนแผนกหนึ่งจากแดนบ้าน คือแยกต่างหาก
จากเขตบ้าน ในที่นี้หมายถึงเขตที่พระราชทานแก่สงฆ์ เพื่อใช้
เป็นที่สร้างอุโบสถ หรือเขตที่พระสงฆ์ใช้ประกอบสังฆกรรม
พระมหากษัตริย์ผู้เป็นอัครศาสนูปถัมภกมีพระราชประสงค์จะ
อำนวยการความสะดวกแก่สงฆ์ จึงออกประกาศพระราชทานที่ตั้งวัด
ให้เป็นวิสุคามสีมา

การที่ได้รับพระราชทานวิสุคามสีมานั้น ถือว่าเป็นเกียรติ
อย่างยิ่งแก่คณะสงฆ์ชาวต่างชาติที่ได้บวชในบวรพระพุทธศาสนา
ที่วัดป่านานาชาติ ถึงแม้จะมาจากหลากหลายประเทศ ก็ยังได้รับ
พระบรมราชานุญาตจากพระมหากษัตริย์ประเทศไทย ให้

เสมอเหมือนกับพระสงฆ์ชาวไทย ดังที่พระโพธิญาณเถร (หลวงปู่ชา สุภทฺโท) ได้เน้นอยู่เสมอว่า

“ธรรม ที่แท้จริงไม่ใช่ของใคร ไม่มีใครเป็นเจ้าของ ธรรมะเป็นธรรมชาติ เป็นสัจธรรม ไม่มีชาติ ชั้น วรรณะ เป็นสิ่งที่ผู้ปฏิบัติจะรู้ได้ด้วยตนเองความจริงของพุทธศาสนานั้น ดึงดูดจิตใจคนไทย จิตใจคนเมืองนอกให้มารวมกลุ่มอันเดียวกันได้...”

ในโอกาสที่คณะสงฆ์วัดป่านานาชาติได้รับพระมหากรุณาธิคุณอันล้นพ้นในการพระราชทานวิสุงคามสีมานี้ คณะสงฆ์และศิษยานุศิษย์วัดป่านานาชาติพร้อมทั้งพ่อแม่ครูบาอาจารย์สายวัดหนองป่าพงจึงได้สร้างหลักเสมาหมายเขต ๘ หลักขึ้นมา เพื่อใช้เป็นถาวรวัตถุในการกำหนดเขตพระราชทานวิสุงคามสีมา

การรับพระราชทานวิสุงคามสีมาได้สำเร็จด้วยการปักหมายเขตตามเสาสีมาหินในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยนายอำเภอวารินชำราบเป็นผู้ดำเนินการ คณะสงฆ์และศิษยานุศิษย์วัดป่านานาชาติรู้สึกปลื้มปีติเป็นอย่างมาก ที่ได้รับเมตตาจากพ่อแม่ครูบาอาจารย์หลายรูปที่มาร่วมงานในวันนั้น ทางฝ่ายปกครอง มีพระเทพวราจารย์ (เจ้าคณะจังหวัดอุบลราชธานี) และ

พระศรีรัตโนบล (เจ้าคณะอำเภอวารินชำราบ) เป็นต้น และทางสายวัดหนองป่าพงมีพระเทพวชิรญาณ (หลวงพ่อเลี่ยม จิตธมฺโม) เจ้าอาวาสวัดหนองป่าพง และพระพรหมวชิรญาณ (หลวงพ่อสุขเมโธ) เจ้าอาวาสรูปแรกของวัดป่านานาชาติเป็นประธานสงฆ์

เสาสีมา ๘ หลักที่กำหนดเขตพระราชทานวิสุงคามสีมานั้น ได้สร้างขึ้นในลักษณะสูงใหญ่ตามคำแนะนำของหลวงพ่อเลี่ยมและหลวงพ่อเอนก เพราะการที่ได้รับพระราชทานเขตนั้นสำหรับคณะสงฆ์ชาวต่างชาติเรา เป็นสิ่งที่มีความหมายมาก ไม่ใช่เป็นเพียงแค่กระบวนการที่จำเป็นตามระบบกฎหมายเท่านั้น แต่เสมือนเป็นการรับโอกาสปฏิบัติศาสนากิจตามพระธรรมวินัย โดย เท้าเทียมกับคณะสงฆ์ไทยอย่างเป็นทางการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เสาวิสุงคามสีมานั้นได้สร้างจากหินทรายเพื่อเป็นหลักฐานถาวรวัตถุ ซึ่งเสาแต่ละต้นนั้นมีการจารึกพุทธศาสนสุภาษิตและคำสอนของหลวงปู่ชาและหลวงพ่อสุขเมโธ เป็นภาษาไทย ภาษาบาลี และภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักปฏิบัติและนักบวชจากทั่วโลกที่เข้ามาบำเพ็ญภาวนาที่วัดป่านานาชาติได้พิจารณาและระลึกถึงโดยไม่มีชาติ ชั้น วรรณะมาแบ่งกัน

การออกแบบและควบคุม ดูแลการแกะสลักหิน ทาง
คณะสงฆ์วัดป่านานาชาติได้รับความเมตตาอย่างยิ่งจาก พระครู
นิโครธธรรมาภรณ์ (หลวงพ่อเอนก ยสทินโน) วัดป่าไทรงาม โดย
ใช้ระยะเวลาประมาณสองปี ในช่วงนั้นได้ทำการตกแต่งสถานที่
รอบข้างของเสาศีมาด้วย เป็นผลงานของการร่วมมือ ร่วมใจ และ
ร่วมแรงกำลัง แรงศรัทธาจากหลายฝักหลายฝ่าย ในการปรับปรุง
ภูมิทัศน์แห่งนี้ ให้เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม หาคความเงียบสงบ
ตามธรรมชาติในรูปแบบของวัดป่า

โดยปกติทางวัดป่านานาชาติได้มีการจัดการอบรม
นั่งสมาธิภาวนา สำหรับคณะต่างๆ เช่นเด็กนักเรียนจากบ้าน
บุงหวายหรือจากในเมือง จนถึงคณะจากต่างประเทศเป็นประจำ
ทางเดินรอบเสาศีมาจึงออกแบบให้สามารถใช้เป็นทางเดินจงกรม
หรือเป็นทางเวียนเทียนในวันสำคัญทางพุทธศาสนาได้อีกด้วย
กลางเขตพระราชทานวิสุงคามสีมาในช่วงนั้นยังมีวัตถุสิ่งก่อสร้าง
ใหญ่อยู่ คือศาลาอเนกประสงค์ ที่หลวงพ่อปสนโนและท่าน
อาจารย์ชยสาโรได้สร้างไว้ในช่วงที่ท่านเป็นเจ้าอาวาส ศาลานั้น
มีชื่อว่า “outside sala” หรือศาลานอก เพราะอยู่นอกเขตป่าช้า
เดิม มีพระพุทธรูปปางลีลาสร้างจากทองเหลืองเป็นพระประธาน

(ปัจจุบันอยู่หน้ารัฐธรรมศาลา) และทางทิศใต้มีต้นไม้ใหญ่ ซึ่ง
เคยอยู่ที่นั่นตั้งแต่ก่อนมีวัด ไม่มีใครทราบที่มา

ในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มีการปักเขตพระราชทาน
วิสุงคามสีมา และฉลองเขตรอบเสาศีมาหินธรรมจารึกให้เหมาะกับ
สถานที่ปฏิบัติธรรม พ่อแม่ครูบาอาจารย์ได้ปรารภถึงการสร้าง
โบสถ์หลังใหม่ขึ้นในอนาคต ตามที่ได้รับอนุญาตเมื่อปักเขต
วิสุงคามสีมาแล้ว เพราะการใช้โบสถ์เก่าในเขตป่าช้าสาธารณะ
ใช้ได้เฉพาะในทางเป็นสีมาป่า ซึ่งไม่สมควรสำหรับการทำ
สังฆกรรมบางประเภท เช่นการอุปสมบท ต่อมาเมื่อวัดป่านานาชาติ
ได้รับการแต่งตั้งเป็นสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด แห่งที่ ๒๓
ของจังหวัดอุบลราชธานี อาตมาได้รับเจตนาธรรมณ์ของหลวงพ่อ
เลี่ยมและหลวงพ่อสุเมธ ที่จะสอบเป็นพระอุปัชฌาย์ในฐานะ
เจ้าอาวาสสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด ซึ่งกว่าจะได้สำเร็จจริง
ก็ในช่วงมกราคม ๒๕๖๑

จากนั้นจึงได้เริ่มคิดที่จะดำเนินการออกแบบและก่อสร้าง
โบสถ์หลังใหม่ขึ้น ศาลานอกที่อยู่กลางเขตวิสุงคามสีมาจึงจำเป็น
ที่จะต้องมีการรื้อออกไปในช่วงเมษายน ๒๕๖๑ จากนั้น
วันสงกรานต์ ๒๕๖๒ จึงได้เริ่มต้นการตอกเสาเข็ม สำหรับเริ่ม
การก่อสร้างโบสถ์หลังใหม่ของวัดป่านานาชาติ

๓. การก่อสร้างโบสถ์ใหม่

โรงอุโบสถหลังใหม่ของวัดปานานาชาติสร้างขึ้นตามสถาปัตยกรรมดั้งเดิมของภาคอีสาน เป็นสถาปัตยกรรมล้านช้างเดิมทีเดียวได้คิดในแง่ที่ว่าวัดป่าควรสร้างอะไรในทางที่เรียกว่า practical คือพอใช้ได้ง่ายในชีวิตประจำวัน ไม่ควรเน้นความวิจิตรสวยงาม ขอให้สามารถใช้ได้เกิดประโยชน์จริง ไม่ยุ่งยากในการดูแลรักษา หลังจากนั้นได้ลองคิดที่จะออกแบบโบสถ์ในลักษณะดังกล่าว เริ่มเขียนภาพคร่าวๆ และปรึกษาหารือกับสถาปนิกที่รู้จักกันทั้งพระและโยมผู้มีจิตศรัทธาถวายการออกแบบเบื้องต้นหลายฉบับ แต่อย่างไรก็ตาม ภาพที่ออกมา รู้สึกว่าไม่ลงตัวเท่าไร ที่อาตมาได้บอกให้เน้นความเป็น practical ในการออกแบบ ทำให้เกิดความรู้สึกว่า ยังไม่อ่อนช้อย เหมือนยังไม่มีชีวิตชีวา เป็นเพียงสิ่งที่ใช้งานได้เท่านั้น จนกระทั่งวันหนึ่งได้สนทนากับโยมลูกศิษย์วัดที่มีความรู้ด้านศิลปะไทยอีสานอย่างดี เขาได้เสนอว่า ในความรู้สึกของคนไทย โบสถ์ควรเป็นอาคารที่ให้ความรู้สึกพิเศษอะไรสักอย่าง เนื่องจากเป็นสถานที่สำคัญที่สุดภายในวัด ด้วยว่าสงฆ์จะต้องทำสังฆกรรมทุกประเภทที่โบสถ์นี้

ในเวลาต่อมาอาตมาได้นึกถึงตัวเอง ครั้งแรกที่มาประเทศไทยกับคุณพ่อคุณแม่เมื่อยังเป็นเด็กอยู่ การได้ไปเที่ยววัดสำคัญๆ ต่างๆ ในกรุงเทพฯ ก็ตาม หรือในชนบทก็ตาม ทำให้เกิดความรู้สึกพิเศษซาบซึ้งกับบรรยากาศภายในวัดพอสมควร ถึงแม้ว่าความรู้สึกนั้นจะมาจากสิ่งภายนอกเช่น เสนาสนะถาวรวัตถุ รูปทรงไทยแบบคลาสสิก หรือลวดลายประดับตกแต่งตามศิลปะเก่าแก่ก็ตาม แต่ก็ทำให้ตัวเองเกิดความสนใจ อยากรู้เบื้องหลังความสวยงามของวัตถุก่อสร้างอย่างน่าประทับใจนี้มีอะไรบ้าง บรรยากาศอันสะอาดร่มรื่น สบายตา สงบเย็น ที่ได้สัมผัสมาตั้งแต่เป็นเด็กตอนที่ได้ไปเที่ยวชมวัดต่างๆ โดยยังไม่เข้าใจอะไรเลย เรื่องพระพุทธรูป ถูกเสริมอีกครั้งเมื่อมีโอกาสได้เห็นพระภิกษุในวัดนั้นๆ ซึ่งท่านกำลังทำกิจของท่านอยู่ สำรวมกายวาจาใจอย่างเจียบสงบตามปกติของพระ เรามาชมวัดจากภายนอกและแอบสังเกตดูพระเณรในวัดที่กำลังทำกิจวัตรอยู่นั้น ทำให้เกิดความอยากรู้ว่าชีวิตในวัดจริงๆ เป็นอย่างไร มีอะไรที่ทำให้เกิดความรู้สึกอันสงบร่มเย็นนี้ขึ้นมา หลังจากนั้นเมื่อโตขึ้นจึงได้เข้ามาสนใจศึกษาอย่างลึกซึ้งยิ่งกว่าเดิม ว่าพระพุทธรูปสอนอะไรบ้าง จึงทำให้คนบนโลกนี้อยู่เย็นเป็นสุขตามที่ได้สัมผัสมา และมีความรู้สึกว่าจะต้องมีอะไรพิเศษอย่างแน่นอน

ในช่วงนั้นไม่ได้คาดฝันว่าวันหนึ่งในอนาคตตัวเองจะได้มาอยู่ในวัด มาเป็นพระเองเหมือนที่เคยแอบสังเกตดูในช่วงที่เป็นเด็ก และไม่ได้แม่แต่มีความคิดว่าตัวเองจะมีโอกาสได้สร้างโบสถ์ที่วัดแห่งหนึ่งในประเทศไทย

ต่อมาได้ปรึกษาหารือกันเรื่องการสร้างโบสถ์ มีโยมถวายความรู้ว่า โบสถ์ควรเป็นหัวใจของวัด ทำให้อาตมาได้นึกถึงรูปแบบสถาปัตยกรรมพุทธ ศิลปกรรมในประเทศไทยมีผลต่อชาวต่างชาติที่มาเยี่ยมชมมากพอสมควร วัดปานานาชาติตั้งอยู่ในภาคอีสาน จึงได้ค้นหาใน Google ว่า สถาปัตยกรรมอีสาน ศิลปะล้านช้าง มีอะไรบ้าง ปรากฏว่ามีภาพเก๋ารูปหนึ่ง ซึ่งเมื่อได้เห็นก็เป็นที่ชอบใจทันที เป็นโบสถ์ที่สร้างด้วยไม้ รูปทรงสง่างาม เรียบง่ายกว่าวัดในที่อื่นๆ นับว่าเป็นแม่แบบศิลปะล้านช้าง จึงได้คิดว่า ถ้าสร้างโบสถ์วัดปานานาชาติตามรูปในภาพนี้ได้ก็น่าจะดี อาจจะไม่ได้สร้างด้วยไม้ แต่ใช้คอนกรีตแทนเพื่อความคงทน และสร้างให้แสดงออกถึงความอ่อนช้อยของรูปทรงนั้นน่าจะดูดี มีเสน่ห์ดีต่อชาวต่างชาติมิใช่น้อย

ต่อมาได้ตรวจสอบดูว่าอาคารที่เห็นในภาพนั้นอยู่สถานที่ใด ปรากฏว่าเป็นโบสถ์เก๋าวัดหลวง ซึ่งเป็นวัดแรกของ

เมืองอุบลราชธานีนี้เอง แต่ได้รื้อถอนออกไปหลายสิบปีแล้ว เพราะชำรุด หมดสภาพตามอายุกาลของไม้ที่ใช้เป็นวัสดุก่อสร้าง เมื่อทราบว่าเป็นคือวัดแรกของเมืองอุบลฯ ยิ่งสนับสนุนความคิดว่า ถ้าจะสร้างโบสถ์ให้เป็นที่ระลึกถึง เป็นมรดกของชาวเมืองอุบลฯ น่าจะมีความหมายมาก ในฐานะที่เราเป็นชาวต่างชาติที่ได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของไทย และได้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัย ซึ่งมีอยู่ในท้องถิ่นที่เราอาศัย อันเป็นมรดกธรรมทางพุทธศาสนาที่ได้สืบต่อกันมาในประเทศไทย

จากนั้นได้ติดต่อกับสถาปนิกชาวอุบลฯ ทราบว่ามีประสบการณ์ในการสร้างสถาปัตยกรรมไทยโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่ท่านเคยเป็นหนึ่งในทีมงานสร้างพระเมรุมาศถวายในหลวงรัชกาลที่ ๙ ปรากฏว่าสถาปนิกท่านได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่องสถาปัตยกรรมวัดหลวง จ.อุบลราชธานีด้วย ในการออกแบบโบสถ์ได้พยายามคำนึงถึงความรู้สึกของพระสายวัดป่า ที่ชอบความเป็นอยู่อย่างเป็นธรรมชาติและเรียบง่ายเป็นหลัก ไม่ต้องมีการประดับตกแต่งมากนัก เน้นความเป็นธรรมชาติ ถ้าใครได้เห็นโบสถ์วัดหนองป่าพงที่หลวงปู่ชาสร้าง จะเห็นว่าโบสถ์หลังนั้นไม่มีประตูหน้าต่าง พระที่นั่งประชุมกันมีความรู้สึกว่ายู่กลางแจ้ง

เพราะเห็นต้นไม้โดยรอบ สำหรับโบสถ์วัดป่านานาชาติจึงได้คิด เช่นเดียวกัน ให้เป็นลักษณะสิมโปรง

ด้านหลังพระประธานโปรงโล่ง ให้ความรู้สึกว่าได้นั่งทำสังฆกรรมในป่าด้วยกันกับพระพุทธเจ้า พระประธานแกะสลักจากหินทรายเหลือง ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกเป็นธรรมชาติดี โบสถ์ทั้งหลังไม่มีการประดับด้วยทองแต่อย่างใด พระประธานได้เลือกรูปแบบศิลปะอินเดียน เพราะเป็นสากลและเป็นที่ยอมรับจากนานาชาติ เหมือนเป็นต้นฉบับทางพุทธศิลป์ มีการตกแต่งเพิ่มเติม น้อยมาก เป็นหินทรายแกะสลัก ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกเชื่อมโยงกับของโบราณดั้งเดิมได้โดยง่าย

รอบโบสถ์มีทางเดินจงกรม เพื่อให้ผู้ปฏิบัติเดินพิจารณาธรรมที่จารึกไว้ในเสาหินใหญ่ได้ หลักสีมาเล็กเป็นตัวกำหนดเขตพัทธสีมาที่ผูกใหม่รอบโบสถ์ให้ถูกต้องตามพระวินัย

ชาวต่างชาติที่มาเยี่ยมวัดต่างๆ ในประเทศไทย ส่วนมากมาจากสถานที่ที่เจริญทางวัตถุสิ่งของด้านเทคโนโลยีพอสมควร หรือสิ่งที่เจริญตามที่มนุษย์เราดัดแปลงตามความปรารถนา ตามกิเลสของตน อยู่อย่างห่างเหินจากธรรมชาติและวัฒนธรรมเดิมของบรรพบุรุษตน ถ้าชนเหล่านั้นได้มาสัมผัสกับสิ่งดั้งเดิมที่เป็น

ธรรมชาติงดงาม สงบเย็น รู้สึกว่าน่าจะมีเสน่ห์ดี เสมือนชวนให้เจอกับสังคมที่ยัง ทำตามธรรมเนียมประเพณี เก่า ไม่มีอะไรที่ต้องปรับตัวกต่างมาก นอกเหนือจากของเดิม คิดว่าชนเหล่านั้น จะเกิดความซาบซึ้ง ในพระธรรมคำสอนของพระ พุทธเจ้าอย่างไม่รู้ตัว

ผู้เดินจงกรมรอบอาคาร โบสถ์จะได้ สัมผัสกับความเป็นธรรมชาติของป่ารอบข้าง ได้พิจารณาคำสอนของพระพุทธองค์ อย่างตรงไปตรงมา เรียบง่าย คิดว่าบรรยากาศอ่อนช้อน (งาม, เพราะพริ้ง, ซาบซึ้งตรึงใจ) อย่างนั้น จะสามารถซึมซับสัมผัสเข้าไปในใจของบุคคลผู้นั้นได้โดยตรง และสามารถเปลี่ยนชีวิตจิตใจของคนในยุคนี้ได้ แม้แต่ที่เคยหนักไปในทาง practical เกินไป คือหนักในทางที่จะจัดทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตให้เพียงพอใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ไม่มีอะไรลึกซึ้ง แค่มำหน้าทีเฉยๆ ไร้ความรู้สึกซาบซึ้งกับความหมายใดๆ จะได้กลับมาสู่ความลึกซึ้งดั้งเดิม โดยไม่ต้องพูดหรืออธิบายอะไรมาก มันเป็นธรรมชาติที่เป็นของมันอยู่อย่างนี้เอง เหมือนที่หลวงปู่ชาได้สอนไว้

อาตมาจึงมีความหวังว่ารูปแบบของโรงอุโบสถหลังใหม่ จะทำให้ผู้ชมและผู้ใช้ได้เกิดความเชื่อมโยงกับลักษณะของเดิม ที่มีอยู่ในสังคมพุทธทั้งทางไทยและทางอีสานตลอดมา รวมถึงได้สัมผัสกับธรรมชาติดั้งเดิมในความรู้สึกเล็กๆ ของท่านทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ ให้พวกเราทั้งหลายได้อาศัยความดีที่มีอยู่ในใจของเรา น้อมนำให้เกิดความเยือกเย็นสงบสบาย และให้โบสถ์หลังนี้เป็นเสมือนหัวใจของวัดป่านานาชาติตลอดไป

สถาปัตยกรรม โบสถ์วัดป่านานาชาติ

โดย ณรงค์ฤทธิ์ ทองแสง

สิม เป็นคำเรียกในภาษาท้องถิ่นอีสาน แทนคำว่า “อุโบสถ” หรือ “โบสถ์” ในภาษาไทยภาคกลาง หมายถึง สถานที่อันเปรียบเสมือน ที่ประทับของพระพุทธเจ้า เป็นอาคารที่พระวินัยในพุทธบัญญัติ กำหนดขึ้นเพื่อใช้ประกอบทำสังฆกรรม คำว่า “สิม” เป็นรูป ของเสียงที่กร่อนมาจากคำว่า “สีมา” อันหมายถึงขอบเขตหรือ อาณาเขตที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้ในกิจกรรมของสงฆ์

สิมหรือโบสถ์หลังใหม่วัดป่านานาชาติ ถูกออกแบบขึ้น โดยมีแนวคิดในการรื้อฟื้นรูปแบบศิลปะสถาปัตยกรรมล้านช้างดั้งเดิม อันเป็นรากฐานวัฒนธรรมของชาวอีสาน โดยอ้างอิงต้นเค้ารูปแบบ ของวิหารวัดหลวง (วิหารหลังแรกของวัดประจำเมืองอุบลราชธานี) แต่ได้มีการปรับเปลี่ยนคลี่คลายรูปแบบ การวางผัง สัดส่วนหรือ องค์ประกอบต่างๆ ประยุกต์ให้สอดคล้องกับระเบียบปฏิบัติของ พระสงฆ์สายวัดป่า ที่มุ่งเน้นการแสดงออกถึงความสงบ สมถะ และสะท้อนวิถีชีวิตอันเรียบง่ายของชาวอีสาน จึงได้มีการลดทอน องค์ประกอบการประดับตกแต่งให้อยู่ในความ

เหมาะสมพอดี แต่ก็ยังสนองประโยชน์ใช้สอยได้ดีตามวัตรปฏิบัติของสงฆ์ในปัจจุบัน

เสาอาคารทั้งหมดเป็นเสาบัว ๘ เหลี่ยม ส่วนด้านสกัด (ด้านกว้าง) หล่อคอนกรีตเสริมเหล็กขนาดใหญ่ตั้งเป็นคู่ช่องเสา รวมใน (พื้นที่ช่วงกลางโบสถ์บริเวณที่ตรงกับช่ององค์พระประธาน) หออุโบสถภายในตั้งเสาลอยขึ้นรับหลังคาสูง มีฝ้าเพดานไม้เทียมที่ตกแต่งเดินเส้นเขาระอองแบบเรียบง่าย ไม่มีดาวประดับ ถัดลงมาแนวช่องระหว่างบัวหัวเสาภายใน ประดับตกแต่งด้วยแผงแลคอสองราชวัติลายดอกบัว ทำหน้าที่เชื่อมประสานฝ้าเพดานส่วนบนเชื่อมสู่ปีกหลังคาด้บล่างซ้าย-ขวา (การตั้งเสาลอยภายในและประดับแผงแลคอสองนี้ ถือเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของศาสนาจารย์ล้านช้างดั้งเดิม) ส่วนพื้นที่ภายในด้านข้างซ้าย-ขวา ตั้งเสาต้นเล็กบนแท่นพนักก่ออิฐเรียงเป็นเสาร่วมนอกตลอดแนวรับชายคา เป็นบริเวณที่ไม่มีฝ้าเพดาน จะมองเห็นโครงหลังคาแบบมั่วต่งใหม่ (ตั้งเสาคู่กตต่อชื่อโทเป็นชั้นๆ ขึ้นไป) และมองเห็นท้องกระเบื้องมุงหลังคา เป็นการแสดงวัสดุให้เห็นจริงสื่อความหมายถึงความเป็นสังฆกรรม และมีประโยชน์ช่วยทำให้ที่ว่างภายในโบสถ์โปร่ง โล่ง สง่างามและรู้สึกสบายในเวลาเดียวกัน

ปั้นลม (แป้นลม)

ประกอบด้วยโหง่ (ช่อฟ้า) ไบระกา (ใบวันแล่น) และหางหงส์ (หางวัน) ลวดลายปูนปั้นหล่อถอดพิมพ์ทาสี มีรูปแบบงานศิลปกรรมอีสานพื้นถิ่นจังหวัดอุบลราชธานีที่สืบต้นเค้าอิทธิพลศิลปกรรมล้านช้าง โดยเป็นปั้นลมลักษณะแผ่นแบนคล้ายแผ่นปั้นลมไม้แบบล้านช้างเดิม เพิ่มเส้นคิ้วบัวต่างๆ เน้นเส้นให้มีมิติ ปั้นลายดอกบัวประดับให้เกิดจังหวะประดับใบวันแล่นลดรูปขนาดเล็กเจาะช่องตรงกลางให้มีลูกเล่นดูเบาเหมือนปลายก้านหรือยอดใบพืชพันธุ์ร้อยเรียงไปกับเส้นหางวันแบบก้านขด ล้อลวดลายก้านพฤกษชาติ

สัตตปรีภันท์ (ช่อฟ้า)

องค์ประกอบตามแบบศิลปกรรมล้านช้าง นิยมติดตั้งประดับไว้บนกลางสันหลังคา สื่อความหมายถึง คติภพภูมิจักรวาล เกี่ยวกับเขาพระสุเมรุอันเป็นศูนย์กลางของจักรวาล นิยมทำเป็นยอดปราสาทแหลม ยอดตรงกลางแทนยอดเขาสูงสุดคือปราสาทไพชยนต์สถานที่ประทับของพระอินทร์เทวราชาที่ประทับเหนือยอดเขาพระสุเมรุ ที่มีเขาสัตตปรีภันท์ ๗ ชั้น ล้อมรอบรองรับปราสาทบริวาร ลดหลั่นเป็นระดับรูปวงกลมรอบ (มักแสดงรูปทรงสัตตปรีภันท์เป็นรูปตัดขวาง) ซึ่งหากเชื่อมโยงถึงคติทางพุทธศาสนา ก็คล้ายกับเทียบเคียงเรื่องภพภูมิ วัฏจักร การเวียนว่าย ตาย เกิด

เสาบัว

ลักษณะการตั้งเสาบัวใหญ่ ๘ เหลี่ยม ทรงสูงคู่ด้านสกัด (ด้านกว้าง) รองรับด้วยเสาเล็กตลอดแนวยาวด้านข้าง รับชายคาที่ทอดลงต่ำ และการตั้งเสาลอยภายในอาคารทรงสูง ตามแบบแผนนิยมในศิลปะสถาปัตยกรรมล้านช้างดั้งเดิม โดยออกแบบลวดลายบัวคอเสื้อขนาดใหญ่ปล่อยกรวยเชิงยาว อิงกับรูปแบบบัวหัวเสาของวิหารเก่าวัดหลวง เมืองอุบล

หน้าบัน (สีหน้า)

หน้าบัน (สีหน้า) หน้าจั่วบนปั้นเป็นลายดาวพระอาทิตย์ (ลายตะแวน) มีรัศมีเปลวพระอาทิตย์ สื่อความหมายถึง ความเจริญ ความสุขสวัสดิ์ แผ่กระจายออกไป ส่วนหน้าบันถัดลงมาที่ปีกอาคารซ้ายขวา เรียกว่า หน้าจั่วอุดปีกนก ใช้การประดับเพื่อลดทอนพื้นที่ว่างด้วยแถวช่องลูกฟักลดหลั่นกันลงมา ตัดลายดาวดอกบัวเสริมประดับให้เกิดจังหวะ ประดับแต่พอดีพอเหมาะ โดยไม่ใช่ลวดลายแบบกระหนกตามแบบที่นิยม เนื่องจากต้องการการตกแต่งแบบพอประมาณ ไม่มากนักเกินไป ให้สอดคล้องกับระเบียบปฏิบัติแบบเรียบง่ายของวัดป่า

ฮังผิ้ง (โก่งคิ้ว)

ฮังผิ้ง ถือเป็นองค์ประกอบประดับตกแต่งที่โดดเด่นชัดเจน ในรูปแบบศิลปกรรมล้านช้าง ด้วยเส้นสายโค้งอ่อนช้อย ช่วยส่งเสริมความงามแก่โบสถ์ ส่วนก้านฮังผิ้งออกเป็นลายลูกขนาน ใบลายทำเป็นช่องทะเลลูกเล็ก ม้วนหัวลาย ให้ดูเบา โลง เนื่องจากต้องการช่วยลดทอนความหนักของมวลอาคารขนาดใหญ่ ช่องเสาร่วมในประธานเป็นช่องฮังผิ้งใหญ่ ผูกลายกระหนกหัวลายขดม้วนคล้ายพันธุ์พืชตามแบบนิยมในลวดลายศิลปกรรมอีสาน

คันทวย

คันทวยแบบหูช้าง ทำลวดลายก้านขดหัวม้วนเป็นลายพฤษชาติ ซึ่งเป็นลักษณะนิยมในศิลปกรรมล้านช้าง ตัวคันทวยติดตั้งวางบนเต้าล่างที่ยื่นออกจากผนัง ถือเป็นเอกลักษณ์ของการติดตั้งคันทวยในสถาปัตยกรรมภาคอีสาน ที่ได้รับอิทธิพลจากสถาปัตยกรรมล้านช้าง

บัวฐานอาคาร

เป็นฐานแบบอิสาน เรียกว่า “ฐานแอมขันบัวปากพาน” ลักษณะส่วนบนเป็นบัวแก้วใหญ่กึ่งปากพาน ปลายบัวงอนเข็ดขึ้น ส่วนล่างเป็นบัวคว่ำผายฐานยื่นยาวเป็นบัวถลา รับด้วยหน้ากระดานล่างสุด ที่มุมอาคาร และช่วงล่างตามแนวเสารอบโอบโสต ก่ออิฐฉาบปูนเป็นแท่นพนักที่บเสมือนแท่นขอบผนังขนาดใหญ่ รับโคนเสาอบห้อง ช่วยเสริมความรู้สึกมั่นคงแข็งแรง ลักษณะการทำฐานแอมขันบัวปากพาน การก่อแท่นพนักที่รับแนวเสา เช่นนี้ ก็เป็นรูปแบบนิยมในงานศิลปะสถาปัตยกรรมล้านช้างดั้งเดิม

แผงแลคอสอง

เป็นองค์ประกอบที่ใช้เชื่อมปิดผืนหลังคาต่อบน - ล่าง ภายนอกทำเป็นแผงลูกฟักที่บั้นเสาปากนกแก้วประดับให้สวยงาม ภายในติดเป็นแผงแลคอสองราชวัติลายดอกบัว พาดเชื่อมระหว่างบัวหัวเสาภายใน ให้ความรู้สึกโปร่งเบา งดงาม การประดับแผงแลคอสองนี้ ถือเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของสถาปัตยกรรมล้านช้างดั้งเดิม

อุโบสถ วัดป่านานาชาติ

ISBN : 978-616-594-784-8

สงวนสิทธิ์ ห้ามคัดลอก ตัดตอน หรือนำไปพิมพ์จำหน่าย
หากท่านใดประสงค์จะพิมพ์แจกเป็นธรรมทาน

โปรดติดต่อ เจ้าอาวาสวัดป่านานาชาติ
ต.บุงหวาย อ.วารินชำราบ
จ.อุบลราชธานี ๓๔๓๑๐

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : ธันวาคม ๒๕๖๕ จำนวน : ๑๐,๐๐๐ เล่ม
ภาพประกอบ : ธีรวุฒิ ชลศึกษ์ ศรารวุฒิ กลิ่นกล้า
กตภัน แก้วสง่า มนตรี ศิริธรรมปิติ
อภิสิทธิ์ เชื้อไทย Dave Getzschman
ธนากร อรุณเรืองสวัสดิ์
พิมพ์ที่ : ศิริธรรมออฟเซ็ท
โทร. ๐๔๕-๓๑๗๔๙๑-๕

แจกเป็นธรรมทาน ห้ามจำหน่าย

รายนามผู้ร่วมพิมพ์หนังสือ อุโบสถวัดป่านานาชาติ

สามเณรธัม	คุณแม่จินทนา แซ่จิว
คุณวิเชียร แซ่ฉั่ว	คุณพัชธร กิตินุกูลศิลป์
คุณแนบภู ไชยวิสุทธิกุล,	คุณประจักษ์ วิฑูรเศรษฐ์
ด.ช.แนบภพ แซ่ฉั่ว	ครอบครัวบัวปัดพิลิน
พญ.แนบการ-นพ.ชานนทร์-น้องศีล-น้องกุลล มรกตวิจิตรการ	
และผู้มีจิตศรัทธาทุกๆ ท่านที่มีได้เอ่ยนาม	

